

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВНЗ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОСОФСЬКО-БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра пасторального богослов'я

Магістерська робота

Душпастирство молоді в парафіях Залізничного Деканату
Львівської Архієпархії Української Греко-Католицької
Церкви

Студент 6-го курсу:

Роман Демко

Науковий керівник:

о. Володимир Ждан

доктор пасторального

богослов'я

Львів 2018

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
І РОЗДІЛ	8
РОЗВИТОК ПАРАФІЯЛЬНОГО ДУШПАСТИРСЬКОГО ПРОВОДУ МОЛОДІ	8
1.1 Погляди Митрополита Андрея на душпастирство.....	9
1.2 Документи Церкви	11
1.3 Християнська спільнота	15
1.3.1 Покликання молоді до спільноти.....	15
1.3.2 Церква як місце християнських спільнот.....	18
1.4 Сучасний стан молоді у християнському баченні.....	19
РОЗДІЛ II.....	24
МОЛОДІЖНЕ ДУШПАСТРИСТВО В ПАРАФІЯХ ЗАЛІЗНИЧНОГО ДЕКАНАТУ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО – КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ. ..	24
2.1 Парафії Залізничного Деканату	24
2.1.1 Заснування та розвиток Залізничного Деканату	25
2.1.2 Заснування та розвиток парафій у Залізничному Деканаті.....	27
2.2 Молодіжне душпастирство.....	32
2.2.1 Парафія Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста.....	34
2.2.2 Парафія Різдва Пресвятої Богородиці.....	36
2.2.3 Парафія Святого Володимира Великого.....	36
2.2.4 Парафія Вознесіння Господнього.....	37
2.2.5 Парафія Всіх Святих Українського Народу.....	39
2.2.6 Парафія Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці.....	40
2.2.7 Парафія Положення Пояса Пресвятої Богородиці.....	41
2.2.8 Парафія Св. Андрія і свщмч. Йосафата.....	42
2.2.9 Парафія Христового Воскресіння.....	43
2.3 Аналіз існуючого душпастирства на парафіях Залізничного Деканату.....	45
Львівської Архiepархії.....	45
РОЗДІЛ III	47
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ У РОЗВИТКУ ДУШПАСТРИСТВА МОЛОДІ.....	47
3.1 Виклики та перспективи у молодіжному середовищі.....	49
3.2 Віра і покликання у житті молодої людини.....	51
3.3 Бачення Церкви молодими людьми.....	55
3.4 Види душпастирства.....	58
3.5 Способи реалізації душпастирювання.....	59
ВИСНОВКИ	66
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:	69
ДОДАТКИ.....	77

ВСТУП

Процес пізнання духовного життя суспільства, а безпосередньо молоді, зумовлює пошук конструктивного підходу до вивчення природи єдності таких факторів, як взаємозв'язки, взаємодія потреб та підходів до такої діяльності, як душпастирства молоді. Так як Церква протягом усього свого існування провадить служіння у різних сферах суспільства, саме одним із таких служінь є душпастирство молоді. Звідси й випливає необхідність аналізу особливостей і способів їхньої реалізації, висвітлення різних форм, представлення очікувань молоді від Церкви та й просто зображення перспектив.

Безпосередньо дана магістерська робота не буде описувати всієї діяльності, тобто праці із молоддю у цілій Українській Греко – Католицькій Церкві. Радше мета є представити на прикладі діяльності Залізничного Деканату Львівської Архиепархії.

Розвиток даного служіння можна виділити, безпосередньо після виходу із підпілля, саме після цього періоду настав час відродження нашої Церкви, що й призвело до її розвитку. Тому саме із 90 – их ми бачимо піднесення цього служіння.

Церква, наслідуючи Спасителя, звершує свою місію (апостольство) у суспільстві через служіння: «Син Чоловічий прийшов не для того, щоб Йому служили, але послужити й дати життя Своє на викуп за багатьох» (Мт. 20, 28). Найвище покликання Церкви – не в пануванні а в служінні. Церква не владарює, а допомагає: вона не бореться за впливи та матеріальний зиск, а служить убогим, хворим і нужденним.¹

Звичайно потрібно розуміти, що в Українській Греко – Католицькій Церкві в цей момент було важко створити комісії чи видавати документи, що стосувались даного питання, бо саме тоді було завдання відбудувати Церкву. Тому такий вид діяльності безпосередньо лягав на плечі парафіяльних священослужителів. Однак вже у 2000 – их роках у Церкві розпочинають розвиватись структури котрі мали за завдання працювати із молоддю.

¹ Синод Єпископів УГКЦ, *Катехизм УГКЦ «Христос – наша Пасха»*, Львів: Свічадо 2012, § 925

Таким чином, на сьогоднішній момент, ми маємо структури котрі працюють із молодими особами, це починаючи як на всецерковному рівні, та завершуючи на парафіяльному.

В Українській Греко – Католицькій Церкві була прийнята стратегія розвитку парафіяльного життя Церкви. Її було затверджено у вересня 2011 року в Бразилії Синодом Єпископів нашої Церкви.

Мета дослідження є проаналізувати та представити душпастирський провід молоді в УГКЦ на прикладі Залізничного деканату.

Завдання: представити документи Церкви як і Української Греко – Католицької Церкви так і Римо – Католицької Церкви. Також проаналізувати та висвітлити існуючий стан душпастирства молоді в Церкві. Безпосередньо представити сучасну практику парафій Залізничного Деканату у даній ділянці праці, розкривши різні моделі душпастирської опіки над молодими людьми. Та представити виклики і перспективи у розвитку даної праці у призмі бачення молоді.

Межі: безпосередніми межами даної роботи є від заснування Залізничного деканату це із 1995 року й до сьогодні. Однак варта зауважити, що беруться до уваги парафії, котрі належать на сьогоднішній день до цього деканату. Тому низка парафій, котрі належали на той час до даного деканату не розглядаються, так як вони були переведені до інших деканатів до 2001 року. Тому межами є парафії, котрі у 1995 році належали вже до цього деканату та й залишаються у ньому й до даного часу, а також й парафії котрі були засновані пізніше, однак зараз належать до Залізничного деканату. Про це детальніше буде описано у другому розділі.

Методи: використано синтетично – аналітичний науковий метод, за допомогою якого було проведено синтез та аналіз джерел, що було використано, для того, щоб представити завдання цілого дослідження. Однак також у роботі використовуються інтерв'ю, які є актуальними і досить ефективними у специфіці даної роботи. Адже, він дає змогу розуміти останній стан пасторальної діяльності при парафії.

Актуальність дослідження. Душпастирський провід молоді безперечно є однією із найважливіших ланок діяльності цілої Церкви. Хоч і дане питання розвивається вже довго, однак на сьогоднішній день не має багато аналізів цієї діяльності. Тому саме у даному дослідженні є аналіз сучасного стану душпастирської опіки у місті, на прикладі парафій Залізничного деканату Львівської Архиепархії Української Греко – Католицької Церкви, а також представлено виклики та перспективи, що стосуються душпастирства молодих осіб. Оскільки сучасна церква це не лише спільнота вірних, котра є старшого віку та провадить лише молитовне життя, але це й спільнота в котрій своє місце займають молоді особи. Вони є активними та провадять різну діяльність у багатьох церковно-суспільних сферах життя людей. Це є як і харитативна діяльність, так і навчальна діяльність, суспільна позицію та інше. Утім молода особа, котра починає свій життєвий шлях, потребує проводу духівника, котрий підтримує та допомагає молодим людям у перших дорослих життєвих кроках.

Структура представленої магістерської роботи. Дана робота складається із вступу, змісту, трьох розділів, котрі у свою чергу поділяються на підрозділи, висновку, списку використаних джерел і літератури та додатків.

Перший розділ розглядає парафії, як місце душпастирства молоді. У ньому згадується про Митрополита Андрея Шептицького, котрий неодноразово говорить на потребі душпастирства молоді та дітей. Також у наступному підпункті розглядається документи Церкви: це як Української Греко – Католицької Церкви, так і Римо – Католицької Церкви, та за допомогою них представляється думка стосовно душпастирства молоді. Таким чином, третій підпункт безпосередньо розповідає, що таке християнська спільнота, та поділяється ще на два підпункти. Перший розповідає нам про покликання молоді до спільноти, а другий - про Церкву, котра є місцем християнських спільнот. На завершення цього розділу є підрозділ, що представляє нам сучасний стан молоді у баченні християнства.

У цьому розділі було використано пастирські послання Митрополита Андрея, документи Другого Ватиканського Собору, Кодекс Канонів Східних Церков, матеріали сесій Патріаршого собору, та й інші.

Другий розділ є поділений на три пункти. Так, перший пункт має за мету представити, як розвивається сам деканат та історії заснування кожної із парафій. Тоді як другий пункт ділиться на дев'ять підпунктів, у кожному із цих підпунктів, йде опис безпосередньої діяльності, тобто молодіжного душпастирства. Та завершальним є третій підпункт, котрий у досить короткий спосіб виділяє ті напрямки молодіжного душпастирства, котрі безпосередньо є розвиненні у цих парафіях. Даний розділ є основний у аналізі душпастирської праці парафій, адже саме в ньому розповідається як все починалось і розвивалось. У ньому детально представлено розвиток Деканату, як змінювались парафії, що до нього належали. Також є описано заснування парафій. Та в особливий спосіб приділено увагу опису діяльності парафії, що стосується праці із молоддю.

У ньому використано інтерв'ю та архівні матеріали, а саме Декрети.

Третій розділ є поділений на п'ять підрозділів. Кожен із цих підрозділів представляє виклики чи перспективи у молодіжному служінні. Так, перший підрозділ показує нам, які існують виклики і перспективи у молодіжному служінні. Але варта зауважити, що частково у даному підрозділі використовуються дані останніх дослідженнях Української Греко – Католицької Церкви, а саме матеріали підготовки до Синоду 2018 року, що відбувся у жовтні в Римі. Другий підрозділ розповідає про віру та покликання у житті молодої людини, про важливі моменти у супроводі молоді. Третій підрозділ безпосередньо, показує нам якою хочуть бачити молоді люди церкву, адже варта звернути увагу на те ,як бачить молодь саме церкву. А вже наступні два підрозділи стосуються, безпосередньо, душ пастирства. Четвертий підрозділ розповідає про види душпастирства, яких є декілька. Та п'ятий підрозділ представляє способи реалізації даного душпастирства.

У даному розділі використовується матеріали Патріаршого собору, звернення Синоду Єпископів, документи у підготовці до Синоду 2018 року у Римі, стратегія 2020 «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», документи Другого Ватиканського Собору.

І РОЗДІЛ

РОЗВИТОК ПАРАФІЯЛЬНОГО ДУШПАСТИРСЬКОГО

ПРОВОДУ МОЛОДІ

Папа Іван Павло II у своєму посланні до молоді у 1990 році сказав такі слова: «Займіть ваше місце в Церкві, що не є лише місцем тих, до кого скерована вся пастирська діяльність Церкви, а займіть місце як активні протагоністи місії Церкви. «Церква є вашою, а точніше, ви є Церквою»². А владика Ярослав Приріз сказав так: «Церква покладає великі надії на молодь. Молоді люди в Церкві мають особливе покликання: вони повинні стати її рушійною силою»³.

Щораз більше молодих осіб говорять, що хочуть мати більше вільного часу, але, на жаль, цей вільний час важко назвати вільним. Тому що суспільство маніпулює молодими особами, через їхні інтереси, забираючи у них час для самовдосконалення і розвитку. Все частіше вони звертаються до музики за підтримкою чи можливістю роздумувати. Музика стала невід'ємною частиною для молоді особи. На жаль, цей вплив музики на сучасну молоду особу може нести не лише позитивні аспекти, але й небезпеку. Для когось церква чи віра стає надзвичайно чужим і далеким, а для більшості відвідини церкви обмежуються лише декількома разами на рік і це переважно Різдво і Великдень. Під час Другого Ватиканського Собору йшла мова про молодь як «надію Церкви»⁴, тому так важливо плекати у нашу молодь правильне виховання цінностей. Адже як говорив єп. Петро Стасюк: «Молодь є не тільки майбутнім, але й теперішнім Церкви. Тобто вона вже зараз становить значну й суттєву її

² І. ПАВЛО II, Messaggio di Giovanni Paolo II per la V Giornata Modiale della Gioventu 1990, // https://w2.vatican.va/content/john-paul-ii/it/messages/youth/documents/hf_jp-ii_mes_26111989_v-world-youth-day.html/ перекл. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», Матеріали IV сесії Патріаршого {всецерковного} Собору Української Греко-Католицької Церкви, Київ 13-17 серпня 2007/ Львів, Свічадо 2009, 108

³ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 104

⁴ II Ватиканський Собор, Декларація про Християнське виховання, [Gravissimum educationis] (28 жовтня 1965), 2

частину»⁵. Тому важливим моментом діяльності церкви є навчально – виховний процес для молоді. За допомогою душпастирів церква йде на зустріч молоді, бо прагне привести її, що є на маргінесі християнського життя та намагається повернути їх до свідомого життя з Христом. Тому, важливо приділяти для праці з молоддю увагу, бо через цю увагу душпастирів молодь повертається⁶.

1.1 Погляди Митрополита Андрея на душпастирство.

Про постать митрополита можна говорити багато і довго, але краще охарактеризує його вислів: «Митрополит Андрій Шептицький все своє життя прожив в усвідомленій праці для народу і своїм життям довів, що "служити народу – то служити Богу"»⁷.

Неодноразово Митрополит звертається до тих, хто працює із молоддю, говорячи:

Як скульптор із глини формує постать мистецького твору, так священник і катехит, працюючи не менш мистецькою, у м'якому воску дитячої душі виробляють образ і подоби самого Ісуса Христа. Вони неначе малюють Христову ікону й, очевидно, чим більше в цю роботу вкладають старанності, вміння, мистецького знання... чим більше в цю роботу вкладають своєї молитви й жертви, тим вищим і ліпшим виходить мистецький твір їх рук⁸.

Адже важливо розуміти, що навчання молодого підростаючого покоління є тяжким обов'язком, на який покладено велику відповідальність. Коли митрополит порівнює священника й катехита із скульптором, то Він має на увазі той надзвичайно відповідальний момент у вихованні. Бо саме як і скульптор неправильним рухом може знищити скульптуру, так і священник чи катехит, допустившись помилки можуть нанести велику рану у житті особи. Бо не зважаючи на те, що і більшість вірних була освічена, та це не означало, що вони можуть дати своїм дітям навчання Церкви, так як і самі були у цьому не

⁵ С. Н. МЕЛЬНИК, «Місце та покликання молоді людини в Церкві» // Дивен Світ, 26 листопада 2010, < <http://old.dyvensvit.org/articles/1014.html> > (дата звернення 24.03.2018)

⁶ Пор. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття». 106

⁷ О. Я. БУДУЙКЕВИЧ, *Душпастирство*, Івано – Франківськ: Нова Зоря 2002, ст. 44

⁸ Патріарша Катехитична Комісія УГКЦ Катехитично – Педагогічний Інститут УКУ *Катехитичне служіння у світлі вчення слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького*, Львів 2015 т. 5

компетентні. І тоді вчителями у цих питаннях виступали священники та катехити.

Часто ми можемо знаходити як митрополит наголошує на важливості цього навчання, адже як він сам писав:

[...]одна година катехизму на тиждень після вечірні не вистачає; хоч би молодь уся була в церкві, й ревний священник ніколи не припускав цієї недільної катехизації, - молодь не буде мати досить знання об'явленої науки. [...] хоч би і священник учив релігії у кожній школі по дві години на тиждень, і всі діти до школи ходили, то ще буде за мало⁹.

У посланні до вірних читаємо такі слова: «До цього уряду запрошуємо всіх побожних і ревних молодців і дівчат у віці між 18 до 25 роками життя, щоб по змозі з поміччю парохів приготувались до іспиту з науки релігії»¹⁰.

Митрополит Шептицький неодноразово у своїх посланнях звертається до душпастирів зі словами, що вони є батьками для вірних, бо як батьки для своєї дитини дають поучення, так і душпастир має своєю проповіддю побатьківському навчати вірних. Особливо митрополит виділяє у своєму зверненні дітей, він говорить, що отець був батьком для своїх дітей, він має уміти направити дитину на правильний шлях, достойний шлях перед Богом. І такий священник володіє важливою прикметою такою, як «любов до душ тих малих – це перша його прикмета»¹¹. Любов, адже, що може бути більшим і сильнішим відчуттям, ніж любов. Любов – чиста, невинна, безкорислива. Ось саме ними має володіти катехит, але й також катехит навчаючи дітей, «мусить [...] уложити у катехизму цілу свою душу і своє серце»¹². Також немало важливим фактом, на котрий Андрей Шептицький робить наголос, так це є духовне життя, бо потрібно розуміти, що ці діти, котрих він буде навчати стануть лікарями, адвокатами, священниками, учителями і найголовніше батьками. Ця

⁹ Патріарша Катехитична Комісія УГКЦ Катехитично – Педагогічний Інститут УКУ «КАТИХЕТИЧЕ СЛУЖІННЯ» У СВІТЛІ ВЧЕННЯ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО, Львів: Артос 2015, 54 - 55

¹⁰ Патріарша Катехитична Комісія УГКЦ Катехитично – Педагогічний Інститут УКУ «КАТИХЕТИЧЕ СЛУЖІННЯ» У СВІТЛІ ВЧЕННЯ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО, 55

¹¹ Там само.59

¹² Там само, 60

наука катехизму буде їхньою основою чеснот¹³. «Вашою нинішньою наукою, наукою катехизму, Ви запевняєте, чи приготавляєте на 30, 40, чи 50 літ наперед недужим старанну опіку лікаря, селам – ревну працю душпастирів, громадам – чесну й совісну та мудру раду адвокатів, кооператорів, учительок і вчителів»¹⁴. Продовжуючи дану думку вартує згадати, що митрополит Андрей Шептицький наголошує неодноразово на служінні для потребуючих. Особливістю цього є те, що молода людина має допомагати у служінні потребуючим, адже як говорить митрополит: «Свою християнську любов треба ділами доказувати! Всяке тут говоріння пусте, коли за ним не йдуть діла!»¹⁵. Бо «Нема певнішого способу заслужити на Боже милосердя, як милосердя стосовно ближніх»¹⁶.

1.2 Документи Церкви

Усвідомлюючи проблеми що повстали перед Церквою після II Світової Війни, Католицька Церква скликає Другий Ватиканський Собор, котрий має перед собою безліч запитань, щодо служіння для людства.

Розглядаючи декрет про Апостолят мирян, ми знаходимо такі слова: « У Церкві існують різноманітні служіння, однак місія її – єдина. Апостолам та їхнім наступникам Христос доручив завдання освячувати, навчати і правити від його імені та його владою»¹⁷. Відповідно до цього декрету, кожен із наступників апостолів має розуміти потребу опіки над людьми. І саме такими провідниками є богопосвячені особи, що поставлені Єпископом на чолі певної громади у єпархії. «[...] у першу чергу співробітниками єпископа є парохі, яким у визначеній частині єпархії як справжнім пастирям доручається опіка над душами під його [єпископа] керівництвом»¹⁸. Однак вартує не забувати що:

¹³ Див. Патріарша Катехитична Комісія УГКЦ Катехитично – Педагогічний Інститут УКУ «КАТИХЕТИЧЕ СЛУЖІННЯ» У СВІТЛІ ВЧЕННЯ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО, 58- 64

¹⁴ Там само 61

¹⁵ Синоду Єпископів УГКЦ Посинопальне послання до духовенства, монашества і мирян *Служіння Ближньому – Дияконія – В Житті УГКЦ* // (27 жовтня 2016), < http://news.ugcc.ua/documents/sluzh%D0%86nnya_blizhnomu__diyakon%D0%86ya__v_zhitt%D0%86_ugkts_77861.html > (дата звернення 10.11.2018)

¹⁶ Синоду Єпископів УГКЦ Посинопальне послання до духовенства, монашества і мирян *Служіння Ближньому – Дияконія – В Житті УГКЦ*, (27 жовтня 2016)

¹⁷ II Ватиканський Собор, Декрет про апостолят мирян *Apostolicam actuositatem* (18 листопада 1965),2.

¹⁸ II Ватиканський Собор, Декрет про пастирське служіння єпископів у Церкві *Christus Dominus* (28 жовтня 1965),30.

«обов'язок справжнього пастиря не обмежується тільки турботою про окремих вірних, а поширюється також на створення доброї християнської громади»¹⁹. Відповідно до цього єпископ надає парохіві повноваження та обов'язки, які він має виконувати. А саме як було уже сказано у Декреті про Апостолят мирян, так і у Кодексі Канонів Східних Церков виконання уряду освячення, керування та навчання²⁰.

Розуміємо, що автор законів великий наголос ставить на обов'язку навчати а саме: «[...] через катехитичне служіння ввести вірних до повного пізнання таїнства спасіння, пристосованого до віку кожного з них [...]»²¹ так як: «Народ Божий збирається перед усім словом Бога живого, і цього слова належить очікувати з вуст священників»²². Але продовжуючи дану думку законодавець говорить, що потрібно шукати допомогу від духовного сану та мирян²³.

Другим про що говорить нам канон є приділяти увагу на виконання завдання освячування:

парох повинен турбуватись про те, щоб відправа Божественної Літургії стала осередком і вершиною всього життя християнської спільноти, [...] щоб вірні кормились духовною їжею через побожне і часте приймання святих таїн, [...] пам'ятати, що тайна покаєння якнайбільше сприяє плеканню християнського життя[...]²⁴.

Що ж стосується третього параграфу даного канону, то бачимо, що говориться про завдання керування, де важливий наголос ставиться на знанні своєї пастви:

[...] парох насамперед має дбати про те, щоб пізнати власну паству, оскільки він є служителем всієї пастви,[...], отже він повинен відвідувати дома й школи,[...], повинен наполегливо дбати про доростаючу молодь, має оточувати батьківською Любов'ю бідних і хворих, нарешті, особливо повинен опікуватись робітниками і старатись, щоб вірні подавали допомогу ділам апостоляту²⁵.

¹⁹ II Ватиканський Собор, Декрет про служіння і життя пресвітерів *Presbyterorum ordinis* (7 грудня 1965), 6.

²⁰ Див. Кодекс Канонів Східних Церков / пер. з лат. Й. Кобів, Львів: оо. Василіани 1993, Кан 289

²¹ Там само Кан . 289§1

²² II Ватиканський Собор, *Presbyterorum ordinis*, 4.

²³ Див. Кодекс Канонів Східних Церков, Кан 289§1

²⁴ Там само, Кан . 289 §2

²⁵ Там само, Кан 289 §3

Про це завдання було написано, як і на Другому Ватиканському соборі, так і про це пише ККСЦ, де каже, що завданням душпастиря є опіка, проповідання слова божого та навчання християнських цінностей. Собор промовляє до душпастирів і наголошує на потребі відвідувати школи та домівки, особливо опікуватися про дітей та молодь, також не забувати піклуватися про хворих та убогих, проявляти до них батьківську любов, бо так вимагає цього їхній пастирський уряд²⁶. Собор ставить важливий наголос на душпастирстві, адже церква має плекати добро та спасіння серед її членів. Бо якщо церква буде створюватись, як будівля, це не буде мати ніякого значення оскільки у парафії важливо: «[...] саме спасіння душ має бути таким критерієм, згідно з яким слід визначати або переглядати створення чи закриття парохій та всі інші нововведення, що їх єпископ зможе впроваджувати своєю владою»²⁷. У документах Другого Ватиканського собору можна зауважити бачення отців, щодо розвитку сучасних парафій на основі любові. Ця любов має бути відповідно, як і до інших учасників спільноти, так само й до Бога, як говориться у Святому Письмі: «Люби твого ближнього, як себе самого. Любов ближньому зла не чинить. Любов, отже, - виконання закону.» (Рим. 13:9-10). Відповідно до цього ми зустрічаємось у сучасній церкві із різного роду спільнотами, що є створенні для допомоги потребуючим, що допомагають душпастирям у їхньому служінні. Бо як говориться у душпастирській конституції Про Церкву у сучасному світі: «Бог, який по – батьківському піклується про всіх, побажав, щоб ці люди творили одну сім'ю і ставились одне до одного по – братерському. Адже всі вони створенні на образ Бога, [...] і всі покликані до однієї й тієї самої мети, тобто до самого Бога»²⁸. Таким чином, спільнота це є особи, котрі взаємодоповнюють одні одних, зі своїми різними талантами.

В документі «Роль і місце мирянина в Церкві», другої сесії Патріаршого Собору УГКЦ, написано такі слова: «Всі ми у Церкві є парохією. Тому парохія

²⁶ Див. II Ватиканський Собор, *Christus Dominus*, 30.

²⁷ Там само, 32.

²⁸ II Ватиканський Собор, Душпастирська Конституція Про Церкву в сучасному світі *Gaudium et spes*, 24

повинна стати центром життя (культурного, економічного, спортивного тощо) вірних, а духовенство і миряни – плекати усвідомлення спільної відповідальності за життя парохії»²⁹. Що цікавим є те, що єпископат не залишає лише дану тезу, але він її доповнює і продовжує її розвиваючи, запрошуючи до служіння кожного парафіянина. Це все робиться заради того, щоб вірні були присутніми у Церкві, а не перебували за межами спільного життя³⁰. Тому єпископат закликає приділити увагу таким напрямкам для розвитку парафії, як створення організацій, за допомогою яких можна вдало і по новому провадити євангелізацію, відповідно до зацікавлення гуртка. Також приділити увагу, щодо соціально – харитативного служіння, діл милосердя. Також залучати до розвитку парафії, різні підприємства та осіб із можливостями допомоги розбудови парафії. А також немало важливо запозичати досвід праці інших парафій у якійсь із цих ділянок. Також не забувати про важливість давати звітність³¹.

Також єпископи закликають нас до служіння, котре б розвивалось на плекані любові. Бо саме: «[...] Церква розвиває мирян, і миряни - Церкву. А через наше спільне діяння ми допомагаємо світові удосконалюватися морально і знайомитися з любов'ю, і з вічно новою наукою Христа»³². Тобто кожен член спільноти, котрий зміг прийняти цю любов зможе й з нею поділитися, так як кожен християнин у сучасному світі може ділитися і показувати добрий приклад любові до ближніх, навіть не зауважуючи цього, це буде добрим проявом і свідченням християнства.

Комісія у справах молоді, котра займається різного роду працею із молодими людьми, це як вишколи, апостолят, створення спільнот та й інші. Подібно, як у 1933 році митрополит Андрей Шептицький закликав молодь: «Станьмо апостолами тієї вірности Христові, яку ви торжественно прирекли!

²⁹ Патріарший собор УГКЦ, Матеріали II сесії Патріаршого Собору Української Греко-Католицької Церкви, *Роль і місце мирянина в Церкві*, Львів 23- 30 серпня 1998, [PDF], 33

³⁰ Матеріали II сесії Патріаршого Собору Української Греко-Католицької Церкви, *Роль і місце мирянина в Церкві*, 35

³¹ Про. Там само, 35

³² Там само, 73

Почуття того піднесеного духа, тієї духовної вартости й рішучої волі в будучому житті бути вірним Христові — передайте іншим [...]»³³, так сучасна церква через організації закликає молодь до себе.

Комісія у справах мирян, що покликана допомагати вірним у духовному вдосконаленні. Так як: «Парохія — це живий організм, який формується шляхом налагодження міжособових стосунків любові, це спільнота, в якій кожен може по-справжньому слідувати за Христом, віднаходити власне життєве християнське покликання»³⁴. Бо саме парохія є тим місцем, де кожен вірний переживає свій власний ріст, таким чином, ця спільнота має мати атмосферу, що б спонукала учасників до росту. Бо як говориться у документі комісії: «Необхідно уникати фарисейської «закваски», а саме: самовпевненості, настанови цинічного осуду думок інших, недобачення дарів та позитивних рис інших»³⁵. Саме до цього росту і нас закликає Церква через різні свої документи.

1.3 Християнська спільнота

Насамперед спробуємо зрозуміти, що ж таке молодіжна християнська спільнота: «Спільнота – це організм, який складається з живих клітин, а живі клітини - це малі спільноти»³⁶, звичайно, якщо подивитись на Церкву, то можна із впевненістю сказати, що так і є, адже кожна велика група людей, для прикладу це є парафіяни, вони творять одну велику спільноту, але в цій громаді людей є й малі групи людей, котрі вже попри те, що відчують спільність з іншими, мають також інші зацікавлення у церковному житті і тому творять меншу спільноту.

1.3.1 Покликання молоді до спільноти.

Церква вийшовши із підпілля, починає переживати, процес оновлення, чи радше омолодження. Адже важко уявити будь-яку структуру, в якій б не було

³³ Х КУТНІВ, «Історія» // УМХ, 22 березня 2013, <<http://umh.org.ua/ua/events/82>> (дата звернення 10.10.2018)

³⁴ Комісія УГКЦ у справах мирян, *Як організувати мирянське життя на парохії*, [PDF], Львів—Київ 2008 ст.11

³⁵ Матеріали II сесії Патріаршого Собору Української Греко-Католицької Церкви, *Роль і місце мирянина в Церкві*, 12

³⁶ О. П. ГОЛІНЕЙ, «Парафіяльні спільноти, як втілення живої парафії» // сайт коломийсько-чернівецької єпархії, <http://sobor-ugcc.org.ua/коломийсько-чернівецька-єпархія/доповіді/27-2014р-парафіяльні-спільноти.-як-втілення-живої-парафії-о-петро-голіней#_ftn7> (дата звернення 02.12.2017).

молодих осіб. Звичайно, із певним часом вона б перестала існувати, адже в ній б не було кому змінювати старших. Так само і в Церкві, ми не можемо уявити її без молоді. Адже проводячи постійну катехизацію, «[...] Метою катехизи – основного діяння Церкви – є навчати й виховувати у вірі християнина та провадити його до сопричастя з Ісусом Христом та церковною спільнотою.[...]»³⁷, « даємо для церкви добрі плоди. «Постійна і безперервна у віковому сенсі катехизація дітей, молоді, дорослих і старших – необхідна умова живої парафії»³⁸.

Щоб зрозуміти, що таке молодість, вартує прочитати влучний вислів про молодість блаженнішого Любомира Гузара: «Молодість – це період життя між дитинством та зрілим віком, і цього нам не потрібно забувати»³⁹. Цікаво адже саме молодість- це час вчинків, коли спочатку робимо, а вже після того починаємо роздумувати. Вартує уявити собі, що це вже не діти, однак і ще не дорослі особи. Саме важливим в цей момент бути для тих людей добрим прикладом, а не керівником. Бо, як відомо, молодь не любить, коли їм вказують. Це період, коли постає власне «Я». У такий час кожна особа пробує самовиразитися, вона користується своєю свободою. Втім мало хто із них розуміє, що таке свобода: «Свобода не означає робити, що захочемо; воно полягає в даруванні себе іншим»⁴⁰. Таке визначення розуміння свободи постає викликом для кожної із молодих осіб. Проте розуміння свободи у Християнських спільнотах є таким: «Свобода в Християнському розумінні – це перед усім дар, і лише потім – право людини. Свобода – це дар Божий, який також потрібно дарувати іншим, відкриваючи для них простір нашого життя»⁴¹. Оскільки кожен із нас людей є сотворений вільним, але не варта забувати, що ми покликані до дарування себе для служіння іншими людям⁴². Однак тут

³⁷ Катехизм УГКЦ « Христос – наша Пасха», § 54

³⁸ Українська Греко – Католицька Церква, допоміжні матеріали «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», Львів 2013, 5

³⁹ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 41

⁴⁰ Там само, 49

⁴¹ Там само, 49

⁴² Пор. Там само, 49

постає виклик не лише для молодого людини, але й для старших, бо не варта забувати, це молодий ентузіазм, запал котрий в кожного був. Бо лише із часом дорослішання, кожен стає виваженішим, стриманішим. І саме виклик до старших є любити молодь, показувати їм приклад :

Бо ми сміємо казати, що молодь має бути тільки така чи така, вимагати такої чи іншої поведінки, якщо ми, старші не робимо того приміру, якщо ми, старші, не створюємо таких обставин, в яких молодь справді буде могли дозрівати і ставати на своє місце так, як належить[...] то будемо говорити про якісь нереальні ситуації, в яких молодь не зможе себе знайти⁴³.

І саме ми як ті, хто знайшли своє місце у Церкві, маємо допомагати, нашій молоді віднаходити його, ми як ті старші, маємо показувати приклад для молодих хлопців і дівчат.

Треба усвідомлювати що: «Молодість – це перехідна фаза, час визначення та становлення, дозрівання основних рішень; час коли розвивається ціла низка можливостей людського буття»⁴⁴. Бо якщо ми не зможемо усвідомити, що молода особа в цей період шукає власне «Я» ,то зможемо знищити її погляди на життя, однак церква також і не в праві відвернутись від неї. Саме в це період молода людина знаходить дорогу у своєму житті. І церква, яка має допомагати молодій людині знайти себе, має навчати і пропонувати молодій особі, проте ніяк не вирішувати за неї.

Церква не може полишити свого покликання допомагати молоді знайти життєвий шлях. Церква, як Божа і людська інституція, повинна навчати й пропонувати, [...], вона мусить прислухатися та відчутти труднощі й проблеми молоді, разом з молоддю шукати істинного сенсу життя, шукати того, що добре й гарне, довготривале й вічне⁴⁵.

Розуміємо, що коли християнин має шукати відповіді на запитання, на які сам не має відповіді чи страхи, то він очікує від цілої спільноти підтримки та допомоги . Дорослі не в змозі переконати молодь у тому, що їхні проблеми не є важливими, адже будучи самим на їхньому місці мали подібні проблеми. Потрібно дати зрозуміти, що саме у Церкві, як спільноті, потрібно шукати цю

⁴³ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «МОЛОДЬ У ЦЕРКВІ ТРЕТЬОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ», 42

⁴⁴ Там само, 44

⁴⁵ Там само, 44

відповідь. І величезним завданням для молодого християнина є запросити тих, хто потребує цієї допомоги, стати учасниками спільноти, учасниками нашої віри, надії, любові. Бо молоді особи є надія майбутньої церкви, де треба бути апостолами, для однолітків. Як Христос колись промовив до своїх учнів: « Ідіть же по всьому світу і проповідуйте Євангелію усякому створінню» (Мк. 15.16), так само і церква сьогодні промовляє до кожного свого члена. А особливо молодих осіб: «Церква є молодою разом із молоддю. Молодь не тільки належить до Церкви але є Церквою»⁴⁶.

Коли говоримо про покликання молоді до християнської спільноти, то варто звернути увагу на світ, що навколо нас панує. Сьогоднішнє суспільство постає як те, що втрачає свої моральні цінності, християнські чесноти. На жаль, дивлячись на підміну значень, можемо побачити, що розпуста, гріх посіли одне з найвищих щаблів у людській свідомості. Що ж і виступає для кожної особи, як виклик, але особливо гостро повстає для молодих наших людей. Християнська спільнота, є тими, що мають щоденно проповідувати Христа, адже прикладом має слугувати: життя Ісуса Христа.

Світ всіма можливими засобами рекламує багатство, в Ісус – поділ своїм хлібом і собою. Світ пропагує панування над іншими, а Ісус – служіння іншим. Світ женеться за славою і тілесними задоволеннями, а Ісус просить слухатися Отця і відчувати потреби інших. Таку боротьбу повинна провадити кожна людина⁴⁷.

1.3.2 Церква як місце християнських спільнот.

Церква – це і є перша спільнота, її заснував сам Ісус Христос. Однак у цій спільноті вірних, тобто церкви, є ще низка поділів на спільноти. Однією з таких спільнот є Молодіжні Християнські Спільноти.

Завданням церкви було і є навчати та проповідувати християнські цінності. Однак далеко не усі люди розуміють це завдання. Існує потреба саме цього навчання серед молоді. Оскільки майбутнє існування цієї спільноти є залежною від того, як живе молодь тепер. І кожна молода особа має місію, її завдання

⁴⁶ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 44

⁴⁷ Там само, 47

полягає у тому, щоб навчати наших ровесників, котрі із різних причин є по зацією спільнотою.

Для того, щоб кожна із молодих людей могла розвиватися, церква створила для неї зручне середовище, у якому переважно знаходяться однолітки, котрі мають такі самі думки. Часто це середовище провадить старша особа, котра максимально старається зрозуміти потреби молоді і максимально дати добру пораду чи підтримку. Як говорив блаженніший Любомир Гузар : «Бо молодь це є переходовий час, який приготовляє до чогось, але те, до чого приготовляє молодь, мусить вже знайти відповідне середовище, відповідне здійснення і житті нас, старших»⁴⁸.

Молодь прагне щось робити і має несамопитий потенціал для того, аби змінювати світ навколо та робити добрі діла. Молодь може, якщо цього захоче, навіть не маючи якихось надзвичайних фінансових ресурсів, здійснити те, що здавалося неможливим. Потребує для цього лиш нашої підтримки, дооцінення того, що вона робить, сприяння в розвитку її ініціатив, ідей пропозицій⁴⁹.

Варта розуміти, що для того, щоб спільнота існувала у церкві, їй потрібно підтримку, адже найкращим прикладом християнського життя для молоді є сама молодь. На сьогоднішній день у нашій церкві існує досить велика кількість молодіжних християнських спільнот, кожна із яких має свій характерний приклад. Усе це має місце реалізації саме у церкві, бо лише людина, котра впізнала Бога може і передати Його. Тому церква котра є спільнотою може бути місцем розвитку менших християнських спільнот.

1.4 Сучасний стан молоді у християнському баченні.

Свою доповідь владика Діонісій Ляхович під час четвертої сесії Патріаршого Собору УГКЦ, розпочав із цитування чотирьох висловів:

Наша молодь хоче тільки розкішно жити. Вона погано вихована, насміхається з урядовців, не має найменшої шани до старших. Наші діти – це справжні тирані. Вони не поступаються місцем старшим у громадських місцях;

Якщо нинішня молодь завтра прийде до влади, то я не маю жодної надії щодо майбутнього нашої країни. Наша молодь нестерпна, непогамовна – просто жажлива;

⁴⁸ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 42

⁴⁹ Там само, 54 - 55

Наш світ дійшов до критичної точки. Діти не слухають батьків. Кінець світу наближається;

Молодь зіпсована до глибини серця, лінива і бешкетна. Вона ніколи не буде такою, як колись. Нинішня молодь не зможе зберегти нашої культури⁵⁰.

Продовжуючи даліше владика розповідає кому належать дані слова: «Перша цитата належить Сократові; друга – Гесіодові; автором третьої є священнослужитель, що жив 2000 років перед Христом, четвертий же вислів, написаний на глиняному горщику, віком приблизно 4 тисячі років, знайденому на руїнах колишнього Вавилону»⁵¹.

У сучасному суспільстві сповідання християнської молоді є надзвичайно формальною і такою, як віра за вигодою⁵². На сьогодні для Церкви є важливо подати молодій особі те, що церква для неї не є закритою, а навпаки Церква хоче допомогти кожному вірному, знайти себе у житті. Дивлячись та аналізуючи загальну кількість молодих осіб, можемо зауважити малу кількість активних молодих людей. На превеликий жаль, чимала частина молодих осіб, котрі себе ідентифікують як християни, зводять відвідування храму, а точніше Богослужінь лише декілька разів на рік. Це і однієї із причин знецінення християнського та морального вчення.

Сучасне суспільство на шляху до вдосконалення розвитку, саме зароджує безліч викликів, на які часто молода особа не в змозі зразу дати відповідь самотійно. Однак не потрібно і забувати про диявола, котрий працює для відведення кожної особі від справжнього Христа. Адже: «Світ і диявол не сплять – вони працюють, відводять нашу молодь від християнських цінностей, від віри Христової, від Церкви Христової, вириваючи її з тіла Господа нашого Ісуса Христа»⁵³. Кожна віруюча особа має вести власну боротьбу з тими викликами і пропозиціями, що її ставить світ. Оскільки у Святому Письмі ми знаходимо слова, що підтверджують потребу боротьби з викликами світу: «Від часів Йоана Хрестителя і понині Царство Небесне здобувається силою; і ті, що

⁵⁰ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 43

⁵¹ Там само, 43

⁵² Див. Там само, 35

⁵³ Там само, 35

вживають силу, силоміць беруть його (Мт. 11,12)». Лише так є змога здобути Царство Небесне, адже Ісус сам нам каже: «Силкуйтеся ввійти через тісні ворота, багато бо, кажу вам, силкуватимуться ввійти, але не зможуть. І як господар устане й замкне двері, а ви, зоставшися знадвору, почнете стукати у двері та казати: Господи, відчини нам! - він відповість вам: Не знаю вас, звідкіля ви (Лк. 13, 24-23)». Бо без боротьби ми самі ж не зможемо спастися, оскільки без боротьби немає перемоги та спасіння⁵⁴.

Звичайно, будуть й ті, хто буде заперечувати те, що у нашій церкві є мало молоді. Однак потрібно реально бачити картину, котра існує на кожній із парафій. Для великої частини молоді віра стає викликом, із яким вони не хочуть, не можуть і не будуть просто так боротись. І проблемою є те ,що це «не» стає ключовим для них. Бо часто вони, або не мали змоги дізнатись, або не хотіли дізнатись у молодшому віці, що саме Син Божий є проявом найбільшої любові, втіленням християнських і моральних цінностей. Папа Бенедикт XVI сказав: «Любов є процесом очищення, зречення, болючих перетворень нас самих і таким чином – шляхом дозрівання»⁵⁵.

Однак, на жаль, часто можна побачити, що взамін підтримки чи любові від оточуючих людей у храмі. вони отримують докори чи зауваження. Бо не дивними є, що суспільство розвивається і певні речі змінюються, однак старші покоління це не завжди сприймаються і часто якісь правила, які були у старших поколінь як закон, що потрібно було дотримуватись завжди, стали для сучасного покоління простою порадою, котру можна переступити та порушити. На сьогоднішній день, панує думка певного кола вчених, що криза моралі у сьогоднішній повстала найбільше виражено. На жаль такий стан є наслідком відвернення внутрішньої віри від релігії у державі, сім'ї, політиці і та й інших життєвих ланках. Секуляризм, який став чимось звичним для нашого суспільства стає звичним і охоплює усі ділянки суспільного і церковного

⁵⁴ Пор. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 47

⁵⁵ Там само, 195.

життя⁵⁶. Молода особа, котра знаходиться у такому суспільстві мимоволі, починає бути споживачем того, що її представляє світ. Адже альтернатива від Церкви часто не розрахована на молодих людей і їм просто не цікаво, а часто немає, що робити у Церкві. А Церква як спільнота втрачає тих, хто є її продовженням, бо коли ми не маємо молоді у Церкві, то прирікаємо нашу Церкву на загибель.

Втім не можна сказати, що суспільство вповні відкинуло релігію, радше релігія є поміщена у межі вигідні для людини:

Релігія у такому секуляризованому суспільстві має місце, але вона є лише однією з багатьох теорій, що пояснюють людині її походження та її ціль. Віра в Бога в цьому суспільстві не є адекватною з вірою у Церкву, і Церква як інституція, яка покликається на Ісуса Христа як її засновника, піддається такій самій критиці, як інші інституції⁵⁷.

Вартує пам'ятати, що у великій мірі відношення молодої особи до Бога, церкви та віри, є наслідком того, що їм передали їх батьки, чи бабці і діди. Бодесь ми маємо розуміти, що те що ходимо до церкви, відвідуємо богослужіння є закладено на загальному рівні. Часто це є так, що всі ходять і ми будемо, щоб не бути "інакшими". Але коли почати дивитись на тих осіб, котрі себе ідентифікують як християнин, вони за часту це роблять, бо так роблять інші і так треба, але вони не змогли пережити, цієї живої зустрічі із спасителем, вони не мали цього досвіду⁵⁸.

Адже, як сказано у декларації про християнське виховання: «[...]сім'я є першою школою суспільних чеснот [...]»⁵⁹ бо саме у сім'ї батьки закладають ці чесноти і цінності, із котрими дитина, а потім і молода особа живе. Один із респондентів сказав: «Я впевнений, що більшість пише гарні речі, а насправді на серці пустота»⁶⁰. І досліджуючи це питання, стало зрозуміло одну надзвичайно важливу істину, віра стала тим, чого молоді не хватає, чи радше вони її не можуть для себе отримати. На жаль, молоді люди не змогли пережити

⁵⁶ Пор. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 80

⁵⁷ Там само, 81

⁵⁸ Див. Там само, 59

⁵⁹ II Ватиканський Собор, *Gravissimum educationis*, 3.

⁶⁰ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 59

особистого досвіду зустрічі із Спасителем, оскільки важливо, щоб це був особистий досвід, бо це має бути: «лише особисто, індивідуальним шляхом, тоді цей процес стає інтимнішим і приватним»⁶¹. На сьогоднішній день: «Багато молоді, а навіть ваші друзі, живуть без жодної правдивої мети у своєму житті; вони затягненні в марний пошук нескінчених нових задоволень»⁶².

⁶¹ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, *«Молодь у Церкві третього тисячоліття»*, 81

⁶² Там само, 51

РОЗДІЛ II

МОЛОДІЖНЕ ДУШПАСТРИСТВО В ПАРАФІЯХ ЗАЛІЗНИЧНОГО ДЕКАНАТУ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО – КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Святий Максим Ісповідник говорить, що «служіння ближньому – це шлях обожествлення», тому, коли ми прагнемо спастися, то маємо служити. Найпершим і найважливішим місцем такого служіння є парафія. Якщо подивитися у Кодекс Канонів Східних Церков, то знаходимо чітку відповідь, що таке парафія: «Парафія є визначеною спільнотою вірних, утвореною в сталий спосіб в єпархії, пастирська опіка, над якою доручається парохіві. Парафія, як правило, повинна бути територіальною, отже, має охоплювати всіх вірних певної території»⁶³, та продовжуючи: «Парафія є спільнотою вірних, життя якої зосереджене навколо щоденної Євхаристії. У такій спільноті парох постає як видима ікона самого Христа, а вірні уподібнюються до апостолів»⁶⁴. Саме з цих слів розуміємо, що завданням, парафії, як спільноти, є завдання сповіщати про спасіння світу, свідчити про Христа.

На сьогоднішній день Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви прийняв стратегію «Жива парафія – місце зустрічі із живим Христом» для цілої церкви. Дана стратегія спрямована на розвиток парафіяльного життя, використовуючи певні практики служіння церкви, відповідно до потреб сьогодення.

Тому на прикладі Залізничного деканату пропонуємо поглянути, на розвиток душпастирського проводу молоді.

2.1 Парафії Залізничного Деканату

⁶³ Кодекс Канонів Східних Церков, Кан. 279, 280 §1

⁶⁴ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 210

Для того, щоб зрозуміти структуру залізничного деканату потрібно звернути увагу, що у ньому відбувались зміни від його заснування. Звичайно, ці зміни провадились лише для покращення пастирської опіки над вірними і вони відбувались відповідно до потреб, котрі виникали на той період.

УГКЦ вийшовши із підпілля активно розвивається, що й спричиняє збільшення потреб Церков та священнослужителів. У свою чергу це викликає активний розвиток та заснування нових парафій. Відповідно для кращого пастирського проводу у Львівській Архиепархії видається декрет, котрим відбувся поділ території міста Львова на деканати. Дивлячись на правове поле розуміємо, що рішення заснувати деканати належить до повноважень Єпархіального єпископа. А для опіки цим деканатом єпархіальний єпископ призначає протопресвітера. «Протопресвітер – це пресвітер, який стоїть на чолі округи, що складається з багатьох парафій, щоб там від імені єпархіального Єпископа сповняти завдання, визначені правом»⁶⁵.

2.1.1 Заснування та розвиток Залізничного Деканату

Таким чином, декретом Глави Української Греко – Католицької Церкви Кардинала Мирослава Івана Любачівського від 4 січня 1995 року було створено 5 деканатів, а саме такі: Личаківський; Шевченківський; Франківський; Залізничний; Галицький⁶⁶. І на той момент до Залізничного Деканату належали дванадцять парафій. А саме такі:

1. Парафія Церкви св. Юра;
2. Церкви св. Єлизавети і Ольги;
3. Церкви св. Анни;
4. Церкви св. Андрія і Йосафата;
5. Церкви св. Ап. Петра і Павла;
6. Церкви Пресвятого Серця Христового;
7. Церкви Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці;
8. Церкви Пресвятої Євхаристії;
9. Церкви Положення Пояса Пресвятої Богородиці;
10. Церкви Воскресіння Христового;
11. Церкви Воздвиження Чесного Хреста;
12. Церкви Усіх святих Українського народу.

⁶⁵ Кодекс Канонів Східних Церков, Кан 276 §1

⁶⁶ Див. Додаток №1

Незважаючи на те, що даний декрет датується 1995 роком, ми у шематизмі 1996 року бачимо, що у ньому вже не подається парафія Церкви св. Анни як та, що належить до Залізничного Деканату⁶⁷. І, таким чином, на підставі, цього знаємо, щодо даного деканату належить одинадцять парафій.

Проте, приріст населення у місті призводить до заснування нового району, а саме, Сихівського району міста Львова, котрий був заснований у 1990 – 2000 – их роках. Що призвело до територіальних змін у районах міста, а згодом й до територіальних змін парафій, щодо деканатів. Тому, низка парафій, що належали до залізничного деканату перейшли у інші деканати.

Наслідком змін районів була і зміна деканатів. Таким чином, декретом Блаженного Любомира Гузара, від 25 липня 2001 року відбулась зміна територій деканатів⁶⁸. І вже з 2001 року до Залізничного деканату належать такі парафії:

1. Парохія Церкви Св. Андрія і свщмч. Йосафата (вул. Чечета, 1);
2. Церкви Вознесіння Г.Н.І.Х (вул. Широка);
3. Церкви Воскресіння Христового (вул. Городоцька, 319-а);
4. Положення Пояса Пресвятої Богородиці (вул. Головатого 7 – а);
5. Церкви Воздвиження Чесного Хреста (Львів – Рудно);
6. Каплиці Всіх Святих Українського народу (вул. С. Петлюри, 32);
7. Каплиці Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці (вул. Бологорська);
8. Каплиці Св. Володимира Великого (Львів – Рудно).

Також такий перелік парафій ми знаходимо у двох шематизмах 2011⁶⁹ та 2017⁷⁰ років. Однак на сьогоднішній день на сайті Львівської Архиепархії ми знаходимо ще одну парафію, котрої до цього моменту не було. Тому на сайті архиепархії⁷¹ є наступний перелік парафій:

1. Воздвиження Чесного і Животворящего Хреста Господнього⁷²;
2. Різдва Пресвятої Богородиці⁷³;
3. Св. Володимира Великого⁷⁴;

⁶⁷ Шематизм Львівської Архиепархії 1996 р. Канцелярія Львівської Архиепархії УГКЦ, 33 – 34.

⁶⁸ Див. Додаток №2

⁶⁹ Шематизм Львівської Архиепархії 2011 р. Канцелярія Львівської Архиепархії УГКЦ, 38 -39

⁷⁰ Шематизм Львівської Архиепархії 2017 р. Канцелярія Львівської Архиепархії УГКЦ, 61 - 63

⁷¹ Українська Греко – Католицька Церква, Львівська Архиепархія «Парафія та капеланство, Залізничний деканат» // 3 грудня 2018, <<http://ugcc.lviv.ua/parafiyi/zaliznychnyj-dekanat/>> (дата звернення 18.09.2018)

⁷² Парох: о. Теодор Заблоцький. Знаходиться: вул. Мазепи 1, смт Рудно.

⁷³ Адміністратор: о. Ігор Червінський. Знаходиться: смт. Рудно .

4. Вознесіння Господнє⁷⁵;
5. Всіх Святих Українського Народу⁷⁶;
6. Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці⁷⁷;
7. Положення Пояса Пресвятої Богородиці⁷⁸;
8. Св. Андрія і свщмч. Йосафата⁷⁹;
9. Христового Воскресіння⁸⁰.

2.1.2 Заснування та розвиток парафій у Залізничному Деканаті.

Першою парафією, котру буде розглянуто, це є парафія Воздвиження Чесного Хреста. Історія парафії зі слів отця починається із чотирнадцятого століття, спочатку була дерев'яна церква, однак вона згоріла, і згодом на місці цієї повстала друга церква, отець не вказує якою вона була, однак вона була розібрана і вже у 1815 році було зведено храм, котрий існує до сьогоднішнього дня. Також парох додає, що вона не переставала діяти й за часів підпілля. У підпіллі у ній служив отець Володимир Шевчук, котрий не забажав повернутись після виходу із підпілля до лона Української Греко – Католицької Церкви. Проте громада не хотіла залишатись православною та сама ініціювала перехід. Та Владика Володимир Стернюк призначив адміністратором отця Романа Каспришина⁸¹. «Він (о. Роман) з 1989 року по 2002 рік служив, [...] 1995 році 29 серпня я був покликаний на уряд сотрудника отця Романа. Відколи він упокоївся, я виконую функції адміністратора»⁸².

Наступною парафією, котру будемо розглядати, є Різдва Пресвятої Богородиці. На сьогоднішній день дана парафія розпочинає лише свої перші кроки, під проводом адміністратора отця Ігоря Червінського.

Історія заснування парафії є досить таки цікавою, адже вона заснована лише рік тому. «26 вересня було проголошено про заснування парафії Різдва

⁷⁴ Адміністратор: о. Юрій Воловецький. Знаходиться: вул. Івана Павла II 4, смт Рудно.

⁷⁵ Адміністратор: о. Ярослав Гевак. Знаходиться: вул. Широка 81а, м. Львів.

⁷⁶ Парох: о. Володимир Ольшанецький. Знаходиться: вул. С. Петлюри 32, м. Львів.

⁷⁷ Тимчасово адмініструє: о. Зіновій Боднар. Знаходиться: вул. Білогорща 21, м. Львів.

⁷⁸ Парох: о. Іван Ковалець. Знаходиться: вул. Головатого 7а, м. Львів.

⁷⁹ Адміністратор: о. Олег Зубик. Знаходиться: вул. Чечета 1, м. Львів.

⁸⁰ Парох: о. Сергій Швагла. Знаходиться: вул. Городоцька 319 а, м. Львів.

⁸¹ Див. о. Т. ЗАБЛОЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотеці ЛДС СД та УКУ, 98 - 100

⁸² о. Т. ЗАБЛОЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 23.11.2015», 98 – 100.

Пресвятої Богородиці»⁸³, підтвердженням цьому є декрет Митрополита Львівського Ігоря⁸⁴ цікавим є той факт, що сама парафія заснована на новій території: «Це є окрема частина села, яка насправді потребує цієї парафії і років можливо п'ятнадцять тому там, де зараз створюється парафія, було поле. Були поодинокі будинки, а зараз повністю все забудоване. Навіть за останній рік я сам бачу наскільки масово поселяються тут люди»⁸⁵. Можна із впевненістю говорити, що дана парафія засновується за потреб насамперед вірних і підтвердженням цього є: «Напевно, років вісім тому було перше таке звернення від тих громадян, що вони хочуть мати свій храм. Коли Митрополит Ігор доручив мені займатись цією справою⁸⁶, то ми на сьогодні вже маємо рівно рік»⁸⁷. Сама парафія є таки досить специфічною. Зі слів отця дізнаємось, що ні території, ні храму ми ще не маємо. Вік парафіян є молодий, а радше. це молоді сім'ї, котрі мають маленьких дітей чи тільки одружились. Звичайно, є й старше покоління, але це ті, хто живе на дачах у сезон польових робіт. Майже усі, що тут проживають є не місцеві, що ще більше змішує різний колорит населення. Адже на цій території парафії живуть як і сектанти, так і християни, як і переселенці із Сходу так і люди із Західної України, ті, що жили у містах і ті, що жили у селах, саме різношерстя у різних характеристиках робить її дуже цікавою⁸⁸.

Останньою парафією. котра належить до Залізничного Деканату і знаходиться у селі міського типу Рудно є парафія Св. Володимира Великого. Цікавим є той факт, що вона має незвичайне місце розташування, адже розташована на території Львівської Духовної Семінарії Святого Духа у Рудному. Хоч і вона заснована та знаходиться на території закритого навчального закладу, вона все ж таки залишається парафіяльним храмом, де своє служіння провадить отець Юрій Воловецький.

⁸³ о. І. ЧЕРВІНСЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юєр Р. Демко // приватний архів, подано в додатку.

⁸⁴ Див. Додаток № 3

⁸⁵ о. І. ЧЕРВІНСЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018»

⁸⁶ Див. Додаток № 4

⁸⁷ о. І. ЧЕРВІНСЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018».

⁸⁸ Див. Там само, «Інтерв'ю від 04.10.2018».

Парохія св. Володимира була заснована священиком Теодором Заблоцьким у 1997 році. Потреба виникла з внутрішнього порядку Львівської Духовної семінарії Святого Духа. Від 1991 по 1997 роки до семінарійної каплиці стало приходити багато мирян, які не могли поміститись в каплицю. [...] На цей час, за ректорства священика Степана Менька священик Теодор Заблоцький був префектом семінарії, йому було надано благословення на утворення парохії⁸⁹.

Тобто, якщо спробувати зрозуміти, то спільнота вірних, що перейшла до цього храму була сформована, швидше за сам храм, адже вони відвідували богослужіння у внутрішньому храмі навчального закладу Львівської Духовної Семінарії Святого Духа. Що призвело до невідкладної потреби заснування тут парафії для потреб вірних, котрі приходили на Богослужіння⁹⁰.

Історія парафії Вознесіння Господнього є не менш цікавою, зі слів тодішнього адміністратора покійного отця Олексія Васьківа: «Була одна парафія св. Андрія і Йосафата. Але коли в 1989 р. в грудні Церква вийшла із підпілля і ця парафія перейшла від православних до греко – католиків, виникло питання, щоб ставити інший храм. Бо цей був замалий»⁹¹. Тоді й розпочалось будівництво храму «Посвячення каменя та місця під побудову нового храму відбулося 7 червня 1992 року, яке здійснив митрополит Володимир Стернюк і владика Филімон Курчаба у співслужінні багатьох священиків»⁹², а «в 2002 році Церква вже була збудована. Відбулась перша Літургія. [...]. Тоді владика сказав, щоб я та ще два священики перейшли в цей новий храм»⁹³. Коли говоримо про розвиток самої парафії, то потрібно розуміти, що «Труднощі були, бо система була комуністична»⁹⁴.

Що ж стосується історії заснування парафії Всіх Святих Українського Народу, то можна сказати, що вона формувалась таким чином: наріжний камінь храму було освячено у 1993 році, але саме будівництво розпочалось із 1996 року, автором проекту храму була пані Людмила Скорик. Будівництво

⁸⁹ о. Ю. ВОЛОВЕЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина; бібліотека ЛДС СД та УКУ, 79 – 80.

⁹⁰ Див о. Ю. ВОЛОВЕЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 23.11.2015» 79 – 80.

⁹¹ о. О. ВАСЬКІВ, «інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина; бібліотека ЛДС СД та УКУ, 77 – 79.

⁹² «Храм Вознесіння Господнього УГКЦ у Львові» // <<https://vozneshinya.virtual.ua/ua/>> (дата звернення 20.09.2018)

⁹³ о. О. ВАСЬКІВ, «інтерв'ю від 23.11.2015», 77 – 79.

⁹⁴ Там само, 77 – 79.

проходило під наглядом о. Олега Сухінського, котрий виконував уряд адміністратора до 2004 року⁹⁵. «Вже у вересні 2004 року. До уряду адміністратора було покликано до Володимира Ольшанецького, котрий і є до сьогодні [...]вже 9 липня 2006 року на парафіяльний празник у новому храмі відбулась перша Служба Божа»⁹⁶.

Заснування парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці передували такі події: «коли наша церква поверталась із підпілля, наша громада ходила колись у церкву Онуфрія [...], але потім з часом люди виявили бажання будувати свій храм»⁹⁷. Однак люди ще у: «90х р. [...] не мали свого священика потім приїжджав о. Степан Столярчук, [...] люди вирішили збудувати храм [...] єпископ Фелемон Корчаба освятив місце під будівництво храму, освятив престіл і відтак богослужіння провадились вже з 1993 р.»⁹⁸. Звичайно, одразу не було великої громади, все починалось з того, що: «було приблизно 50 – 70 людей, але по-малесеньку [...] люди горнулись, люди свято пам'ятали заповіт батьків. до якої церкви ходили, до якої віри. і по-маленьку творилась і формувалась парафія»⁹⁹. Безпосередньо, це і було початком заснування парафії. Першою повстала каплиця із шиферу, проте незадовго «Блаженніший патріарх Мирослав – Іван Любачівський дав благословення та відповідні дозволи на будівництво храму. Відтак, рік за роком, громада виявляла, щораз то більше бажання будувати храм»¹⁰⁰. Зі слів отця будівництво було нелегким, адже було так, що будівельні матеріали привозили уночі, було, що ходили просили допомогти розвантажити¹⁰¹.

⁹⁵ Див. Парафія Всіх Святих Українського Народу, ХРОНОЛОГІЯ ПАРАФІЇ ВСІХ СВЯТИХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ// архів парафії Всіх Святих Українського Народу.

⁹⁶ Парафія Всіх Святих Українського Народу, ХРОНОЛОГІЯ ПАРАФІЇ ВСІХ СВЯТИХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

⁹⁷ о. З. БОДНАР, «інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотека ЛДС СД та УКУ, 80 – 85.

⁹⁸ о. З. БОДНАР, «інтерв'ю від 23.11.2015», 80 – 85

⁹⁹ Там само, 80 – 85.

¹⁰⁰ Там само, 80 – 85.

¹⁰¹ Див. Там само, 80 – 85.

Історії заснування храму Положення Поясу Пресвятої Богородиці є наступною: «Ініціатором будівництва був отець Степан Гриньків (1936-2001 рр.), парох і декан церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці»¹⁰².

Восени 1992 року, Він приїхавши до односельця, зауважив, що у мікрорайоні Городоцької потрібно храм. Так як його там не було, і так як мешканці це підтримали, та знайшли місце для будівництва між школою та дитячим садком. На сам празник 13 вересня 1993 року урочисто було освячено саму каплицю. Утім будівництво храму розпочалось на рік часу пізніше, а саме 28 вересня 1994 року на площі поблизу каплиці, а перед тим 14 серпня цього ж року було освячено місце для будівництва церкви¹⁰³.

Історія храму Св. Андрія і свцмч. Йосафата сягає 1900 років, а якщо бути точнішим, то парафія була заснована ще 1924 році, а почала формуватись із 1912 року. Однак часи війни були важкими для парафії і так склалось, що певний період вона знаходилась у православних. Проте, коли церква виходила із підпілля громада повернула собі храм. Продовжує отець Олег довелось займатись питанням храму, що ж стосувалось його узаконення вже у вільній Україні, бо будівля храму не була юридично оформлена у власності парафії. Це призвело до переоформлення статуту та узаконення храму¹⁰⁴.

Заснування храму Воскресіння Господнього має не менше цікаву історію. «Парафія розпочалась з 1993 року, коли зібрались активні мешканці мікрорайону під проводом отця Олексія»¹⁰⁵. Як стає відомо, то будівництво самої будівлі розпочали ще у 1930 роках. Розповідає отець Сергій. Це мав бути храм Римо – Католицької громади, але через війну у храмі не було звершено жодного богослужіння¹⁰⁶.

¹⁰² Див. «Єдиний у Львові храм на честь Положення Пояса Пресвятої Богородиці» // Духовна велич Львова, <<http://velychlviv.com/yedynuj-u-lvovi-hram-na-chest-polozhennya-royasa-presvyatoyi-bogorodytsi/>>(дата звернення 25.09.2018)

¹⁰³ Див. Там само.

¹⁰⁴ Див. о. О. ЗУБИК «інтерв'ю від 23.11.2015»/ інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотека ЛДС СД та УКУ, 88 – 91.

¹⁰⁵ о. С. ШВАГЛА, «інтерв'ю від 23.11.2015»/ інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотека ЛДС СД та УКУ, 91 – 97.

¹⁰⁶ Див. о. С. ШВАГЛА, «інтерв'ю від 23.11.2015», 91 – 97.

А в 1993 році частина наших парафіян [...] почала апелювати до міської влади, щоб віддали нашій церкві той великий храм [...], але той храм належав не містові, а заводу ЛОРТА і на раді трудового колективу де [...] було вирішено в 1994 році передати той храм греко-католицькій громаді, і 8 квітня 1994 року почались богослужіння тут в тому храмі¹⁰⁷.

2.2 Молодіжне душпастирство.

Розглядаючи тему молодіжного душпастирства, варта виділити основу, із якої все бере початок, адже має бути фундамент, на якому формується молодь. Оскільки, як говорилось вище, молода особа лише починає формацію себе як особистості і лише від тої основи, в якій вона знаходиться, залежить, які цінності візьме вона для себе. Митрополит Йосип Сліпий говорив так:

Куди належить молодь – там і майбутнє. Молода душа – це терен боротьби, де вирішується питання, чи суспільність має бути християнською, чи безбожною. Вже замолоду вирішується і стелиться дорога людини, і залежить вона від того, чи зародок доброго, а чи зла візьмуть верх. Правда, що і гарна, і добра, і чесна молодість може ще звернути до злого, але зла молодість не видасть доброго плоду¹⁰⁸.

Роздумуючи над написаним рядками, потрібно бути свідомим того, що молодіжне душпастирство в першу чергу залежить від душпастиря. Адже треба розуміти, що: «Віра Христа – це переверот в житті особи, родини, спільноти. Тими, хто повинен понести Христовий Ідеал у світ, в першу чергу є душпастирі. Ревність їх і святість життя буде основним аргументом у діяльності Церкви у сучасному світі»¹⁰⁹.

У церкві, як Тілі Христовому, існує безліч служінь. Одним із таких служінь є душпастирський провід. «Часто зустріч із церковними священнодійствами викликає в людині зацікавлення й потяг до віри. Завдання душпастирів є відчутти це бажання і почати з нею розмову [...]»¹¹⁰. Кожна особа, особливо молодого віку має власний характер, котрий лише формується і важливо супроводжувати цю особу у розвитку власної духовності. Господь настановив апостолів та їхніх послідовників учителями, керманічами та

¹⁰⁷ о. С. ШВАГЛА, «інтерв'ю від 23.11.2015», 91 – 97.

¹⁰⁸ Із пастирського послання Митрополита Йосипа Сліпого до духовенства і вірних про важливість християнського виховання дітей, Львів, 19 грудня 1944 р. // Слово Патріарха Йосифа. Документи. Матеріали. Світлина. 1917 – 1984, Львів, Гердан, 2003 р. ст. 78.

¹⁰⁹ о. Я. БУДУЙКЕВИЧ, *Душпастирство*, ст. 8

¹¹⁰ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 106

наставниками. «Христос довірив апостолам і їхнім наступникам завдання навчати, освячувати і керувати в Його ім'я і Його силою»¹¹¹. Згідно з цим, ми бачимо потребу духовного провідника чи радше наставника, який має за мету виконувати роль цього доброго батька, який опікується своїми підопічними. Завданням такого душпастиря є проповідування слова божого, навчання християнських цінностей.

Успіх тієї праці з Богом залежить від душпастирів у парафії більше, ніж від когось іншого із Божого народу. Він, цей успіх, залежить, зокрема, більше від душпастирів, ніж від єпископів. Дієцезія може бути без єпископа. Заберіть душпастиря – і Церква відчує брак. Він є конечний[...] в парафії мусить бути душпастир, інакше парафія[...] пропаде[...] де Церкві бракує душпастирів, там Церква втрачає живучість¹¹².

Другий ватиканський собор закликає душпастирів відвідувати школи, та домівки, особливо опікуватися про дітей та молодь, також не забувати піклуватися про хворих та убогих, проявляти до них батьківську любов, бо так вимагає цього їхній пастирський уряд¹¹³. Потрібно розуміти, що душпастирі для молоді та вірних є учителями, котрі навчають їх та виконують роль батька. Важливо, щоб душпастир і церква не стала для молодих юнаків та дівчат як «екскурсовод» на певному життєвому шляху чи продюсер, що робить для них розваги¹¹⁴.

Потрібно дати молоді відчувати їхню потребу для Христа, дати зрозуміти, що вони належать до Тіла Христа, тобто до церкви. Бо у такій спільноті вірних панує братня любов, шана один до одного. Тому так важливо, щоб душпастир умів правильно розставляти акценти над тими чеснотами. Саме від його впливу на формування особи, буде майбутнє для світу. Також душпастир має робити все, щоб ніхто не відчувався чужим, щоб усі члени відчували рівність у спільноті, бо, як відомо, молодий вік це вік повний ентузіазму енергій і переважно в цей період підлітки часто не можуть сприймати своїх ровесників. Тому потрібно, щоб у такий періоді коло молоді був душпастир: «Священик – в

¹¹¹ II Ватиканський Собор, *Apostolicam actuositatem*, 2

¹¹² О. Я. Будуйкевич, *Душпастирство*, ст. 9

¹¹³ Див. II Ватиканський Собор, *Christus Dominus*, 30

¹¹⁴ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «*Молодь у Церкві третього тисячоліття*», 108

церкві, священник – біля Престолу. Співчутливий душпастир – там, де людське горе, де людська трагедія»¹¹⁵. Він має зуміти своїм правильним навчанням та керуванням створити у спільноті братерську любов, щоб стосунки між членами були справді побудовані на християнських цінностях, а не на образах та конфліктах. «(Ісус Христос) встановив братерську спільноту в своєму Тілі, яким є Церква, в якому всі є собі взаємно членами, щоб відповідно до різнорідних дарувань собі взаємно служували»¹¹⁶. І лише у такій діяльності вповні можемо відкрити завдання душпастирського проводу для молоді. «Сенс молодіжного душпастирства полягає у супроводі Церквою молодої людини на її шляху до Бога»¹¹⁷. Тому зараз пропонуємо розглянути детальніше, як відбувається цей супровід на практиці парафій.

2.2.1 Парафія Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста.

Коли УГКЦ виходило із підпілля, ця парафія повстала як церква не лише для території Рудно, але й для сіл, котрі знаходились навколо Рудно. Безперечно, є так, що коли до церкви не можна було ходити, люди цього потребували, і коли Церква почала виходити із підпілля, то люди хотіли цього. Із слів отця дізнаємось: «У час початку підйому Церкви були набагато краще, набагато легше тому, що був дійсно підйом і молодь хотіла змін»¹¹⁸. Продовжує, люди були спрагли цього, вони потребували духовного життя і так, як наша парафія була однією на велику кількість населення, ми мали підйом. Підйом, котрий супроводжували молоді особи. Бувало, що вони самі ставали тим рушієм, котрий прагнув, щось робити¹¹⁹. І на той час навіть в парафії існували такі організації, як «УМХ і були пластуни. Молодь залучалась до різних церковних організацій»¹²⁰. Звичайно, що молодь змінювала одна одну, бо не можна сказати, що весь цей період із виходу із підпілля і до того, як отець прийшов в парафію були одні і ті самі молоді особи. Також продовжує отець, у нас в

¹¹⁵ о. Я. БУДУЙКЕВИЧ, *Душпастирство*, ст. 25

¹¹⁶ II Ватиканський Собор, *Gaudium et spes*, 32

¹¹⁷ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «*Молодь у Церкві третього тисячоліття*», 112

¹¹⁸ о. Т. ЗАБЛОЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

¹¹⁹ Див. Там само.

¹²⁰ Там само.

парафії було організовано «Аніматорський рух під проводом отця Тараса Миляна. У нашій школі проводились такі зустрічі щонеділі впродовж півроку»¹²¹. Як розповідав отець, це було на початку 2000 років, де свого роду був одноденний табір для дітей, а й часто і для молодих осіб, що на свій час було чимось новим для нашої території, адже на той час не було поширено такого. Ще молодь почала брати участь у «Просвіті», хоч ця участь не була довготривалою, адже як говорить отець: «Відбувся конфлікт поколінь, тобто, старші не хотіли попустити своїх позицій. Вони диктували свої правила»¹²². Однак, не можна сказати, що вони перестали брати у ній участь, але їх активність зменшилась. Також продовжує отець, маємо на парафії «Вівтарну дружину, котра налічує 22 особи, починаючи від 3-4 класу і завершуючи вже дорослими хлопцями»¹²³.

Так, хорошим прикладом діяльності молоді в парафії є організований вже не одноразово захід, що присвячується Голодомору. «Декілька років тому (започатковано) такий пам'ятний похід, присвячений Голодомору. Тобто кожного року в кінці листопада від школи ми йдемо таким походом, в ньому цікаво, що беруть участь різні покоління. Коло каплички, що знаходиться коло церкви відбувається в кінці викладання хреста»¹²⁴.

Парафія має добре розвинену співпрацю із Народним домом, із яким проводить тематичні вечори; школою, де проводимо різні зустрічі із школярами. На основі учнів старших класів у нашому храмі зорганізувалася аніматорська група, де вони беруть на себе ініціативи у проведенні різних праць із дітьми. Гарним прикладом є те, що хоч і не має на парафії молодіжної спільноти, бо не вдається зорганізувати спільноту звичну для інших храмів, але дівчата тримають хоругви, хлопці прислужують. Також в парафії діє катехитична школа, школа імені Митрополита Володимира Стернюка, котра

¹²¹ о. Т. ЗАБЛОЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018».

¹²² Там само.

¹²³ Там само.

¹²⁴ Там само.

була заснована із благословення Митрополита Львівського Ігоря¹²⁵. Проте не має місця коло церкви і все провадимо у школі. Так як між церквою і школою є добра співпраця, котра дає таку можливість для діяльності. Чисельність не можемо сказати, що є велика так, як заставити приходити неможливо¹²⁶.

На сьогоднішній день саме так виглядає розвиток душпастирсва молоді в цій парафії. Можливо, цей занепад спричинений зі слів отця через те, що: «сталась тепер проблема ,коли почалась криза ,молодь багато від'їжджає на заробітки, а також і війна»¹²⁷. Проте можна припускати й те, що на той момент, коли церква вийшла із підпілля, цей храм був один на велику територію, натомість велика кількість храмів заснувалась саме у період від 1990 по 2000 роки, що призвело до відходу парафіян із цієї парафії до інших.

Роздумуючи над поглядами отця щодо майбутнього розвитку парафії, можна сказати, що він хоче підняти рівень праці із молодими людьми. Є бажання відновлення пласту, бо це є як організація та, котра дає добрий вишкіл молодим людям. Також є ініціатива відновити Просвіту. А також, є плани на розвиток приміщень, де б можна було займатись із молоддю при храмі¹²⁸.

2.2.2 Парафія Різдва Пресвятої Богородиці.

Специфіка цієї парафії, є цікава, бо сама парафія ще не має храму. Утім вже на сьогоднішній день проводиться праця із вірними. Серед молоді є шкільна, але не старших, я думаю до дев'ятого класу аудиторія. Втім із ними відбуваються зустрічі. Проводяться одноденні табори, поїздки чи екскурсії. Але, що в змозі організувати і провести разом із парафіянами це робиться, бо, по суті, самі батьки із радістю віддають дітей на такі заходи¹²⁹.

2.2.3 Парафія Святого Володимира Великого.

Душпастирська опіка молоді, розпочалась лише у 2004 році, коли було започатковано катехитичну діяльність, а у 2006 році було видано декрет на

¹²⁵ Див. Додаток № 5

¹²⁶ Див. о. Т. ЗАБЛОЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018».

¹²⁷ Там само.

¹²⁸ Див. Там само.

¹²⁹ Див. о. Ігор Червінський, «Інтерв'ю від 04.10.2018»

заснування катехитичної школи¹³⁰. Так, у 2008 році, було іменовано о. Юрія Воловецького директором цієї школи¹³¹. Проте молодіжної спільноти не було. Однак недавно в цій парафії вдалось започаткувати молодіжну спільноту. На сьогоднішній день вони активно беруть участь у співпраці із парафіяльним карітасом, де допомагають у проведенні різних заходів, свята Миколая Різдва Христового, Пасхи та й інших. Учасниками даної спільноти є ті хто завершив навчання у катехитичній школі. Також в храмі була вівтарна дружина, але, на жаль, як це є, хлопці вирости і перестали приходити до храму прислужувати, а на сьогоднішній день залишилось лише чотири хлопці, котрі прислужують і належать до молодіжної спільноти. Є декілька аніматорів, котрі допомагають у проведенні різних заходів для дітей і молоді¹³².

Що ж стосується катехитичної школи, то вона налічувала минулі роки близько ста учасників, цього року ж є трошки менша кількість. У часі завершення академічного року, відбуваються виїзд цілої школи. Спершу маємо молитву, а згодом для дітей провадимо такий відпочинок. І саме із цієї поїздки у дітей розпочинаються літні канікули. Випускникам цієї школи пропонується вступати у молодіжну спільноту. Однак скільки із них вступить, а скільки ні не знаємо¹³³.

Також парафія організовує літні табори, котрі є як і виїзними у Карпати для старших, так і тут на території храму для молодших. «У принципі це є ті учасники, хто навчається у катехитичній школі, бо когось більше, на жаль, немає ні у церкві, ні у таборах. Цього року це було 52 учасники, це найбільше дітей. Старші це ті, хто поїхав вперше і так залишився»¹³⁴.

2.2.4 Парафія Вознесіння Господнього

У парафії існує декілька молодіжних спільнот, так найчисленнішою є Посвіт. У історичному контексті дізнаємось, що ця спільнота належала до церкви

¹³⁰ Див. Додаток № 6

¹³¹ Див. Додаток № 7

¹³² Див. о. Ю. ВОЛОВЕЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

¹³³ Див. Там само.

¹³⁴ Там само.

Йосафата та Андрія. Однак, коли було зведено храм, спільнота перейшла до нового храму¹³⁵.

Про працю із молоддю у спільноті на цій парафії ми чуємо від отця Сергія Швагли, котрий був із 1995 року їх провідником на протязі чотирьох років. Управі спільноти вдалось дати можливість кожному знайти своє місце у якійсь ділянці парці. Кожна молода особа у цій ділянці розвивалась та відкривала у собі нові таланти. По суті, молодь мала можливість збиратись щодня ,де проводили час із Господом Богом¹³⁶.

На початках дана спільнота мала найбільше місійну діяльність. Вони доволі часто виїжджали на місійні терени, де провадили різного роду діяльність. Але, на жаль, зараз вік учасників цієї спільноти, став менший, ніж був у той час і вони перейшли на харитативну діяльність. Але це аж ніяк не вплинуло на їх активність, це як і у проведенні різних свят, так і у просвітницькій діяльності. Проте це не єдина молодіжна спільнота, також у парафії є марійська дружина, вівтарна дружина та молодіжні хори, котрі збираються і можна сказати, що формуються як спільнота. Що ж стосується марійської дружини, то це молодь із цікавим характером. Вони приходять до храму, тримають хоругви під час богослужінь, мають молитовні зустрічі, але коли їм щось пропонується, то вони будуть виконувати це якщо подобається. Тоді як вівтарна дружина, це хлопці, що провадять свою діяльність у вівтарі, прислуговуючи коло престолу¹³⁷. Немає потреби придумувати щось нове. Церква через століття виробила стратегію праці, потрібно лише: «не заважати, а підтримувати, бо дуже часто можна мати свою візію, бачення, стратегію, але вона потім не сходиться із тим, що діти можуть самі запропонувати чого вони самі хочуть»¹³⁸, бо як показує практика такий підхід дає можливість побачити, що вони самі хочуть¹³⁹.

¹³⁵ Див. о. Я. ГЕВАК, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юєр Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

¹³⁶ Див. о. С. ШВАГЛА, «Інтерв'ю від 02.10.2018» / інтерв'юєр Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

¹³⁷ Див. о. Я. ГЕВАК, «Інтерв'ю від 04.10.2018».

¹³⁸ Там само.

¹³⁹ Див. Там само.

Також в парафії є катехитична школа, котра у різні періоди свого існування приймала навіть близько вісім сотень учнів. Утім, на сьогоднішній день це є приблизно шістсот осіб. Також у ній діють гуртки, так як по завершенні катехизації батьки надають перевагу гурткам. Це повстало для нас викликом та церквою було змінено підхід щодо катехизи, після першої сповіді було зроблено гуртки різного роду. Це дало можливість бути присутнім дітям у храмі, а рівно ж це є можливість провести невелику, але катехизу, котра дасть свій плід. Адже, коли ходять на гуртки, то і до церкви хоч би раз зайдуть¹⁴⁰.

Якщо ж поглянути на звіт діяльності спільноти «Посвіт», то можна зауважити, що їх діяльність чи участь у різних заходах, також відбувається не цілий рік. Так, наприклад, у 2017 році в такі місяці як: січень; березень; травень; червень; вересень; спільнота не мала ніякої діяльності, а також не брала участі у різних заходах. Так, наприклад, найактивнішими учасниками були у місяці грудні, де було проведено низку різних заходів. А дивлячись на 2018 рік, можна виділити те, що на сьогоднішній день не задіяним місяцем є січень. Натомість у решту місяців молодь активно провадять різного роду діяльність¹⁴¹.

2.2.5 Парафія Всіх Святих Українського Народу.

Душпастирство молоді на цій парафії є досить добре розвинене, так як перша спільнота була заснована ще у 90 – их роках. На початках в парафії існувало лише дві молодіжні спільнот, а це Марійська та Вівтарна Дружини, але не давно було засновано й Католицьке Скаутство Європи в Україні. Саме із скаутів, було запозичено багато практик для праці із парафіяльною молоддю. «Марійська дружина є таким рушієм в парафії, оскільки молодь повинна творити поле свого життя, і вона почала організовувати, різні заходи у чотири пори року»¹⁴². Вартує зауважити, що на початках було лише одна група Марійської та Вівтарної дружин, однак вже декілька років тому було поділено Марійську дружину і цього року Вівтарну дружину на дві групи. Так як вік

¹⁴⁰ Див. о. Я. ГЕВАК, «Інтерв'ю від 04.10.2018».

¹⁴¹ Див. Додаток №8

¹⁴² о. М. БІЛЕЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 05.11.2018» / інтерв'юєр Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

учасників був дуже великим і було створено молодшу і старшу спільноту. Марійська дружина є серцем, що рухає парафію у праці із молоддю, вони є ті, що організують та провадять табори під наглядом священнослужителя, організують різного роду заходи в парафії та й часто й поза її межами. Проте вівтарна дружина не стоїть осторонь діяльності, та вона немовби злилась із працею марійської дружини. Що ж стосується діяльності скаутів, то варта зауважити що вся праця із ними є прописана чітко у їхніх правилах. Що призвело до того, що у них чітко прописана методологія праці із ними¹⁴³.

Що ж стосується катехитичної школи, то при парафії діє вона із 2005 року, та має назву «Блаженних Мучеників ХХ століття»¹⁴⁴. Так, у 2005 році, було призначено о. Володимира Ольшанецького директором школи¹⁴⁵. Зараз вона налічує близько триста учасників¹⁴⁶.

Будь-яка праця із молоддю будується на доброму прикладі. Що має свої плоди у тому випадку, коли молодь проводить табори літом і по завершенні літа, молодіжні спільноти поповнюється тими учасниками, котрі були на таборах. Адже важливо показати, що життя християнина із Богом це є пригода, до якої Господь закликає кожного¹⁴⁷.

Якщо поглянути на діяльність молодіжної спільноти, Марійська дружина, то побачимо, що на протязі 2016 – 2017 року їх діяльність не зупинялась та не переставала існувати на протязі цілого року¹⁴⁸.

2.2.6 Парафія Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці.

На цій парафії отець старається залучати не лише дітей, що вже приходять до храму, але й таких, котрі далекі від храму. На території храму, проводить із дітьми забавки. Для них організовує різні прощі, поїздки до монастирів, замків та деінде. На вихідних проводяться катехизації, також в храмі існує марійська дружина, яка налічує близько сімнадцяти осіб, вона є заснована недавно, але

¹⁴³ Див. о. М. БЛЕЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 05.11.2018».

¹⁴⁴ Див. Додаток № 9

¹⁴⁵ Див. Додаток № 10

¹⁴⁶ Див. о. М. БЛЕЦЬКИЙ, «Інтерв'ю від 05.11.2018».

¹⁴⁷ Там само.

¹⁴⁸ Див. Додаток № 11

вже є доброю рушійною силою парафії, є дитяча спільнота, що називається Ангелятко, та формується молодіжний хор. Організуються вертепи, свята, також існує вівтарна дружина, котра прислуговує біля вівтаря, починає розвиватись аніматорський рух¹⁴⁹.

Парафія проводить табори, однак, це не є виїзні за межі міста, у гори чи де-інде, це є на території храму, канікули із Богом. Також цю молодь задіюємо до різної діяльності, це як до заходів, так і до господарської парці¹⁵⁰.

У парафії діє катехитична школа, імені Владики Юліана Вороновського, декрет для заснування її був виданий у 2013 році¹⁵¹, але катехизації відбувались ще й до того, бо перші катехитичні навчання провадили у каплиці, що знаходиться коло храму. Проте відповідно до погоди відбувалась катехизація, тільки тоді, коли було відносно тепло. А уже із 2013 року є заснована катехитична школа, котра діє повноцінно тобто незалежно від погодних умов, так як це відбувається у храмі, так як окремого приміщення не має¹⁵². Директором катехитичної школи є отець Зиновій Боднар¹⁵³.

2.2.7 Парафія Положення Пояса Пресвятої Богородиці.

У цій парафії існує молодіжна спільнота, котра називається «Промінь Надії», бере початок у 2011 році з отцем Володимиром Войтовичем. Метою якої є навчання катехизму молодих людей. При парафії існує ще молодіжний хор, однак, він не є структурований, як спільнота. Щоп'ятниці провадяться зустрічі молоді, де провадяться катехизи, та вже починаючи із 2012 року розпочалась діяльність спільноти у вимірі служіння. Так вони організували перші табори на місці та й виїзні. Також молодь бере участь у прощах, чуваннях організовує свята та Хресні Дороги. Та їздить із театральними дійствами у сиротинці та до

¹⁴⁹ Див. о. З. БОДНАР, «Інтерв'ю від 18.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

¹⁵⁰ Див. о. З. БОДНАР, «Інтерв'ю від 18.10.2018».

¹⁵¹ Див. Додаток № 12

¹⁵² Див. о. З. БОДНАР, «Інтерв'ю від 18.10.2018».

¹⁵³ Див. Додаток № 13

старших людей¹⁵⁴. Також при храмі існує катехитична школа імені блаженного священомученика Омеляна Ковча¹⁵⁵.

Проте поглянувши на діяльність цієї спільноти за 2017 та 2018 ріки, бачимо, що вони себе активізують до діяльності безпосередньо у певні місяці. Наприклад, у 2017 році у них не були задіяні такі місяці як: лютий; квітень; травень; вересень. Тобто сумарно із дванадцяти місяців вони не провадили жодної діяльності у чотирьох місяцях. Цей результат є досить не поганий, бо інших вісім місяців вони мали різного роду служіння. В той же 2018 рік ми можемо побачити, що не були задіяні такі місяці: лютий; квітень; травень; серпень, та ще немає завершення цього року. Отже, як висновок можна сказати, що дана молодіжна спільнота має добре розвинену працю у різних галузях¹⁵⁶.

2.2.8 Парафія Св. Андрія і свщмч. Йосафата.

Душпастирство молоді в цій парафії розпочалось ще у 2005 році. Ця праця мала одразу позитивні плоди. Вже у 2006 році було проведено перший виїзний табір. Дану діяльність розвивала сестра селезіанка, котра зорганізувала катехизації, молодіжні спільноти такі, як Марійська та Вівтарна дружини. На сьогоднішній день є катехитична школа, котра складається із декількох класів та налічує близько шістдесяти учасників. Безпосередньо, що стосується діяльності молодіжних спільнот, то варта зауважити, що вони мають соціально – харитативну діяльність. Це, як праця при парафії, так і поза нею. Зараз із молоддю працює семінарист Ярослав¹⁵⁷:

на Левандівці є притулок для неповнолітніх, куди ми ходили із різними театральними дійствами. [...] старші учасники цих спільнот працюють волонтерами. Також маємо групу дошкільної підготовки, і де нам допомагають волонтери. Допомагають у проведенні табору. [...] цього року ми мали два табори. Перший в селі Дубина з 9 по 14 липня. Це були учасники старші і мали самі собі готувати їсти. Другий це у селі

¹⁵⁴ Див. о. Н. БАЛІНСЬКИЙ «Інтерв'ю від 06.10.2018» інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

¹⁵⁵ Див. Додаток № 14

¹⁵⁶ Див. Додаток № 15

¹⁵⁷ Див. о. О. ЗУБИК «Інтерв'ю від 08.10.2018» інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.

Орявчик з 19 по 29 серня. [...] кількість учасників була мінімальна це перший 15 учасників і другий 10¹⁵⁸.

2.2.9 Парафія Христового Воскресіння.

Безпосередньо праця із молоддю провадилась ще у другій половині 90 – их років. Утім, як і в будь-якій спільноті, так і в цій були певні промахи, а саме не було структуризованості у спільноті. Тому у 2003 році з ініціативи отця було створено молодіжну організацію «Світло з Назарету», котра вже мала структуру у самій собі. Тому вже почало пропонуватись молоді обирати певного роду ділянку, у якій вони б бажали служити¹⁵⁹.

Варта зауважити, що спільнота активно працює на протязі цілого року. Все-таки є такий феномен молоді, що є ті, хто найактивніше проявляються у якийсь певний період. За допомогою цієї структури у даній спільноті в парафії було дано можливість проявляти себе кожній молодій особі там, де їм це цікаво. В храмі діє велика молодіжна спільнота хлопців вівтарна дружина, із якої на сьогоднішній день пішли на навчання до семінарії більше десяти хлопців. Є навіть такі, котрі навчаються у вузах і надалі продовжують прислуговувати у храмі¹⁶⁰. І продовжує отець: «вони бачать це не як якесь допоміжне служіння в церкві, в як служіння Богові і це є дуже важливо. Таким способом, вони служать Богові, кожен за допомогою свого місця служіння, хтось із свічкою, хтось подаючи кадило»¹⁶¹.

Не менш цікавою для розгляду є харитативна спільнота, у обов'язки якої входить допомагати, лише тим, хто цього потребує. У них немає зустрічей чи гуртків, проте вони допомагають при соціальному центрі нашої парафії. Їх обов'язки є доставити обіди тим, хто цього потребує, і цікаво є те, що щорічно кількість осіб змінюється, хоча є ті хто вже служить у такий спосіб не один рік. Також є два молодіжні хори, однак вони не мають зустрічей таких як спільнота, а радше своїм співом творять

¹⁵⁸ Там само.

¹⁵⁹ Див. о. С. ШВАГЛА «Інтерв'ю від 02.10.2018».

¹⁶⁰ Там само.

¹⁶¹ Там само.

спільну справу подібно як і інші молодіжні організації, а це прославляють Бога¹⁶².

Щорічно від парафії проводяться табори, котрі є виїзними і знаходяться у Карпатах на Старосамбірщині, де цього року у них взяло участь близько п'ятсот осіб, «із впевненістю можу сказати, що такий спосіб катехизації за допомогою табору має свій великий позитив»¹⁶³, бо учасник бачить, що життя християнина не є нудним¹⁶⁴.

Цього року вдруге було проведено відпочинково – виховну програму «Вершина». Варта зауважити, що ця праця має за мету об'єднати усіх учасників молодіжних спільнот до купи. Тобто, є молодь старша п'ятнадцяти років, де вони проходять певний вишкіл а також відпочивають. І найважливіше проводять корисно для себе час, прославляючи Бога¹⁶⁵.

Поглянувши на звіт діяльності молодіжної спільноти, варта зауважити, що вже на протязі двох років, вони активно проводять різну діяльність, що стосується наших військовослужбовців, чи дітей військовослужбовців. Їх діяльність є направлена, як і у театральних дійствах, так і у служінні комусь, це табори, збір і пакування пакунків для дітей-сиріт та й інші. Також проводять й молитовні заходи, це і нічні чування, і хресні дороги¹⁶⁶.

Варта згадати, що при даній парафії існує « Центр Родини». Головним завданням цього центру є праця із українською родиною. починаючи від народження і супроводжуючи у житті. Для кожної вікової категорії є різні пропозиції, котрі в свою чергу пропонують батькам обирати для своїх дітей заняття за потребою. Проте, що ж стосується праці із молоддю безпосередньо у центрі родини, то, на жаль, маємо лише те, що

¹⁶² Див. Там само.

¹⁶³ о. С. ШВАГЛА «Інтерв'ю від 02.10.2018».

¹⁶⁴ Див. Там само.

¹⁶⁵ Див. Там само.

¹⁶⁶ Див. Додаток № 16

ходимо до шкіл, куди запрошують ,із статевим вихованням, однак натомість відбувається залучення молоді із храму, тобто із спільнот, для допомоги у волонтерстві¹⁶⁷.

2.3 Аналіз існуючого душпастирства на парафіях Залізничного Деканату Львівської Архiepархії.

Потрібно зрозуміти, як відбувається саме душпастирство молоді в парафіях, та провівши дослідження стало зрозуміло, що подекуди дана праця майже не ведеться. Як вже вище нагадувалось добрим зняряддям для праці із молоддю є спільнота. Однак можна побачити, що такі спільноти мають не всі парафії. бо коли ми говоримо про молодіжну спільноту, то треба усвідомлювати її призначення і завдання:

коли ми говоримо про будь яке товариство, спільноту, ми мусимо зрозуміти одну просту річ. Будь які товариства і спільноти створюються на базі «самотніх людей». Тобто це люди як не знаходять себе, не то що не знайшли, а не знаходять себе в тому світі. Вони відчуваються себе чужими: в барах, ресторанах, дискотеках, нічних клубах і т.д. І власне ми мусимо її запропонувати альтернативне середовище для спілкування, молодь мусить бути соціальною. Тобто людина створена для того, щоб спілкуватись і для того, щоб бути в соціумі¹⁶⁸.

Спільноти - на сьогоднішній день не у всіх парафіях існують. І навіть якщо вони і існують, то їхня діяльність є дуже обмеженою, а подекуди й взагалі немає. Найпоширенішою спільнотою є Марійська Дружина та Вівтарна Дружина, проте подекуди знаходимо спільноти, котрі не є подібними за своєю структурою на інші. Таким є спільноти парафії Христового Воскресіння та Христового Вознесіння. Ці дві парафії попри існуючу Марійську та Вівтарну дружину, мають також молодіжну спільноту, котра є поділена у своїй структурі на різні підрозділи. Також в парафії Всіх Святих Українського Народу, знаходимо спільноту Католицьких Скаутів Європи, що не є поширено у нашій Церкві, хоча за своєю структурою це є цікава молодіжна спільнота. Катехитична школа – як така катехитична школа існує в усіх парафіях, є катехитичні школи,

¹⁶⁷ Див. о. А. БЕРЕЗІВСЬКИЙ «Інтерв'ю від 02.10.2018» інтерв'юєр Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
¹⁶⁸ о. С. ШВАГЛА «Інтерв'ю від 02.10.2018».

котрі є потужними, і налічують не одну сотню дітей, та мають добре розвинену структуру катехитизації дітей та молоді. Також знаходимо, що існують катехитичні школи, які не мають приміщень для цієї праці, тому або співпрацюючи із школою, або у храмі проводять ці навчання. Та важливим є, що при храмі Воскресіння Христового існує Центр Родини. На сьогоднішній день він не працює, на жаль, на повну, однак його можливості можуть допомогти розвинути храм у велику і важливу гілку праці із молодим людьми.

Що ж стосується душпастирства молоді, то також добрим є у цій праці не лише спільнотний характер, але й праця із молоддю у різних аспектах її діяльності. Таким чином, добрим є відвідування шкіл, проведення таборів та й інша діяльність.

РОЗДІЛ ІІІ

ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ У РОЗВИТКУ

ДУШПАСТИРСТВА МОЛОДІ

«Учителю! Що доброго маю чинити, щоб мати життя вічне?» (Мт. 19, 16) - з такими словами до Ісуса звертається юнак. Часто ми зустрічаємо молодих осіб, котрі собі таке саме запитання ставлять і церква стає місцем, де молодь отримує відповідь.

«Відколи народжуються діти, ростуть і дорослішають, проблема молоді завжди була»¹⁶⁹. Ці слова Блаженніший Любомир промовив під час завершення ІV сесії Патріаршого Собору УГКЦ. Можливо це і не є чимось новим, але церква не втомлюється повторювати, що у сучасному світі існує проблема відносин. Сьогодні не потрібно дивитися в минуле чи майбутнє, важливіше є вирішувати ті проблеми, що є зараз. Часто дорослі не хочуть зрозуміти молодь, виникають конфлікти між молодими і старшими. Старець Паїсій Святогорець сказав про відношення між молодими і старшими так: «Старші, у свою чергу, повинні відчувати до молодших любов, допомагати їм і захищати їх. Коли молодший поважає старшого, а старший любить молодшого, то створюється прекрасна сімейна атмосфера»¹⁷⁰. Пояснюючи це, потрібно розуміти, що старші мають любити, дбати, а молоді мають дивитися на старших як приклад, котрий проходить через життєві випробування. Насамперед потрібно пам'ятати, що місія навчати лежить на кожному християнину. На що Блаженніший Любомир сказав такі слова:

Ми, старші, мусимо пильнувати, щоб вам, молодим, бути провідниками, прикладом, підтримкою. Ви, молоді люди, мусите дбати, щоб у вашому власному житті сповнювати Божий закон: якнайкраще всі таланти реалізовувати, жити для ближнього,

¹⁶⁹ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 250

¹⁷⁰ П. СВЯТОГОРЕЦЬ, Слова Том 4, «Сімейне життя. Частина третя - Діти та їхні обов'язки»// <http://www.truechristianity.info/ua/books/paisiy/paisiy_ua_04_009.php> (дата звернення 18.11.2018)

жити з ближнім, одним словом, бути добрими християнами, добрими дітьми свого народу¹⁷¹.

Молоді юнаки та дівчата мають зрозуміти, що «ви нам усім найдорожча, ви є майбутність, ви є надія нашого народу і Церкви»¹⁷². І для того, щоб наша молодь стала добрими душпастирями для своїх ровесників і послідовників, вона має сама пройти через цей етап дозрівання. «Щоби бути світлом для інших, треба пустити світло до свого серця, дозволити, щоб наше серце просвітилося»¹⁷³.

Папа Іван Павло II сказав до молоді такі слова: «Молодь не може не зустрітися з Церквою. І Церква теж не може не зустрітися з молодими. Треба тільки, щоб Церква мала глибоке розуміння того чим є молодість, яке значення молодості для життя кожної людини».¹⁷⁴ І ця допомога нічим не відрізняється від того, що і було колись, адже християнські цінності, аж ніяк не змінилися, незважаючи на пройдений час і зміну суспільства.

Ісус Христос промовляв такі слова: «Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: християчи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав» (Мт. 28: 19-20). Сьогодні з такими словами до кожного із нас звертається церква. Служити ближньому - це завдання кожного християнина. «Служіння ближньому – це не привілей найбільш заможних серед нас, а завдання кожного з нас, бо ми завжди можемо знайти таких, що в гіршій ситуації ніж ми»¹⁷⁵.

Таким чином в УГКЦ ще у 2010 році почалась праця над стратегією: «Стратегія розвитку УГКЦ на період до 2020 року». Котра бере до уваги не лише вірних що є оцерковленні, але й тих котрі із певних причин відійшли від Церкви, як тіла Христового, а й також тих хто не мав можливості зустрітись із Церквою. Блаженніший Святослав Шевчук сказав: «Проголошення Доброї

¹⁷¹ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, *«Молодь у Церкві третього тисячоліття»*, 251

¹⁷² Там сам, 271

¹⁷³ Там само, 265

¹⁷⁴ І. ПАВЛО II, *Переступити поріг надії: Іван Павло II відповідає на питання Вікторіо Мессорі / пер. Н. Попач, Київ – Львів 1995, 104 – 105. // цитовано з Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття»*, 208

¹⁷⁵ Синоду Єпископів УГКЦ Посинодальне послання до духовенства, монашества і мирян *Служіння Ближньому – Дияконія – В Житті УГКЦ*, (27 жовтня 2016)

Новини всім людям, тобто євангелізація, – це місія, яку доручив Церкві Господь Бог. Українська Греко-Католицька Церква, як невід’ємна частина Вселенської Церкви, також бере участь у цій місії»¹⁷⁶. Тому для цієї праці було призначено робочу групу, та було розроблено стратегію на десять років у котрій є чітко визначені напрямки діяльності. Складовими парафії на котрі було поставлено наголос є: Провід; Літургія; Катехизація; Койнонія; Дияконія та Місійність. І як було визначено, що коли наша Церква реалізує кожен із цих напрямків, лише тоді Стратегія буде реалізована.

Також у жовтні відбувався Папський Синод у Римі на тему: «Молодь, віра та покликання», де взяли участь і представники УГКЦ.

Пояснюючи, чому Церква зосереджується на молоді і що означає цей Синод, Папа Франциск сказав: «Мета [Церкви] є супроводжувати молодих людей в їхній життєвій мандрівці до зрілості таким чином, щоб через вибір покликання вони змогли відкрити свій план життя і вміли його втілити з радістю, відкриваючись до зустрічі з Богом та іншими людьми і активно долучаючись до побудови Церкви й суспільства»¹⁷⁷.

У своєму посланні до молоді Блаженіший Святослав промовляє такі слова: «Завдання всієї спільноти Церкви – батьків, вчителів, наставників і вихователів – допомогти молодій людині знайти власну відповідь на Божий заклик, відкрити у собі дані Богом таланти, розпізнати своє покликання, яке вписане в душі»¹⁷⁸.

3.1 Виклики та перспективи у молодіжному середовищі.

Молоді особи в церкві, відчувають суперечність. Вони бачать потребу у духовному розвитку, так як бачать позитивний вплив на світ від християнського життя, Однак є й такі, що вважають позитив у тому, щоб проявляти свою активну суспільну позицію. Але є й такі котрі не до кінця бачать свій власний шлях до духовного зросту, у якому вони відчувають себе розгубленими, так як перед ними повстає безліч викликів. Безперечно треба розуміти, що і церква, і молодь бачать потребу у християнських молодіжних

¹⁷⁶«УГКЦ до 2020 року «оживить» парафії» // ЗІК, 5 жовтня 2011, <https://zik.ua/news/2011/10/05/ugkts_do_2020_roku_ozhyvyt_parafii_312537> (дата звернення 18.11.2018)

¹⁷⁷ «Послання Блаженнішого Святослава до молоді на квітну неділю» // Католицький Оглядач, (25 березня 2018), <<http://catholicnews.org.ua/poslannya-blazhennishogo-cvyatoslava-do-molodi-na-kvitnu-nedilyu>> (дата звернення 19.11.2018)

¹⁷⁸ Послання Блаженнішого Святослава до молоді на квітну неділю», (25 березня 2018).

спільнотах, однак завдання спільнот не бути місцем лише розваг, а допомогти знайти відповідь на питання, що турбують молодь¹⁷⁹.

Кожна християнська спільнота є покликана для молоді, як місце формування християнської особистості. Проте, не можна виділяти християнську спільноту, як вищу та важливішу спільноту ніж сім'я, бо першою спільнотою для кожного є саме домашня церква, котра безпосередньо є тим місцем, де формуються людська особистість. Бо саме від сформованості батьків та розуміння свого завдання у житті молоді особи та доброго прикладу сім'ї залежить те, яку особистість сформується у молоді особи. Безперечно спільнота та сім'я має важливу роль у формуванні молоді особи, проте не менший авторитет має й постать людей, що належать до осіб богопосвяченого життя. Бо кожна особа, котра розвивається потребує прикладу для наслідування. Таким прикладом у духовному житті та розвитку, для молоді особи є приклад ревного душпастиря, семінариста, чи монаха, то для молоді є приклад життя із Христом¹⁸⁰.

Безперечно важливе місце займає й молитва у житті людини. Тому кожен душпастир повинен розуміти важливість молитовного служіння адже: «Єдність між людьми і Божою любов'ю особливо виражена у спільній молитві, в Богослужіннях»¹⁸¹. Потрібно розуміти, що молода особа, потребує особливого підходу і це також проявляється й молитовному служінні: «[...] богослужіння, мають відбуватись у зручний для більшості людей час, а також відбуватись зрозумілою для молоді мовою – їхньою рідною»¹⁸². Вартує зуміти, представити молитву церкви не як завдання, а як внутрішнє покликання, адже сьогодні молодь бачить молитву як завдання церкви. Тому важливо, щоб було розуміння не завдання чи обов'язку, а внутрішньої особистої потреби у молитві: «У живій парафії спільноти поєднують свою діяльність з молитвою, черпаючи з неї силу і натхнення»¹⁸³.

¹⁷⁹ Додаток № 17

¹⁸⁰ Див. Там само

¹⁸¹ Українська Греко – Католицька Церква, «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», 106.

¹⁸² Додаток № 17

¹⁸³ Українська Греко – Католицька Церква, «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», 21.

Іншим важливим чинником котрий має вплив на молодь, це є засоби мас – медіа: «Сучасна молода особа будує свої взаємини та життєвий досвід за допомогою засобів масової інформації»¹⁸⁴. Безсумнівно, інтернет посідає серед цих засобів перше місце. Поглянувши на стрімкий розвиток інтернету можемо побачити як починаючи із 1997 року і до 2017 року попит збільшився більше ніж у 60 разів¹⁸⁵. Так із опитування проведеного у підготовці матеріалів для Синоду у Римі дізнаємось, що 36.94% респондентів проводить щодня в інтернеті три – чотири годин, 19.19% проводять щодня в інтернеті більше п’яти годин, 24.35% відповіли, що проводять щодня в інтернеті одну – дві години, тоді як лише 0.16% дали відповідь, що не проводить взагалі часу в інтернеті¹⁸⁶. Дивлячись на те скільки часу вони проводять у соціальних мережах, то можна сказати наступне 55.16% відповіли, що проводять одну – дві години на день, 7.10% відповіли, що проводять більше п’яти годин, та лише 3.39% відповіли що не проводять взагалі часу в соціальних мережах¹⁸⁷. Тому зараз: «перед Церквою постає потреба активного “втручання” у цю сферу, виховуючи, євангелізуючи та ведучи своїх дітей за допомогою комфортних та зрозумілих для них технічних засобів»¹⁸⁸. Також про дану потребу відчитуємо й у стратегії «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом» є виділено у формах поширення віри: «Праця в засобах масової інформації»¹⁸⁹.

3.2 Віра і покликання у житті молоді людини.

Важливим моментом у молодіжному служінні є супровід у вірі. «Питання віри і покликання глибоко турбує сучасну молодь, вони шукають значення, зміст та шлях до них»¹⁹⁰. Часто молодь відчуває себе зрадженою, молоді тяжко себе реалізувати, тому важливо є, щоб молоду особу хтось зумів супроводжувати. Прикладом супроводу є Ісус Христос, Який супроводжує своїх учнів після

¹⁸⁴ Додаток № 17

¹⁸⁵ Див. ДИНАМІКА КОРИСТУВАННЯ ІНТЕРНЕТ В УКРАЇНІ // сайт: Київський Міжнародний Інститут Соціології, травень 2017 < <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=705&page=1&t=5.>> (дата звернення 07.12.2018)

¹⁸⁶ Див. Додаток № 18

¹⁸⁷ Див. Додаток № 19

¹⁸⁸ Додаток № 17

¹⁸⁹ Українська Греко – Католицька Церква, «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», 106.

¹⁹⁰ Додаток № 17

свого воскресіння. У прикладі Ісуса Христа бачимо декілька важливих моментів у молодіжному служінні:

- Стати поруч і йти разом – бути поруч коло особи котра тільки отримує перший досвід зустрічі із Богом¹⁹¹.
- Навчити – у такому супроводі потрібно також не забувати навчати, бо без такого навчання не можливо дійти до розуміння Бога¹⁹².
- Утверджувати – важливо, щоб той, хто є коло особи, показував своїм життям присутність воскреслого Христа у житті¹⁹³.
- Молитва - сьогодні молодь молиться, відвідує церкву, однак, це є моментом зосередження на собі, а потрібно навчити кардинально відмінного значення - слухання Слова Божого. Важливо, що потрібно навчитися читати Святе Письмо. «Читання Святого Письма переростає в читання власного життя, повернення до реальності власного “я”»¹⁹⁴.
- Святі Тайни - це є найвищим моментом цього супроводу. Найбільшою тайною втаємничення є тайна Євхаристії, адже: «Євхаристійна трапеза є найважливішим середовищем богоспількування, найвищою молитвою, найревнішою істинною зустріччю з Христом»¹⁹⁵.
- Свідощтво власним життям - молодь часто шукає щось таке, що зможе її зворушити, захопити; щось, що стане великим для життя молодої особи. Віра, котра стає потверджена у власному житті є виявом присутності Христа. «Бути християнином означає обов’язково жити по – християнськи»¹⁹⁶.

Безпосередньо саме ці напрями кожен може побачити у постатті Ісуса Христа, адже:

Бути християнином – це дія. Це означає іти за Христом, відповісти на Його фундаментальний поклик, розділити з Ним життя, смерть і воскресіння. Бо шлях нашого Спасителя – це життєва історія кожної віруючої людини. «Бери свій хрест і йди

¹⁹¹ Пор. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 143

¹⁹² Пор. там само, 143 - 144

¹⁹³ Пор. Там само, 144

¹⁹⁴ Там само, 145

¹⁹⁵ Там само, 145

¹⁹⁶ Там само, 147

за мною», – кличе Христос своїх учнів у всі часи. Сучасний світ часто бачить у цих словах лише смирення і страждання, які відкидає, натомість не помічає присутніх у заклику сили і перемоги. У людській природі закладено прагнення перемагати, – перемагати чи в дитячій забаві, чи в серйозних проектах у дорослому віці. Хрест Господній – це символ найвеличнішої, найважливішої перемоги в історії людства, – перемоги над гріхом і смертю. І розділити радість саме від такого тріумфу закликає нас Ісус Христос¹⁹⁷.

Також потрібно зазначити, що такими місцями, де молодь отримує супровід у вірі, стають спільнота та лідер:

- Спільнота є місцем, де молода людина є серед своїх однодумців. Також і супровід у вірі не є справою приватною, бо саме спільнота є місцем присутності живого Бога. Саме перебуваючи у спільноті молода особа народжується як член Тіла Христового. Саме у такому місці молода особа навчається допомагати один одному¹⁹⁸.
- Лідер. Важливою точкою є той момент, що лідер має бути емоційно зрілою та духовною особою, бо саме під його керівництвом є важливий момент проходу до Христа. Саме він є тою центральною точкою серед спільноти. Важливо, щоб лідер «намагався піднести кожного члена до тих завдань, які ставить перед собою спільнота, [...] виховує і підтримує інших, жертвуючи собою заради інших»¹⁹⁹. Однак потрібно зауважити, що лідер також має мати супровід.

Якщо дивитися на супровід у вірі, то основним моментом є відкритість особи до проходу. Тому потрібно виділити три найважливіші аспекти відкритості:

1. Бога – відкритість до Бога означає перенести цю точку з себе на Бога, котрий отримує місце у моєму житті і стає моїм Богом²⁰⁰.
2. Супроводу у вірі – це є момент, коли особа може перенести свою власну увагу на когось із інших віруючих. Це показує дозрілість цих осіб допомагати іншим²⁰¹.

¹⁹⁷ «Послання Блаженнішого Святослава до молоді на квітну неділю», (25 березня 2018).

¹⁹⁸ Пор. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 148 - 153

¹⁹⁹ Там само, 155

²⁰⁰ Пор. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 156 - 157

²⁰¹ Пор. Там само, 157 - 158

3. Того, хто є поза спільнотою – можна визначити основний момент такої відкритості, ця особа показує свою зрілість. Адже тільки зріла особа може супроводжувати того, хто є поза спільнотою, бо саме зріла особа стає повноцінним членом Христової віри, що може нести спасительну благовість, була осмислена усіма людьми землі²⁰².

Важливо, щоб кожен член Христової Церкви послужив молодій особі. У періоді зростання, дозрівання у вірі, бо саме це є великим виявом супроводу у вірі. Молитва, Святі Тайни і власне пережиття є представленням того, що він носить у своєму серці Живого Бога²⁰³.

Тоді як: «Найвище покликання Церкви – не в пануванні, а в служінні»²⁰⁴.

Блаженніший Святослав у своєму зверненні до молоді промовив такі слова:

Покликання – це і є твоя відповідь, дорога молоде, на Божий заклик. Не знайти цієї відповіді – означає змарнувати життя, прожити не своє життя, написати чернетку життя, так і не засмакувавши його вповні. Христос же звертається до кожного з нас словами: «Я прийшов, щоб [ви] мали життя і мали його вповні» (Ів. 10, 10). Отже, основне покликання, яке скеровує до нас Господь Бог, – це покликання до повноти життя, а його реалізація – відповідь кожного²⁰⁵.

Безперечно, вартує розуміти, що для молоді особи прикладом покликання виступають священнослужителі, монахи, семінаристи, та ревні християни. Бо бачачи їх як приклад духовного росту, молоді особи задумуються над своїм покликанням. Для них важливо: «вміння священика розмовляти з молоддю на “їхній мові”, мати почуття зрозумілого гумору»²⁰⁶. Молодь потребує справжності від священнослужителів, бо: «завдання душпастирів, катехитів, провідників спільнот – постійно шукати нові шляхи практичного здійснення цієї мети Христової Церкви»²⁰⁷. А вже молодь хоче: «щоб старші священики, які носять відбитки радянського мислення, поступались молодшим, які відкритіші на молодь...»²⁰⁸. Оскільки саме такі священнослужителі, мажуть йти в ногу із часом, це розуміння потреб, інтересів молоді у Церкві. Бо: «шлях до свого

²⁰² Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття 158 - 159

²⁰³ Пор. Там само, 141 - 160

²⁰⁴ Українська Греко – Католицька Церква, «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», 50

²⁰⁵ «Послання Блаженнішого Святослава до молоді на квітну неділю», (25 березня 2018).

²⁰⁶ Додаток № 17

²⁰⁷ Українська Греко – Католицька Церква, «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», 3

²⁰⁸ Додаток № 17

покликання вони вбачають не в церкві, як інституції, а через неї як спільноті людей, передусім молодих людей»²⁰⁹.

3.3 Бачення Церкви молодими людьми.

Першим і найважливішим моментом, що очікує від Церкви молодь сьогодні, це виконання поставлених перед собою цілей «молодь передусім очікує відваги, рішучих дій, прозорості та правдивості»²¹⁰. Часто молодь відходить від Церкви через неуважне та невідповідальне ставлення до них та їх думок.

Отці на II Ватиканському Соборі визначають, що Божий люд дивиться на молодь як на покоління, що незабаром посяде належне становище у суспільстві та стане наступною ланкою у житті Церкви. Розуміємо, що важливим моментом служіння для молоді є те, що кожна молода особа має віднайти своє покликання Церкви, адже після того, як вони віднайдуть вони будуть і цим покликанням служити для Церкви вже. Безсумнівно молода особа чекає церкву там й де вони є, адже важливо, щоб молодь зустрілась із Богом у всіх середовищах де вона є: «убогих та багатих, в місцях запустіння та розкоші, страждання та радості, на вулицях, в місцях праці і навчання, [...] в своїх компаніях, спільнотах, субкультурах, трендах тощо»²¹¹.

Отці II Ватиканського Собору на завершення собору звернулися до молоді з такими словами: « Церква споглядає на вас з любов'ю і довірою. Живучи в ній, просуватиметесь у напрямку людського вдосконалення. Церква є справді молодістю! Вона володіє тим, що складає і силу, і чарівність юності. Вона дає здатність радіти з нових починань, відновити себе і застановитися до нових завоювань [...]» Адже немає ніякого значення, де є сучасна молода людина, але важливо є, щоб церква була із ними. Вони потребують присутності церкви, потребують любові спільноти, їм не потрібні глибокі трактати на незрозумілій для них мові, але їм потрібно відповіді на запитання, що турбують їх, на мові котру вони розуміють²¹².

²⁰⁹ Додаток № 17

²¹⁰ Там само.

²¹¹ Там само.

²¹² Див. Там само.

Сьогодні « молоді люди просять у нас підтримки. Вони хочуть бачити Церкву не якоюсь холодною ритуальною інституцією, а спільнотою віруючих людей, які живуть тим, у що вірять»²¹³. Тому важливо, щоб у молодіжному служінні було пізнання вчення християнської віри, а згодом її оголошення для оточуючих. « Насамперед треба піти до Ісуса Христа, побути з Ним, пізнати Його, одне слово – заглибитися у зміст нашої віри. Побувши з Ним, маємо зробити другий крок – йти до інших і розповісти їм цю правду»²¹⁴.

Сучасна молода людина, хоче зайняти активну позицію у середовищі. Тому так важливо дозволити їй брати на себе відповідальність у церкві, бо саме в такий спосіб вони хочуть служити за допомогою своїх здібностей. Мусимо сьогодні навчитись приймати їх думку, чути їхні поради, та давати можливості представляти саме в церкві свої потреби. Потрібно залучати молодих у різний спосіб до служіння у церкві²¹⁵.

Якщо ж підсумувати думки молоді, що до очікування їх від Церкви, то треба виділити декілька думок:

- Засвідчувати свою любов та турботу – молодь потребує, щоб їх приймали такими як вони є із їхніми слабостями, минулим, щоб давали відповіді на їх запитання. Не вартує наказувати та нав'язувати сою думку, бачення. Бо саме важливо є зберегти індивідуальний підхід кожної молодої особи. Адже, свідчення турботи найбільше проявляється у праці із молоддю. Також заклик до участі в Божественній Літургії.
- Бути прикладом християнського життя – важливо, бути зрозумілими у всіх контекстах для молоді, відповідати, інтересам молоді, але відповідати й християнським цінностям. Також потрібно показувати приклад й у духовному житті. Однак найкращим прикладом для молодої людини є: «життя та діяльність самої Церкви»²¹⁶.

²¹³ Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 289

²¹⁴ Там само, 281

²¹⁵ Див. Додаток № 17

²¹⁶ Там само.

- Комплекність та природо відповідність – «покликаний забезпечити єдність навчальних та пасторальних впливів різних середовищ, де перебуває молода особи»²¹⁷, тобто важливо, щоб у кожній діяльності була систематичність та послідовність. Тоді як, природо відповідність «полягає у врахуванні Церквою багатогранної і цілісної природи молодої особи»²¹⁸.
- Спільнотність – не одноразово було згадано про важливість у розвитку молодої особи спільноти, так таким прикладом постають стосунки між Церквою та всіма верствами життя. Адже із кожною верствою і церквою існує спільнота, у котрій є молода особа, де церква через такі спільноти провадить свою формацію та пасторальний вплив. Сьогоднішня церква готова допомагати молоді зустрітись із їх викликами та допомогти прийняти правильні рішення, допомогти зростати у рішенні їм.
- Ініціативність та творчість – сучасна церква має стати церквою молоді. якщо ж поглянути на місця реалізації цієї можливості, то важко сказати, що це буде звичний спосіб. Однак це не є неможливо, потрібно розпочати свою діяльність у засобах масової інформації, це як і соціальні мережі так і пізнавальні сайти. Бо саме за допомогою таких засобів церква може представити себе для молоді. Потрібно також дозволити молоді бути у церкві не лише, як спільнота вірних і відвідувати богослужіння, але й зайняти активну позицію для того, щоб омолодити Церкву, бо де є молодь там і є молодіжний дух²¹⁹.

«Однак нерідко можна почути, що моделі праці, які практикуються особливо на парафіяльному рівні, вичерпали себе і стали малоцікавими для молоді. Тому програма парафіяльного молодіжного душпастирства потребує радикального переосмислення та нових креативних методів праці з молоддю»²²⁰.

²¹⁷ Додаток № 17

²¹⁸ Там само.

²¹⁹ Пор Там само.

²²⁰ Там само

3.4 Види душпастирства.

Потрібно зауважити, що у сучасній церкві є декілька видів душпастирювання:

1. Культове душпастирство – це переважно невелика група парохіян старшого віку, що об'єдналися навколо храму та Богослужінь літургійного та паралітургійного характеру. Основна увага звернена не на глибину молитви, а на її обряд. Молодь у такому душпастирстві є можливою тільки через сімейний авторитет когось із спільноти (коли хтось із членів сім'ї є у такій групі та вона для молоді особи є духовним авторитетом), але вповні участь молоді є неможливим, бо головні є старші. Тоді у молоді особи складається враження про парафію, як закриту організацію²²¹.
2. Авторитарне душпастирство – це трактування особи пароха, як найвищого авторитету. Його думка є найважливішою, як і у Церкві, так і у житті парохіян. Тобто це як піраміда, вершина - це парох – всебічно ерудована особа. В такому випадку молодь є присутня і активна на парафії на стільки, на скільки парох вважає за потрібно. Для Церкви це виступає небезпекою, адже молодь може в кращому випадку, де є можливість, почати ходити до іншої парохії, або в гіршому випадку віддалитися, або навіть перестати приходити до Церкви²²².
3. Душпастирство з соціальним спрямуванням – це церква має мати не тільки кетехитично – душпастирський характер, але й має мати соціально – культурний напрям. Тоді священник постає у різних образах, таких як : душпастир, суспільний діяч, правозахисник і т.д. У такому душпастирстві для молоді є великі перспективи для праці. Однак є небезпека, що молодь почне розуміти Церкву як соціальну структуру, де може не вистарчити місця для Христа, духовного життя та зросту. В такому душпастирстві важливо, щоб Євхаристія та духовне життя стало основою для суспільної діяльності²²³.

²²¹ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 210 - 211

²²² Див. Там само, 211 - 212

²²³ Див. Там само, 212 - 213

4. Душпастирство оперте на працю з парафіяльною радою – таке душпастирство, оперте на працю отця та парафіяльної ради, несе для пароха відчуття того, що потрібно парохіянам, і натомість дає зрозуміти парохіянам, що вони не є покинуті у церкві. Також у такому душпастирстві є розуміння відповідальності за церкву і у вірних відповідальним тепер є не лише парох «Апостоляту мирян, який впливає з їхнього християнського покликання, ніколи не може забракнути Церкви [...]Наші часи вимагають не меншої ревності від мирян; більше того, сучасні обставини вимагають ще більшого і ширшого їх апостоляту»²²⁴. Їхня діяльність в церковних громадах є така конечна, що без неї навіть і пасторський апостолят часто не може досягнути повного успіху»²²⁵. Тому дивлячись молодю на парафіяльну раду вона сприймає Церкву як інституцію для старших²²⁶.
5. Євангелізаційне душпастирство – кожна парафія має бути на зразок перших християнських спільнот, в котрих основний наголос стояв на євангелізації. Вартує розуміти, що катехизація потрібна кожній особі як молодій, так і зрілій. Адже сучасні тенденції пропонують поставити замість Бога, як центру життя, власного себе. з цього виникає проблема втрати віри. Таке душпастирство відкриває для молоді великі можливості, коли через добре виховання молоді вони стануть знаряддям добрим для служіння на парафії. В такому душпастирстві часто сама молодь є ініціаторами, що спонукають парохів до праці із молоддю²²⁷.

3.5 Способи реалізації душпастирювання.

Якщо подивитися на способи реалізації такого душпастирства, то можна його поділити на декілька частин:

1. Зустріч;
2. Пізнання;

²²⁴ II Ватиканський Собор, *Apostolicam actuositatem*, 1.

²²⁵ Там само, 10

²²⁶ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 213 - 214

²²⁷ Див. там само, 215

3. Служіння для Христа та Його Церкви.

Першим будемо розглядати зустріч з Христом та Його Церквою. Найпершим місцем зустрічі із Христом молода особа має у родині, адже згідно із словом Божим «родина - це є домашня церква» (Рим. 16, 3-4; 1 Кор. 16, 19). Однак повноцінна зустріч із Христом відбувається у межах парафії. І для того, щоб ця зустріч була доброю для молодої особи, потрібно для спільноти вірних, тобто парафії і її пароха створювати відповідні умови. Під словами умови, потрібно розуміти, ретельне виконання обов'язків, котрі є покладені на священнослужителя і спільноту. І такими умовами є:

- Сповідь – напевно у більшості парохій найкращим місцем душпастирства молоді є саме сповідальниця. Бо зараз ми говоримо про зустріч з Христом, зустріч із Церквою. Бо саме у Тайні Покаяння людина стає перед милосердним і великим Господом Богом, котрий йде нам на зустріч як лікар, що готовий вилікувати у нас усі рани. А сповідь часто може вплинути на молоду особу та змінити її ціле життя²²⁸.
- Душпастирські відвідини – сьогодні люди розуміють під відвідинами – час, коли отець із Йорданськими відвідинами приходить у домівки вірних з освяченою водою. У таких відвідинах отець може звернути увагу на молодь, що проживає там, подивитися на середовище, в котрому вона живе і формується як особистість. Також і II Ватиканський собор закликає душпастирів відвідувати школи та домівки, особливо опікуватися про дітей та молодь, також не забувати піклуватися про хворих та убогих, проявляти до них батьківську любов, бо так вимагає цього їхній пастирський уряд²²⁹.
- Прощі – це ненав'язлива зустріч із отцем, сповідь, молитва, духовні розмови. Сьогодні на прощі часто ідуть люди, котрі є далекі від християнського життя, вони це розуміють як туристичний похід. Але потрібно зазначити, що вони не залишаються на маргінесі життя прощі. І

²²⁸ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 216 – 217

²²⁹ Пор. II Ватиканський Собор, *Christus Dominus*, 30

це для осіб, котрі були далекими від церкви є відкриттям постаті Ісуса Христа, є відкриттям церкви для себе. Прощі є добрим місцем, де можна відкрити щось нове для людей, що є далеко від релігії²³⁰.

- Вулиця – під цим потрібно розуміти, що говориться про місце, де зустрічаються різні люди - різного віку і різного віровчення. У такому служінні не заохочується працювати методами сект. Потрібно власний приклад християнського життя та добрих свідків віри. У такому служінні потрібно мати креативний підхід, адже і на вулицях потрібно навчати і способів для реалізації даного служіння можна знайти багато²³¹.
- Інтернет – у час, коли розвиток технологій зростає шаленими кроками, ми бачимо позитивні і негативні риси цього розвитку. Інтернет знецінює відстані у віртуальному житті між людьми, країнами чи навіть материками. Однак, навіть у такому позитивному світлі бачимо і негативні моменти, такі як виникнення віртуального світу особи, в котрому часто немає місця для Христа. Саме у інтернеті відкриваються нові терени для місійної діяльності. Варто зазначити, що інтернет не може замінити особистісної зустрічі з Христом. Однак, він постає як добрий засіб для служіння²³².

Дальше розглянемо пізнання Христа та Церкви. Коли молода особа мала зустріч із Христом, то її не можна уже полишити у духовному зростанні. Спільнота має завдання допомогти таким особам поглибити християнське знання. Як часто про такий період любив говорити Іван Павло II такий вираз : «відплисти на глибіню».

- Богослужіння – кожна відправа для особи відкриває і несе розуміння Божого світу, не можна занедбати літургійну катехизацію, що постає як моментом відкриття дверей у літургійну молитву. Потрібно усвідомити, що коли ми хочемо, щоб молодь була на відправах їм потрібно пояснювати її, щоб вони розуміли. Хоч би скільки не говорили про

²³⁰ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 217

²³¹ Див. Там само, 218

²³² Див. Там само, 218

присутність Христа у Євхаристії, молодь не зрозуміє цього, доки особисто не відчує цього²³³.

- Духовний провід – важливо пожертвувати молоді частину свого часу. Однак це не означає бути залежним від духівника, це радше є підтримка, допомога осягнути Христа. Духівник - це лише супутник у житті, котрий направляє до Христа. Бо саме такі особи в подальшому стають добрим фундаментом парафії²³⁴.
- Катехизація – важливо є, щоб вірні, а особливо молодь, могли поглиблювати християнське вчення, яке давало б їм відповіді на питання, що їх цікавлять. Однак, у такому служінні потрібно розуміти, що є потреба добре підготовлених людей, тобто катехитів. Це навчання віри є добрим для молодіжного служіння²³⁵.
- Перед подружні науки – сьогодні потрібно усвідомити таку річ, що особи, котрі зараз проходять ці науки, були далекими від церкви, часто вони мали мінімальну катехизацію, або і взагалі не мали. Деколи стає так, що ці науки стають першим досвідом про Христа. Таке приготування відбувається при парафіях і добре, коли теми, що порушуються є цікавими і зрозумілими для молоді. Такі навчання формують основи християнської родини, котра буде створена Таїнством Подружжя²³⁶.
- Реколекції – це є причиною для кожного із осіб переосмислити своє життя. Буває, що це є поштовхом для служіння молоді у церкві. Такі реколекції, чи як часто говорять місії, є місцем, де відкриваються нові покликання для Христової Церкви. Під час них молодь має змогу краще пізнати Бога, дізнатися щось нове, почути про духовне життя. Потрібно зауважити, що вони займають важливе місце у служінні для молоді²³⁷.
- Табори – період канікул молоді. Це є унікальний момент показати їм як можна проводити час відпочинку з користю для душі і тіла. Сьогодні ми

²³³ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 2128- 219

²³⁴ Див. Там само, 219

²³⁵ Див. Там само, 219 – 220

²³⁶ Див. Там само, 220 – 221

²³⁷ Див. Там само, 221

стикаємося з проблемою, коли молодь через пропаганду суспільством альтернативи церкви, обирає перебування поза межами церкви. Саме табір стає місцем, де можна показати життя із Богом. Часто учасниками таких таборів є молодь не найактивніша у Церкві. Адже Християнський табір – це місце духовного зросту, спілкування і співпраці, адже саме під час спільного відпочинку найкраще можна промовити до сердець навіть тих людей, які звичайно уникають будь яких пропозицій щодо свого духовного розвитку, а тим більше пастирського²³⁸.

І таким третім най практичнішим блоком молодіжного служіння є служіння для Христа та Його Церкви. Варто зазначити, що таке служіння уже більше спрямоване на служіння молоді для молоді, а не пароха чи спільноти для молоді, як було у попередніх етапах представлено. Вартує зазначити, що молода особа, пізнавши Христа чи будучи свідомою цьому пізнанню, не може стояти осторонь парафіяльного життя і бути глядачем. Важливо, щоб молодь мала якісь організації, в котрих могла б служити для когось. І такими організаціями є:

- Марійська дружина – хоч і така організація, чи радше спільнота, існує вже довгий час, однак вона і до сьогодні на деяких парохіях стає новинкою. Це були одні із перших організацій, що почали відроджуватися. За основу життя такої організації покладено молитву і служіння. Члени, що належали до спільноти мали практикувати такий стиль життя. Вартує зазначити, що саме Марійські Дружини відіграли у свій час велику роль у відродженні духовності, що і продовжують робити і надалі. Однак проблеми, що виникають у такому служінні, це є віковий поділ, стається так, що є певні вікові касти, і коли вони відходять, спільнота на певний час занепадає, хоча згодом відроджується з підростаючим поколінням. Такий процес повторюється за певний віковий відрізок. І тому, щоб такого не було, потрібно зразу молодь ділити на

²³⁸ див. Катехитично – педагогічний інститут УКУ «Моя мандрівка з Ісусом та друзями», Львів: Свічадо 2007, 11

вікові категорії, щоб, коли одні відходять, другі могли продовжувати діяльність спільноти. Важливо продовжувати і підтримувати розвиток спільнот, бо вони стають хорошими осередками духовного і активного життя молоді при парохії²³⁹.

- Молитовні групи – найважливішим моментом у служінні є молитва, бо молитва є розмовою із Богом. Важливо, що і попри активну діяльність молодіжної спільноти, має бути час для молоді на ревну молитву. Часто є так, що молодь ділиться на два гуртки, активний та молитовний. Адже завжди знайдуться декілька молодих осіб, що у такий спосіб захочуть служити для своєї парохії²⁴⁰.
- Молодіжні спільноти – саме така спільнота - це є активна молодь, що служить на парафії для її блага, часто вони є рушійною силою парафії, завдяки якій відбуваються діяльність та життя парафії. Вони своїм натхненням запалюють інших молодих осіб до активного служіння на парафії. Вони своїм прикладом для інших показують, що Церква це не є старою чи минулою²⁴¹.
- Харизматичні спільноти – такі спільноти поширені у Католицькій Церкві після II Ватиканського Собору, однак і до нашої Церкви вони дійшли. Сьогодні не можна однозначно сказати про них, часто ми чуємо позитивні відгуки про них, однак деколи є відгуки і негативні. Що стосується позитивних ознак, це є те, що вони на багатьох парафіях стали осередком духовного життя молоді, спільноти, що існували до них, почали асимілюватися. Однак якщо такі спільноти не мають доброго і правильного християнського проводу, не правильне розуміння церковності, то вони є причиною розколу парафій і це є досить негативний момент. Для того, щоб ці спільноти були лише позитивним знаряддям праці потрібно : «...дати їм добрий духовний провід та визначити відповідну місію в Церкві, щоб вони могли дійсно стати

²³⁹ Див. Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 222 – 223

²⁴⁰ Див. Там само, 223

²⁴¹ Див. Там само, 223 – 224

добрим зняряддям у місії нашої Церкви»²⁴². Папа Іван Павло II покладав на ці спільноти велику надію, євангелізацію Європи²⁴³.

Ось так, у цьому розділі ми представили три види молодіжного служіння. Переважно це служіння опирається на бажанні пароха, адже він має зробити першим кроки на зустріч молоді, і вже тоді молодь почне йти на зустріч Церкві. Молодь потребує живого діла, бо навіть у Святому Письмі сказано: «віра без діл мертва» (Як. 2: 14-20), і часто церква стає тим місцем, котре може запропонувати чинити діла милосердя.

Треба намагатися зрозуміти молодих [...] Молода людина також повинна мудро поводитися і не робити того, що вражає почуття батьків чи інших осіб [...] Я не заохочую молодь до того, щоб вона робила все на перекір старшим. Це, звичайно, недобре. Але інколи людина може потребувати цього як перехідного заходу, щоб самовизначитися²⁴⁴.

²⁴² Патріарша комісія у справах молоді УГКЦ, «Молодь у Церкві третього тисячоліття», 224

²⁴³ Там само, 224 - 225

²⁴⁴ Х. ПУКАЛЬСЬКА, «Любомир Гузар звертається і до нас сьогодні» // Дивен Світ, 2 квітня 2018, <https://dyvensvit.org/blogs/1013586/> (13.11.2018)

ВИСНОВКИ

Провівши дане дослідження, вдалось проаналізувати, а також і представити реальний стан перспективи та виклики, що повстали на сьогоднішній день у пасторальному молодіжному служінні парафій Залізничного деканату Львівської Архиепархії Української Греко – Католицької Церкви.

У даній роботі безпосередньо було представлено пасторальну діяльність парафій Залізничного деканату у праці із молодими особами, а також важливість молодих осіб у церкві. Варто розуміти, що сьогодні молода особа потребує священнослужителів, котрі є розумними та духовними особистостями. Оскільки, надзвичайно важливо молоді бачити приклад духовного життя, а ніж почути теорію. Що підкреслив святий Іван Златоустий: «Священик має бути таким святим, щоб міг служити іншим за взір святості, бо для того поставив Бог священиків на землі, щоб жили на ній як ангели, і були світлом та взірцем для інших людей».

У першому розділі цієї магістерської роботи було досліджено і представлено думки та церковні документи. Так розділ розпочався із думок митрополита Андрея Шептицького про працю із дітьми та молоддю. Оскільки, це є основа нашої церкви, і як її виховаємо зараз, такою й буде наша церква пізніше. Потім розглядались, документи Церкви: це як і Римо – Католицької, так і Греко – Католицької, де було досліджено погляд на душпастирський супровід молоді. Наступним, що було досліджено, це розуміння християнської спільноти, адже кожна парафія- це є християнська спільнота і, безпосередньо, потрібно розуміти правильно дану спільноту. Також розглядалось покликання молодої особи до спільноти, адже кожен християнин є покликаний увійти до цієї спільноти, та було проаналізовано, саме Церкву, котра й є тим місцем, де існує спільнота. Та на завершення цього розділу, вдалось проаналізувати та представити, саме із християнської позиції сучасний стан молоді. Звичайно, представлено загальний погляд на молодь, однак, така тенденція, що є представлена, існує серед молоді.

У другому розділі вдалось дослідити такі аспекти, як канонічне розуміння парафії, а безпосередньо розуміння парафії у правовому полі. Таким чином, за допомогою Кодексу Канонів Східних Церков, ми виділили правові межі парафії та душпастирської опіки над вірними. Також у подальшому ми представили історію заснування Залізничного деканату, його розвиток із 1995 року до сьогодні. Так, на протязі цього періоду, із 1995 року до сьогодні, було змінено декілька парафій, що належали до нього. А також основна увага була приділена, безпосередньо, самими парафіям. Тому є описана історія заснування парафій та детальна історія праці із молоддю, як від самого початку так аж до сьогодні. Це дало нам можливість на прикладі Залізничного деканату проаналізувати декілька способів душпастирської опіки молодими людьми.

У третьому розділі вдалось дослідити проблематику розвитку душпастирської опіки над молодими особами, також вдалось представити низку перспектив, у ключі яких потрібно було б розвивати душпастирську працю. Адже Церква завжди переживала за свою паству, вона була там, де її потребували. Саме зараз її потребують молоді люди. Бо на шляху християнського пізнання у сучасному світі їх чекають низка випробувань, де їм потрібна підтримка та супровід у вірі від духовенства. Вдалось дослідити саме віру та покликання у житті молоді. Адже, віра- це є визначальна точка у житті людини не лише молоді, тому важливим є супровід, який представили. Також немало важливо, що вдалось дослідити те, якою потребують молоді люди Церкву, якою вони її хочуть бачити. Сам Ісус Христос говорив: «Здорові не потребують лікаря, лише-хворі» (Мт. 9:12). Саме й за таким принципом має формуватись Церква. Оскільки кожна молода особа має потребу бути прийнятою до цієї християнської спільноти. Також представили різні види служіння душпастиря, що існують у сучасній церкві, додаючи до кожного із них опис для доброго розуміння.

У цій роботі представлено проблему, що існує у сучасній церкві в даному служінні. На превеликий жаль, у сучасній Церкві не має багато молоді, а церква не завжди має можливість провадити таку діяльність поза межами Церкви, як будівлі. Однак, коли виникає період пошуку особистості серед молоді повстає

проблема того, що вона не знає, де шукати духовної підтримки. Саме у такий момент, ми вбачаємо важливе завдання молодіжного служіння, тобто молодіжного душпастиря. Бо саме він має привести їх, як заблуканих овечок до церкви, навчити, зрозуміти, підтримати, потрібно повірити в молодь саме нам душпастирям, батькам і просто дорослим. Адже, як говорив Блаженніший Любомир Гузар: «Не можна забувати, що ми всі колись були молодими і про нас також старші казали, що ми нічого не варті, бо не такі, як вони. Якраз навпаки – молоді люди назагал є ідеалістами, бажають кращого. Тільки часто ми залишаємо їм такий світ, в якому нелегко жити»²⁴⁵.

Загалом у даному дослідженні у меті було поставлено завдання проаналізувати та представити душпастирський провід молоді в Українській Греко – Католицькій Церкві. Відповідно до цього, було охоплено всі аспекти душпастирства молоді на прикладі парафій Залізничного деканату Львівської Архиепархії Української Греко – Католицької Церкви, оскільки сьогоденні реалії життя вимагають такого служіння. Бо цей момент служіння є індивідуальним, це є моментом внутрішньої переміни особи, до котрої звернене служіння. Тому у такій праці важливий є підхід душпастиря і його креативність, бо без слова Божого вмирає духовна сторона людини. Святий Діонісій Картагенський говорить : «Як умерти мусить тіло, що не приймає страви, так завмирає духовно той, хто не слухає Слова Божого, бо воно є кормом душі».

Тому для праці із молоддю у Залізничному деканаті вартує створювати загально деканальні молодіжні з'їзди, зустрічі, квести, тренінги, реколекції, прощі та й інші заходи. Бо це дасть можливість збільшити кількість знайомств молодій людині серед своїх ровесників. Такі заходи, як спільні зустрічі дають можливість зацікавити молодь до того, що є їм цікаво. Однак важливим є той момент, що на кожній парафії потрібно провадити, такі ж самі заходи, бо це є добрі способи душпастирського проводу молоді. Відповідно такі заходи на парафії є в рази легше організовувати, так як кількість учасників буде меншою..

²⁴⁵Г. ТИТИШ, П. ШЕРЕМЕТ, «Любомир Гузар. Людина з янголом на плечі» // УП, 29 серпня 2016, <<https://life.pravda.com.ua/society/2016/08/29/217171/>> (дата звернення 13.11.2018)

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР, Декларація про християнське виховання *Gravissimum educationis* (28 жовтня 1965) // Документи Другого Ватиканського Собору. Конституції, декрети, декларації. Коментарі, Львів «Свічадо» 2014, с. 196 – 207.
2. II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР, Декрет про апостолят мирян *Apostolicam actuositatem* (18 листопада 1965) // Документи Другого Ватиканського Собору. Конституції, декрети, декларації. Коментарі, Львів «Свічадо» 2014, с. 227 – 252.
3. II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР, Декрет про служіння і життя пресвітерів *Presbyterorum ordinis* (7 грудня 1965) // Документи Другого Ватиканського Собору. Конституції, декрети, декларації. Коментарі, Львів «Свічадо» 2014, с. 302 – 333.
4. II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР, Душпастирська конституція про Церкву в сучасному світі *Gaudium et Spes* (7 грудня 1965) // Документи Другого Ватиканського Собору. Конституції, декрети, декларації. Коментарі, Львів «Свічадо» 2014, с. 334 – 413.
5. II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР, Декрет про пастирське служіння єпископів у Церкві *Christus Dominus* (28 жовтня 1965) // Документи Другого Ватиканського Собору. Конституції, декрети, декларації. Коментарі, Львів «Свічадо» 2014, с. 145 – 168.
6. *Жива парафія - місце зустрічі з живим Христом*. Допоміжні матеріали // упоряд. Барщевський Тарас, Гарват Михайло, Ждан Володимир, Стадницький Андрій і Токай Віталій [PDF], Львів: 2013.
7. ПАТРІАРШИЙ СОБОР УГКЦ, *Молодь у Церкві третього тисячоліття*. //Матеріали IV сесії, Львів «Свічадо» 2009.
8. *Святе Письмо Старого та Нового Завіту* // перекл. Іван Хоменко, Видавництво отців Василян Місіонер 2008.

9. Будуйкевич Ярослав *Душпастирство. Українське душпастирство на порозі ХХІ століття* // Івано – Франківськ: Нова Зоря 2002.
10. Синод Єпископів УГКЦ, *Катехизм УГКЦ «Христос – наша Пасха»*, Львів: Свячадо 2012.
11. *Кодекс Канонів Східних Церков* // перекл. з латинської Йосиф Кобів, Рим: Видавництво оо. Василіян 1993.
12. ПАТРИАРША КАТЕХИТИЧНА КОМІСІЯ УГКЦ – КАТЕХИТИЧНО - ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ УКУ, «КАТИХЕТИЧЕ СЛУЖІННЯ» У СВІТЛІ ВЧЕННЯ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО// Львів: Артос 2015.
13. КОМІСІЯ У СПРАВАХ МІРЯН УГКЦ, *Як організувати мирянське життя на парохії* [PDF], Львів—Київ 2008.
14. КАНЦЕЛЯРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ, *Шематизм*, 1996.
15. КАНЦЕЛЯРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ, *Шематизм*, 2011.
16. КАНЦЕЛЯРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ, *Шематизм*, 2017.
17. КАТЕХИТИЧНО – ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ УКУ, «*Моя мандрівка з Ісусом та друзями*» // методичні матеріали для проведення літніх християнських таборів, Львів: Свічадо 2007.
18. ПАТРИАРШИЙ СОБОР УГКЦ *Роль і місце мирян в церкві* // Матеріали ІІ сесії [PDF], Львів: 23 – 30 серпня 1998.
19. «Синоду Єпископів УГКЦ Посинодальне послання до ДУХОВЕНСТВА, МОНАШЕСТВА І МІРЯН *СЛУЖІННЯ БЛИЖНЬОМУ – ДІЯКОНІЯ – В ЖИТТІ УГКЦ*» // сайт: Інформаційний ресурс Української Греко – католицької Церкви, 27 жовтня 2016, <http://news.ugcc.ua/documents/sluzh%D0%86nnya_blizhnomu__diyakon%D0%86ya__v_zhitt%D0%86_ugkts_77861.html> (ДАТА ЗВЕРНЕННЯ: 20.11.2017).
20. МЕЛЬНИК с. Наталя, «Місце та покликання молоді людини в Церкві» // сайт: Дивен Світ, 26 листопада 2010, <

- <http://old.dyvensvit.org/articles/1014.html> > (дата звернення 24.03.2018).
21. КУТНІВ Христина, «Історія» // сайт: Українська Молодь Христові, 22 березня 2013, <<http://umh.org.ua/ua/events/82>> (дата звернення 10.10.2018).
22. ГОЛІНЕЙ о. Петро, «Парафіяльні спільноти, як втілення живої парафії» // сайт: Собор Української Греко – Католицької Церкви 2014, <http://sobor-ugcc.org.ua/коломийсько-чернівецька-єпархія/доповіді/27-2014р-парафіяльні-спільноти,-як-втілення-живої-парафії-о-петро-голіней#_ftn7> (дата звернення 18.04.2018).
23. «Парафія та капеланство, Залізничний деканат» // сайт: Українська Греко – Католицька Церква, Львівська Архиепархія 3 грудня 2018, <<http://ugcc.lviv.ua/parafiyi/zaliznychnyj-dekanat/>> (дата звернення 18.09.2018).
24. «Храм Вознесіння Господнього УГКЦ у Львові» // сайт: VIRTUAL.ua <<https://vozneshinya.virtual.ua/ua/>> (дата звернення 20.09.2018).
25. ДУХОВНА ВЕЛИЧ ЛЬВОВА «Єдиний у Львові храм на честь Положення Пояса Пресвятої Богородиці» // сайт: Релігійний інтернет - ресурс <<http://velychlviv.com/yedynuj-u-lvovi-hram-na-chest-polozhennya-royasa-presvyatoyi-bogorodytsi/>>(дата звернення 25.09.2018).
26. СВЯТОГОРЕЦЬ Паїсій, «Сімейне життя. Частина третя - Діти та їхні обов'язки» Слова Том 4 // <http://www.truechristianity.info/ua/books/paisiy/paisiy_ua_04_009.php> // сайт:Християнський портал (дата звернення 18.11.2018).
27. «УГКЦ до 2020 року «оживить» парафії» // сайт: ЗІК, 5 жовтня 2011, <https://zik.ua/news/2011/10/05/ugkts_do_2020_roku_ozhyvyt_parafii_312537> (дата звернення 18.11.2018).

28. «Послання Блаженнішого Святослава до молоді на квітну неділю» // сайт: Католицький Оглядач, 25 березня 2018, <<http://catholicnews.org.ua/poslannya-blazhennishogo-cvyatoslava-do-molodi-na-kvitnu-nedilyu>> (дата звернення 19.11.2018).
29. ПУКАЛЬСЬКА Христина, «ЛЮБОМИР ГУЗАР ЗВЕРТАЄТЬСЯ І ДО НАС СЬОГОДНІ» // САЙТ: ДИВЕН СВІТ, 2 КВІТНЯ 2018, <HTTPS://DYVENSVID.ORG/BLOGS/1013586/> (13.11.2018).
30. ТИТИШ Галина, ШЕРЕМЕТ Павло, «Любомир Гузар. Людина з янголом на плечі» // сайт: Українська Правда, 29 серпня 2016, < <https://life.pravda.com.ua/society/2016/08/29/217171/>> (дата звернення 13.11.2018).
31. МИРОСЛАВ ІВАН КАРДИНАЛ ЛЮБАЧІВСЬКИЙ, «декрет про заснування Залізничного деканату» (4 січня 1995 року) // Архів Львівської Архиепархії УГКЦ Львів , подано в додатку.
32. ЛЮБОМИР ГУЗАР, «декрет про територіальні зміни у Залізничному деканаті» (25 липня 2001 року) // Львівські Єпархіальні відомості № 7 – 8, липень – серпень, Львів 2001, подано в додатку.
33. ІГОР МИТРОПОЛИТ ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про заснування парафії Різдва Пресвятої Богородиці у смт. Рудно» (26 вересня 2017) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
34. ІГОР МИТРОПОЛИТ ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про іменування отця Ігоря Червінського адміністратором парафії Різдва Пресвятої Богородиці у смт. Рудно» (26 вересня 2017) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
35. ІГОР АРХИЄПІСКОП ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про заснування катехетичної школи імені Архиепископа Володимира Стернюк, при парафії Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього вул. Мазепи, 1, Львів – Рудно» (27 жовтня 2010) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.

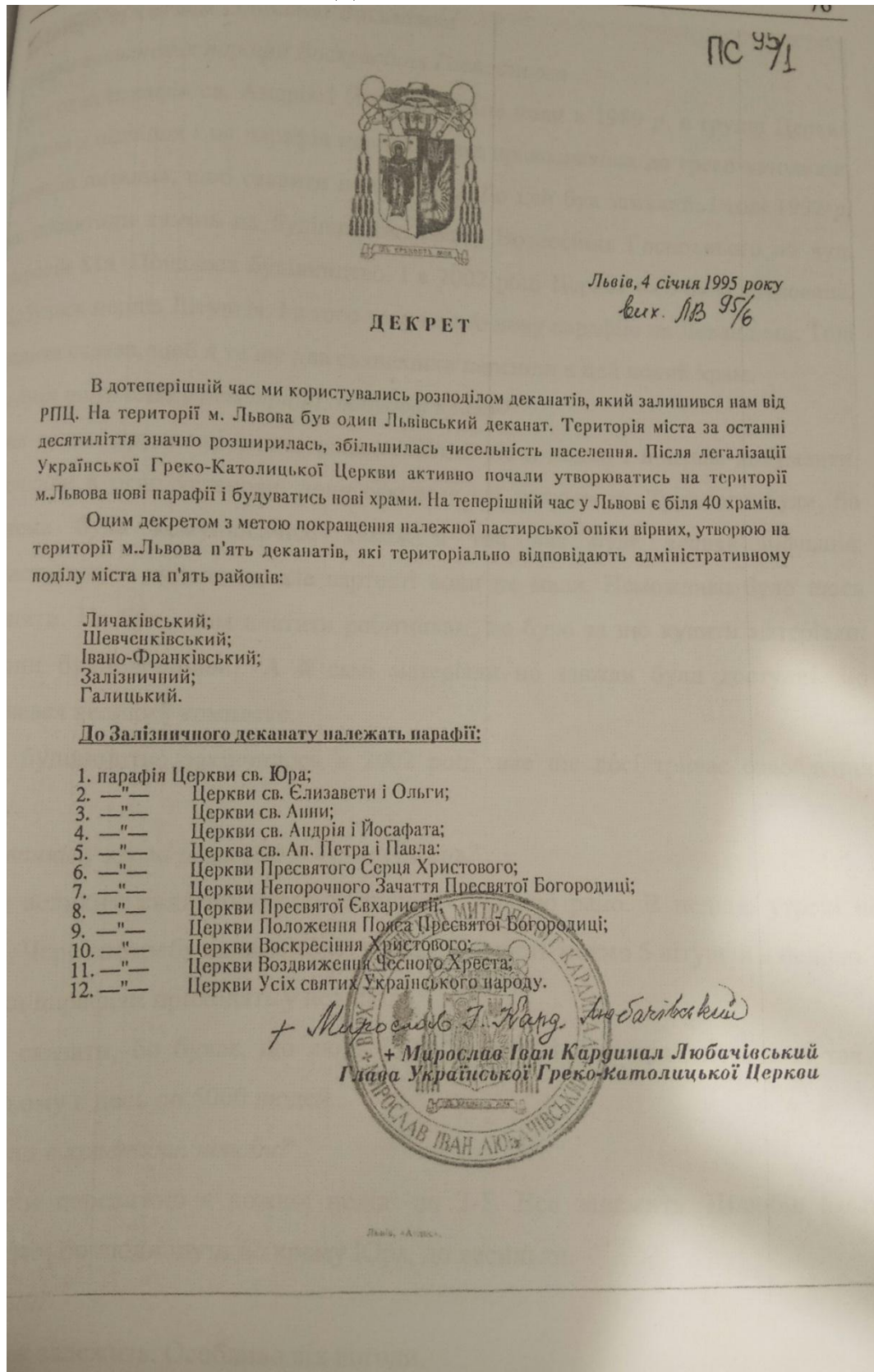
36. ІГОР АРХИЄПИСКОП ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про заснування катехетичної школи імені Св. Рівноап. Кн. Володимира вул. Шевченка, 188, м. Львів – Рудно» (06 березня 2006) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
37. ПРЕСВ. ЮРІЙ ВОЛОВЕЦЬКИЙ, «прохання призначити директором катехетичної школи Св. рівноапостольного. Володимира Великого Львів – Рудно вул. Шевченка, 39 (25 лютого 2008) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
38. ЗВІТ ДІЯЛЬНОСТІ ГО, «Посвіт» за 2017 – 2018 р. // архів громадської організації «Посвіт», подано в додатку.
39. ІГОР АДМІНІСТРАТОР ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ, «благословення на заснування катехитичної школи імені Боажених мучеників ХХ століття, при парафії Всіх Святих Українського Народу вул. С. Петлюри, 32 м. Львів» (13 вересня 2005) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
40. ІГОР АДМІНІСТРАТОР ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ, «декрет іменування отця Володимира Ольшанецького директором катехитичної школи імені Боажених мучеників ХХ століття, при парафії Всіх Святих Українського Народу вул. С. Петлюри, 32 м. Львів» (13 вересня 2005) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
41. ЗВІТ ДІЯЛЬНОСТІ «Марійської Дружини» 2016 – 2017 р. // архів молодіжної спільноти, подано в додатку.
42. ІГОР АРХИЄПИСКОП І МИТРОПОЛИТ ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про заснування катехитичної школи імені Владики Юліана Вороновського, при парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці м. Львів – Білогорща» (5 лютого 2014) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
43. ІГОР АРХИЄПИСКОП І МИТРОПОЛИТ ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про іменування отця Зіновія Боднара директором катехитичної школи імені Владики Юліана Вороновського, при парафії Непорочного

- Зачаття Пресвятої Богородиці м. Львів – Білогорща» (5 лютого 2014)
// архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
44. ІГОР МИТРОПОЛИТ ЛЬВІВСЬКИЙ, «декрет про заснування катехитичної школи імені Блаженного Омеляна Ковча, при парафії Положення Поясу Пресвятої Богородиці вул. Головатого, 7а м. Львів» (24 жовтня 2012) // архів Залізничного деканату Львів, подано в додатку.
45. ЗВІТ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІЖНОЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, «Промінь Надії» за 2017 – 2018 р. // архів молодіжної спільноти, подано в додатку.
46. Аналіз та висновки результатів опитування молоді Української Греко – Католицької Церкви // архів владики Браяна Байди.
47. ПАРАФІЯ ВСІХ СВЯТИХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ХРОНОЛОГІЯ ПАРАФІЇ ВСІХ СВЯТИХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ // архів парафії Всіх Святих Українського Народу.
48. ЗАБЛОЦЬКИЙ о. Теодор, «Інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотеці ЛДС СД та УКУ.
49. ВОЛОВЕЦЬКИЙ о. Юрій «Інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина; бібліотека ЛДС СД та УКУ.
50. ВАСЬКІВ о. Олексій, «інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина; бібліотека ЛДС СД та УКУ.
51. БОДНАР о. Зеновій, «інтерв'ю від 23.11.2015» / інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотека ЛДС СД та УКУ.
52. ЗУБИК о. Олег «інтерв'ю від 23.11.2015»/ інтерв'юєр В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотека ЛДС СД та УКУ.

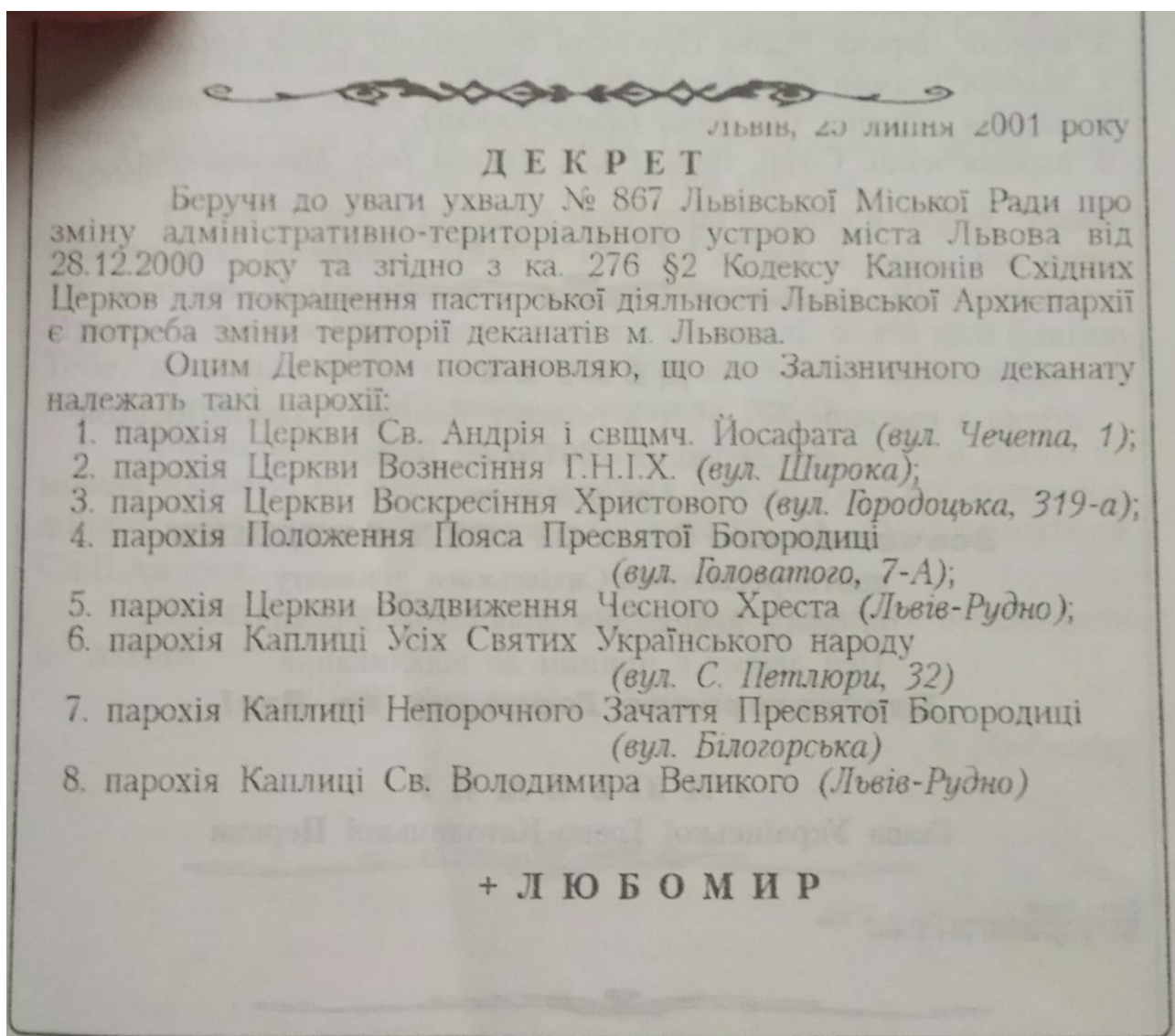
53. ШВАГЛА о. Сергій, «Інтерв'ю від 23.11.2015»/ інтерв'юер В. Романишин // магістерська робота В. Романишина, бібліотека ЛДС СД та УКУ.
54. ЗАБЛОЦЬКИЙ о. Теодор, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
55. ЧЕРВІНСЬКИЙ о. Ігор, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів, подано в додатку.
56. ВОЛОВЕЦЬКИЙ о. Юрій, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
57. ГЕВАК о. Ярослав, «Інтерв'ю від 04.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
58. ШВАГЛА о. Сергій, «Інтерв'ю від 02.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
59. БЛЕЦЬКИЙ о. Миколай, «Інтерв'ю від 05.11.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
60. БОДНАР о. Зеновій, «Інтерв'ю від 18.10.2018» / інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
61. БЛІНСЬКИЙ о. Назарій «Інтерв'ю від 06.10.2018» інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
62. ЗУБИК о. Олег «Інтерв'ю від 08.10.2018» інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
63. БЕРЕЗІВСЬКИЙ о. Андрій «Інтерв'ю від 02.10.2018» інтерв'юер Р. Демко // приватний архів подано в додатку.
64. ДИНАМІКА КОРИСТУВАННЯ ІНТЕРНЕТ В УКРАЇНІ // сайт: Київський Міжнародний Інститут Соціології, травень 2017 < <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=705&page=1&t=5>. > (дата звернення 07.12.2018).
65. Результати онлайн опитування серед молоді ГКЦ питання №8 дата проведення січень-червень 2018// архів владики Браяна Байди, с. 15.

-
66. Результати онлайн опитування серед молоді ГКЦ питання №9 дата проведення січень-червень 2018 // архів владики Браяна Байди, с. 16.

ДОДАТКИ

Додатки № 1²⁴⁶

²⁴⁶ Архів Львівської Архиепархії Української Греко – Католицької Церкви

Додатки № 2²⁴⁷

²⁴⁷ Львівські Єпархіальні Вісті № 7 – 8. Львів, липень – серпень 2001 р., 21

Додатки № 3

КОПІЯ ЗГІДНА З ОРИГІНАЛОМ
26 ВЕР 2017
(дата) *[підпис]*
(підпис)
Нотар Львівської Архиепархії УГКЦ

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
КУРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЕПАРХІЇ

Вих. ЛВ 17/1955

НА СЛАВУ СВЯТОЇ, ЄДИНОСУЩНОЇ, ЖИВОТВОРЯЩОЇ
І НЕРОЗДІЛЬНОЇ ТРОЙЦІ, ОТЦЯ, І СИНА, І СВЯТОГО ДУХА. АМІНЬ

ДЕКРЕТ

Дбаючи про добро вірних
Української Греко-Католицької Церкви,
засягнувши поради пресвітерської ради
від 11 травня 2015 року,
діючи згідно з канн 280 §2, 870
Кодексу Канонів Східних Церков,
та прохання від 01 березня 2014 р. (Вх. ЛВ 14/691)
засновую парафію
РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
у смт. Рудно Залізничного району Львівської Миської Ради,
Залізничного деканату

[підпис]
ІГОР
Митрополит Львівський

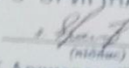
[підпис]
д-р Сергій Стесенко
Канцлер Курії

Дано у Львові
при Архикатедральному Соборі св. Юра
Дня 26 вересня 2017 року Божого

Копія:
Протопресвітеру Залізничного деканату
Архів парафії Різдва Пресвятої Богородиці
Документ складено у двох примірниках.

Додатки № 4

КОПІЯ ЗГІДНА З ОРИГІНАЛОМ
 28 ВЕР 2017
(дата)
(підпис)
 Нотар Львівської Архиепархії УГКЦ

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
 КУРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

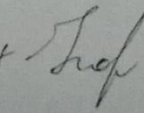
Вих. ЛВ 17/ 1736

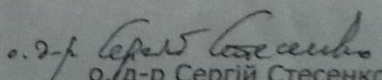
ДЕКРЕТ

Згідно з канонами 298-299
 Кодексу Канонів Східних Церков
 і мену ю
 всечесного отця
ІГОРЯ ЧЕРВІНСЬКОГО
 адміністратором
 парафії РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
 у смт. Рудно Залізничного району Львівської Міської Ради,
 Залізничного деканату

Благословення Господнє на Вас!

ІГОР
 митрополит Львівський

 о. д-р Сергій Стесенко
 Канцлер Курії

Дано у Львові
 при Архикатедральному Соборі св. Юра
 Дня 28 Вересня 2017 року Божого

Копія:
 Протопресвітеру Залізничного деканату.
 Архів парафії Різдва Пресвятої Богородиці.

Документ складено у двох примірниках.

Додатки № 5

КУРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ
 Українська Греко-Католицька Церква

КОПІЯ ЗГІДНА
 03 ЛИС 2010
 Канцлер Львівської Архиспархії

Вих. ЛВ 10/1520

ДЕКРЕТ

Згідно з кан. 632 Кодексу Канонів Східних Церков
 та Положенням про парафіяльну катехитичну школу
з а с н о в у ю
 катехитичну школу
 імені Архiepіскопа Володимира Стернюка,
 при парафії Воздвиження Чесного
 і Животворящого Хреста Господнього,
 вул. Мазепи, 1, м. Львів-Рудно.

О. М. Завел
 17.11.2010 р. р.

 + *Ігор*

ІГОР
 Архiepіскоп Львівський

С. Ковальчук
 пресв. Сергій Ковальчук
 Канцлер Львівської Архиспархії

Дано у Львові
 при Архикатедральному Соборі Св. Юра
 Дня 27 жовтня 2010 року Божого

Копія:
 Всесвітлішому прот. Юрію Воловецькому
 Протопресвітеру Залізничного прот-ту.
 Всечеснішому пресв. Андрію Стадницькому
 Голові Катехитичної комісії Львівської Архиспархії.

пл. Святого Юра 5, м. Львів, 79000 • тел./факс (380-32) 261-08-94 • e-mail: cerkvalviv@ugcc.org.ua

Додатки № 6

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
 Курія Львівської Архиспархії

Вих. ЛВ 08/212

ДЕКРЕТ

Згідно з канн. 632, 636 §2 Кодексу Канонів Східних Церков
 та Положенням про парафіяльну катехитичну школу

благословляю

заснування катехитичної школи

іменем Св. Рівноап. Кн. Володимира,

при парафії, що по вул. Шевченка, 188, м. Львів-Рудно.

Гар

Архидієцан Ліввівський

М. Яворський

пресв. Микола Яворський
 Канцлер Львівської Архиспархії

Дано у Львові
 при Архикатедральному Соборі св. Юра
 Дня 06 березня 2006 року Божого

Копії:
 Всесвітлішому прот. Юрію Воловецькому
 Протопресвітеру Залізничного прот-ту.
 Всечеснішому пресв. Михайлу Гарвату
 Голові Катехитичної Комісії Львівської Архиспархії.

пл. Святого Юра, 5, м. Львів, 79000 · тел./факс (380-322) 72-25-24
 електронна пошта: cerkvaviv@ugcc.org.ua

Додатки № 7

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
ХРАМ
СВЯТОГО РІВНОАПОСТОЛЬНОГО
КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА
інд. 26578297
79493, ЛЬВІВ-РУДНО

Р/р _____ в _____
МФО _____
На № 4 від 15 лютого 2008 р.

ЛЬВІВСЬКА АРХИЄПАРХІЯ УГКЦ
КАНЦЕЛЯРІЯ
Вх. ЛВ 08 / 208
Від 04. Березня 2008 р.

Високопреосвященнішому Владиці
Ігореві Возьняку
Архиєпископу Львівському
пресв. Юрія Воловецького
адміністратора парохії
Св. рівноап. Володимира Великого
містечка Рудно

Високопреосвященніший Владико !

Просимо Вашого благословення на відкриття припарохіяльної катехитичної школи св.рівноапостольного Володимира Великого за адресою Львів – Рудно вул. Шевченка, 39.

Ваше Високопреосвященство, ласкаво прошу згоди і благословення, щоб бути директором цієї школи.

З молитвою, синівським послухом і вдячністю.

25 лютого 2008 р.Б.

пресв. Юрій Воловецький
адміністратор парохії
Св. рівноап. Володимира Великого
вул Шевченка, 188
Львів – Рудно

Додатки № 8

Звіт про діяльність ГО “Посвіт” 2017-2018р.

Дата	Подія	Де і з ким проводилася
25.02.2017	Запусти	Церква Вознесіння ГНІХ Для молоді 13-23роки
18.04.2017	Гаївки	Церква Вознесіння ГНІХ Для діток 5-13років, молоді 13-23роки
10.07.2017- 21.07.2017	Табір “Веселі канікули з Богом”	Церква Вознесіння ГНІХ Для діток 5-13років
25.08.2017	Піша проща до Унева	Були учасниками прощі Група молоді 13-30років
07.10.2017	“Бансують всі”	Були учасниками
15.10.2017	Загальноміська вервиця	Були учасниками
21.10.2017	Ораторія	Церква Вознесіння ГНІХ Для діток 5-13років
28.10.2017	Молодіжні зустрічі в деканатах ЛА УГКЦ	с. Заставне разом із братом семінаристом Юрієм Гаранджою для молоді 14-25років
28.10.2017- 14.11.2018	“Управлінські вікенди” Молодіжна Комісія	Були учасниками
18.11.2017	Молодіжні зустрічі в деканатах ЛА УГКЦ	с. Заставне разом із братом семінаристом Юрієм Гаранджою для молоді 14-25років
28.11.2017	День народження “Посвіт” 25 років	Церква Вознесіння ГНІХ Святкування для усіх членів та парафіян храму
30.11.2017	Проект “Простір Локальних Активностей”	Початок проекту разом із Марійською дружиною церкви ВСУН під керівництвом Молодіжної Комісії
01.12.2017	Молодіжні реколекції “Світло в тобі”	Церква Вознесіння ГНІХ Проводив о.Остап Саврук Вік 14+
02.12.2017	Молодіжні зустрічі в деканатах ЛА УГКЦ	с. Заставне разом із братом семінаристом Юрієм Гаранджою для молоді 14-25років
07.12.2017	Проект “Простір Локальних Активностей”	Церква ВСУН Зустріч-дискусія для молоді 16-35років на тему “Start-up”
04.12.2017	Акція “Святий Миколай дітям з інтернатів”	Церква Вознесіння ГНІХ Початок підготовки до акції, співпраця з “Малтійська служба допомоги”

17.12.2017	Молитва "Taize"	Церква Вознесіння ГНІХ Для парафіян храму
21.12.2017	Акція "Святий Миколай дітям з інтернатів"	Самбірська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат "Берегиня"
24.12.2017	Акція "Святий Миколай"	Хоспіс у м. Угнів
26.12.2017	Акція "Святий Миколай дітям з інтернатів"	Спеціальна школа-інтернат у с.м. Головне, Волинська обл.
01.02.2018	Проект "Простір Локальних Активностей"	Церква Вознесіння ГНІХ Зустріч-дискусія для молоді 16-35 років на тему "Я-Бренд"
17.03.2018	Акція "Святий Миколай"	"Лешківський психоневрологічний інтернат"
18.03.2018	Молитва "Taize"	Були учасниками
06.04.2018		Ходьба Плащаницями Для молоді 13-35 років
10.04.2018	Гаївки	Церква Вознесіння ГНІХ Для діток 5-13 років, молоді 13-23 роки
15.04.2018	Фестиваль "Святкуємо Воскресіння разом"	Були волонтерами та учасниками
18.05.2018	Молодіжна піша проща до Унева	Були учасниками прощі Група молоді 13-30 років
25.06.2018- 06.07.2018 16.07.2018- 20.07.2018	Табір "Веселі канікули з Богом"	Церква Вознесіння ГНІХ Для діток 5-13 років
25.08.2018	Піша проща до Унева	Були учасниками прощі Група молоді 13-30 років
01.09.2018	Фестиваль "Вітер На-Дії"	Початок волонтерства
16.09.2018	Фестиваль "Вітер На-Дії"	Колегіум ім.Патріарха Йосифа Сліпого УКУ Були волонтерами та учасниками
11.10.2018	"Здибанка з Владикою"	Були учасниками
20.10.2018	"Бансують всі"	Були учасниками
01.11.2018- 02.11.2018	Ораторія	Церква Вознесіння ГНІХ Для діток 5-13 років
28.11.2017	Нічні чування	Церква Вознесіння ГНІХ для молоді 14-25 років
03.12.2018	Акція "Святий Миколай дітям з інтернатів"	Церква Вознесіння ГНІХ Початок підготовки до акції, співпраця з "Малтійська служба допомоги"

Додатки № 9

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Курія Львівської Архиспархії

Вих. ЛВ 05/690

Всечеснішому Отцеві
Володимиру Ольшанешькому
Адміністратору храму
Всіх Святих Українського Народу

Згідно з каноном 632 Кодексу Канонів Східних Церков та
Положенням про парохіяльну катехитичну школу

Благословляю

заснування катехитичної школи
при парохії *Всіх Святих Українського Народу*
м. Львів, вул. С. Петлюри, 32,

і поручаю назвати школу в честь
Блаженних мучеників ХХ століття.

+ *Ігор*

+ ІГОР

Адміністратор Львівської Архиспархії

свщ. Ігор Демків
свщ. Ігор Демків
вicede-канцлер Львівської Архиспархії

Дана в Канцелярії Курії при Архієпархіальному Соборі св. Юра
Дня 13 вересня 2005 року Божого

Додатки № 10

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
 Курія Львівської Архиспархії

Вих. ЛВ 05/691

Згідно з каноном 636 § 2 Кодексу Канонів Східних Церков та
 Положенням про парохіяльну катехитичну школу

і мен у ю

Всечеснішого Отця

ВОЛОДИМИРА ОЛЬШАНЕЦЬКОГО

Директором катехитичної школи

Блаженних Мучеників ХХ століття

при парохії

Всіх Святих Українського Народу,

м. Львів, вул. С. Петлюри, 32.

Директор катехитичної школи працює згідно Положення про
 парохіяльну катехитичну школу.

Цей декрет чинний до відкликання.

Благословення Господнє на Вас!

+ ІГОР

Адміністратор Львівської Архиспархії

свщ. Ігор Демків
 віце-канцлер Львівської Архиспархії

Дано у Львові
 при Архикатедральному Соборі св. Юра
 Дня 13 вересня 2005 року Божого

Копія:
 Всечеснішому прот. Юрію Воловечькому
 Протопресвітеру Залізничного прот-ту.

79000 Львів • Площа св. Юра, 5 • тел./факс (380-322) 72-25-24
 електронна пошта: Lv.Archeparchy@ugkc.lviv.ua

*Додатки № 11***Діяльність Марійської Дружини 2016-2017 р. Б.**

- 16 вересня – Перевибори Голови Марійської Дружини.
24 вересня – Вело проща до Раківця
25 вересня – Молитва Тезе в храмі св. Софії – Премудрості Божої
Жовтень – Місяць молитви на вервиці до Пресвятої Богородиці
8 жовтня – Молитва Тезе в храмі Покрови Пресвятої Богородиці
13 жовтня – Складання іспиту перед посвятою в дійсні члени Марійської Дружини
14 жовтня – Посвята в дійсні члени Марійської Дружини 4 дівчат
15 жовтня – Створення Молитовного куточку в нашій церкві, молитва за намірення молоді і парафіян
21 жовтня – Перегляд фільму і чаювання з солодощами
21 – 23 жовтня – члени Марійської Дружини взяли участь в реколекціях для дівчат в Брюховичах. Тема чувань «Господи, що маю робити?»
30 жовтня – Ярмарка Солодощів, майстер-класи для парафіяльної малечі
3 листопада – Складання одягу в парафіяльному Карітасі для в'язнів
6 листопада – Члени спільноти були волонтерами на молитовній ході за Героїв Милосердя від ц. Юри до ц. Михаїла
17 листопада – Зустріч молоді з Владикою Володимиром У Гарнізонному храмі Петра і Павла
18 – 19 листопада – Молодіжні нічні чування «Стирай Межі» для молоді в церкві ВСУН
25 листопада – вечір пам'яті голодомору 1932-1933 років
26 – 27 листопада – молодь відвідала Нічні чування «Не бійся тільки віруй» в ЛДС СД
2 – 3 грудня – молодь пережила нічні чування «Жива парафія, місце зустрічі з Христом» в церкві Ведення в Храм Пресвятої Богородиці
7 – 18 грудня – Фабрика Миколая
16 грудня – Таємний Миколай на Марійській
19 грудня – Миколай Завітав до парафіяльної дитвори, дітей в психлікарню і до старших людей в психлікарню
31 грудня – прикрашали ялинку з людьми похилого віку в психлікарні
2 – 5 січня – Приготування церкви до Різдва Христового (прибирали церкву, прикрашали ялинки)
6 січня – організація Святої Вечері на парафії для потребуючих і самотніх людей
7 – 9 січня – Організовано Марійською і Вівтарною Дружинами два вертепи, які несли радісну звістку Різдва Ісуса Христа
18 – 19 січня – дівчата ходили щедрувати
25 січня – похід до дітей в психлікарню
29 січня – Велика Коляда на парафії
18 лютого – Члени спільноти взяли участь в інтелектуальній грі «ЩО? ДЕ? КОЛИ?» з іншими молодіжними християнськими спільнотами. Організатори Аніматори ВІО з церкви св. Володимира і Ольги
18 лютого – 21 Річчя молодіжної спільноти Марійської Дружини
23 лютого – відвідали Запусти в ЛДС СД
4 березня – Відвідали відкриту зустріч для молоді на тему «Рецепт щастя» з подружжям Димид
19 березня – Долучилися волонтерами до Хресної Дороги вулицями Львова
22 березня – відбулася СДМ зустріч для молоді в нас на парафії
25 -27 березня – Молодіжні Реколекції на тему «Велике починається з...» в с. Орявчик для Молодшої Марійської і Вівтарної Дружин

- 2 квітня – Театралізована Хресна Дорога на парафії організована Марійською і Вівтарною Дружинами
- 7 квітня – зустріч спільноти, плетіння чоток
- 9 квітня – Майстер-клас з писанкарства для дітей і молоді на парафії
- 14 – 15 квітня – варта біля Плащаниці
- 14 – 15 квітня – Похід молоді по Плащаницях Львова
- 16 квітня – Воскресіння Христове. Гаївки для парафіяльної дітвори і молоді
- 12 – 14 травня – Виїзний Вишкіл для Аніматорів в с. Орявчик
- 19 – 21 травня – Молодіжна християнська проща до Унівської Лаври нашої молоді
- 27 травня – Всеукраїнський з'їзд Марійських і Вівтарних Дружин у Зарваниці
- Травень – Молебень до Пресвятої Богородиці
- 5 – 16 червня – Перший Веселі канікули з Богом «Вконтакті з..»
- 11 – 21 червня – Перший заїзд молодіжного християнського табору для молоді 10 – 15 років в с. Орявчик
- 21.06 – 01.07 – Другий заїзд молодіжного християнського табору для молоді 10 – 15 років в с. Орявчик
- 2 липня – Парафіяльний празник
- 10 – 21 липня – Другі Веселі Канікули з Богом «Дякую Богу за...»
- 21 – 31 липня – Третій заїзд молодіжного християнського табору для молоді 10 – 15 років в с. Орявчик
- 11 – 21 серпня – Четвертий заїзд молодіжного християнського табору для молоді 16+ «Вниз і Вгору»
- 25 – 28 серпня – Проща до Унівської Лаври нашої молоді

Додатки № 12

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
КУРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

Вих. ЛВ 14/138

ДЕКРЕТ

Згідно з кан. 632 Кодексу Канонів Східних Церков,
Положенням про парафіяльну катехитичну школу
та прохання від 20 грудня 2013 року (Вх. ЛВ 13/2139)

з а с н о в у ю

катехитичну школу

ім. Владика Юліана Вороновського,
при парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці,
м. Львів-Білогорща, Залізничного протопресвітерату.

+ Ігор

+ ІГОР

Архієпископ і Митрополит Львівський

пресв. Ковальчук
пресв. Сергій Ковальчук
Канцлер Львівської Архієпархії

Дано у Львові
при Архикатедральному Соборі Св. Юра
Дня 05 лютого 2014 року Божого

Копії:
Протопресвітеру Залізничному.
Голові Катехитичної комісії Львівської Архієпархії.

Додатки № 13

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
КУРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

Вих. ЛВ 14/137

ДЕКРЕТ

Згідно з каноном 636 § 2 Кодексу Канонів Східних Церков,
Положенням про парафіяльну катехитичну школу
та прохання від 20 грудня 2013 року (Вх. ЛВ 13/2139)

і м е н у ю

Всечеснішого Отця

ЗІНОВІЯ БОДНАРА

директором катехитичної школи

ім. Владики Юліана Вороновського,

при парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці,
м. Львів-Білогорща, Залізничного протопресвітерату.

Директор катехитичної школи працює згідно
Положення про парафіяльну катехитичну школу
і дбає про навчально-виховний процес.

Благословення Господнє на Вас!

+ *Ігор*

+ ІГОР

Архієпископ і Митрополит Львівський

пресв. Ковальчук
пресв. Сергій Ковальчук
Канцлер Львівської Архиепархії

Дано у Львові
при Архикатедральному Соборі Св. Юра
Дня 05 лютого 2014 року Божого

Копії:

Протопресвітеру Залізничному.

Голові Катехитичної комісії Львівської Архиепархії.

Додатки № 14

6.44

КУРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ
Українська Греко-Католицька Церква

КОПІЯ ЗГІДНА З ОРИГІНАЛОМ
26 ЖОВ 2012
С. Ковальчук

Вих. ЛВ 12/1402

ДЕКРЕТ

Згідно з кан. 632 Кодексу Канонів Східних Церков,
Положенням про парафіяльну катехитичну школу
та прохання від 04 жовтня 2012 року (Вх. ЛВ 12/1676)
з а с н о в у ю
катехитичну школу
імені Блаженного Омеляна Ковча,
при парафії Положення Поясу Пресвятої Богородиці,
вул. Головатого, 7а, м. Львів,
Залізничного протопресвітерату.

Отримав *[підпис]*
7.11.2012 ф.Е

+ [підпис]

МИТРОПОЛИТ Львівський
ІГОР

С. Ковальчук
пресв. Сергій Ковальчук
Канцлер Львівської Архиепархії

Дано у Львові
при Архикатедральному Соборі Св. Юра
Дня 24 жовтня 2012 року Божого

Копії:
Протопресвітеру Залізничному.
Голові Катехитичної комісії Львівської Архиепархії.

пл. Святого Юра 5, м. Львів, 79000 • тел./факс (380-32) 261-08-94 • e-mail: cerkvalviv@ugcc.org.ua

Додатки № 15

**Звіт діяльності МХС «Промінь Надії»
за 2017 – 2018 рік:**

Місяць	Виді діяльності	Виді діяльності
1 Січень	вертеп поїздка в сиротинець в Червонограді поїздка в Старечий дім	вертеп виступ в Старечому будинку
2 Лютий		
3 Березень	підготовка і проведення Хресної дороги відвідування фестивалю «Святкуємо Великдень разом»	проведення Хресної Дороги
4 Квітень		
5 Травень		
6 Червень	проведення «Веселі канікули 2017»	проведення Веселих Канікул 108 учасників
7 Липень	запуск проекту ММХС проведення квесту в бібліотеці проведення табору в Карпатах	таборі в Карпатах перший загін 32 особи і другий загін 55 осіб
8 Серпень	проведення квесту до Дня Незалежності	
9 Вересень		волонтерство на празник відвідування фестивалю «Вітер Надії» проведення бард
10 Жовтень	проведення квесту до Дня Захисника Вітчизни	проведення заходу до Дня Захисника Вітчизни в 26 бібліотеці відвідування заходу «Здибанка з Владикою»
11 Листопад	концерт в Старечому будинку	
12 Грудень	виступ в Старечому будинку виступ в сиротинці в смт. Великий Любінь	

Додаток № 16

Список заходів МХТ «Світло з Назарету» за 2016 – 2018 рр.

2016 – 2017 рр.

- Вечір – реквієм Небесній Сотні:
 - Львівській Духовній Семінарії Святого Духа.
 - У військових частинах (с. Ковярі; А3002 Нацгвардія; А 3358).
 - храм Христового Воскресіння
- Свято Миколая:

- Дитяча бібліотека №42.
- храм Христового Воскресіння.
- Жовківський інтернат
- Вертепи:
 - Військові частини (А 3358; А3002 Нацгвардія; с. Ковярі; А 0998 24 мех. бригада).
 - храм Христового Воскресіння
- Хресна Дорога Героям Небесної Сотні на парафії
- Нічні чування
- Канікули з Богом
- Літні Християнські молодіжні табори у Карпатах.
- 2017 – 2018 рр.**
- Організація і проведення пікніка для дітей що брали участь у літніх християнських таборів. (сmt. Рудно).
- Молодіжні нічні чування у храмі Христового Воскресіння.
- Свято Миколая:
 - Підготовка – збір коштів для витрат на подарунки, транспорт, харчування, під час проведення свята ,відбувався збір протягом двох місяців.
 - Пакування подарунків, для дітей – сиріт та парафіяльних дітей.
 - Підготовка свята.
 - Виступи:
 - 19.12.2017. виступ для дітей парафії Христового Воскресіння.
 - 21.12.2017р. Виступ для дітей – сиріт із Жовківського інтернату.
 - 24.12.2017р. Виступ для дітей військовослужбовців А 3002 Нацгвардія; А 0998 24 мех. бригада.
 - 22.12.2017р. виступ для дітей у Бібліотеці № 42.
- Січень 2018 р. Коляда на парафію.
- 14.01.2018р. Прийняття у дійсні члени МХТ «Світло з Назарету».
- Вертеп:
 - храм Христового Воскресіння.
 - Військова частина А3002 Нацгвардія.
- Хресна Дорога на парафії.
- Проведення Канікул з Богом
- Літні Християнські молодіжні табори у Карпатах.

Додаток № 17

Аналіз та висновки результатів опитування молоді Української Греко-Католицької Церкви²⁴⁸

Церква, як Мати покликана провадити своїх дітей, звертаючи своє обличчя в сторону викликів, з якими зустрічається молода особа, а також забезпечувати сприятливий ґрунт для розвитку можливостей молоді особи у всіх аспектах. У світлі такої турботи та любові Матері Церкви Папа Франциск звертає свою увагу на молоді і прагне почути її голос, щоб допомогти Церкві виконати свою материнську місію, а молоді – відчувати себе вислуханою, потрібною та невід’ємною частиною свого теперішнього і майбутнього.

²⁴⁸ Архів Владика Браяна Байди

Щоб виконати бажання Глави Церкви, Українська Греко-Католицька Церква розробила он-лайн опитувальник для молоді та провела опитування молодих греко-католиків українців у різних країнах світу (січень-червень 2018).

До анкетування були запрошені представники усіх країн. Безпосередню участь в опитуванні взяли молоді люди з України (більшість усіх опитуваних), Канади, Америки, Франції, Польщі, а також невелика кількість з Австралії, Італії, Франції та Бельгії. Одиначні відповіді отримані з Німеччини, Іспанії та Ірландії. Загальна кількість опитуваних становить 638 респондентів.

Розроблена он-лайн анкета складалась із 27 запитань, серед яких були закриті та відкриті запитання. Всі запитання були поділені на чотири блоки: 1.Про мене; 2.Я і соціальні мережі; 3.Я у світі; 4.Мої відносини з Богом.

Метою опитування є допомогти Церкві зрозуміти її теперішнє «місцезнаходження», напрямок, а також необхідний інструментарій – рушійну силу її подальшого розвитку, беручи до уваги думки молодих українських греко-католиків.

Поставлені **завдання**:

1. Визначити виклики та можливості, з якими зустрічається сьогодення українська греко-католицька молодь у цілому світі;
2. Зрозуміти сприйняття віри та покликання молоді людиною, а також викликів на шляху розпізнання її покликання;
3. Розкрити формаційну та пасторальну місії Церкви з погляду молодої особи, та запропонувати рекомендації для Владик Української Греко-Католицької Церкви, а також всіх причетних до праці з молоддю.

В процесі укладання запитань ми брали за основу питання з опитувальника, розробленого і проведеного серед молоді в Україні Українською Патріаршою Комісією у справах молоді. Також, в процесі аналізу отриманих даних нами були враховані результати цього опитування. Висновки побудовані на основі таких емпіричних методів дослідження як анкетування, вивчення документації, спостереження та бесіди.

Частина 1. Виклики та можливості молодих людей в Українській Греко-Католицькій Церкві.

Результати опитування дають підстави вважати, що українська греко-католицька молодь досвідчує нині особистісно-духовну суперечність: з одного боку, сильне прагнення до духовного розвитку, усвідомлення його важливості, та свого позитивного впливу на світ (82%). Дехто зазначає, що вони позитивно впливають на суспільство своїм християнським та чесним життям; для деякого позитивний вплив характеризується приналежністю до різних організацій і активністю у суспільстві; ще інші впливають на світ, будуючи «здорові»

особистісні відносини з людьми. Однак, з іншого - неготовність протистояти викликам, які зустрічаються на їх шляху до духовного дозрівання. Про таку позицію «розгубленості» свідчать чисельна кількість їхніх запитань: *Як віднайти себе? Як пізнати себе краще? Як подолати духовний страх? Як не втратити дорогу справедливості, чесності і праведності? До чого ми повинні прагнути? Як досягнути святості? Як протистояти відчаю, страхам, сумнівам? Як віднайти правду у викликах, з якими ми зустрічаємось? Як віднайти чи зберегти внутрішній мир у цьому світі? Як протистояти сумнівам про існування Бога у сьогоднішньому світі? Як стати живим свідченням Бога у такому світі? Як розпізнати покликання і слідувати за ним? Як витримати у спокусах? та ін.*

З іншого боку, відрадно, що молодь усвідомлює надважливу місію осередків та спільнот, які допомагають віднайти відповіді на ці запитання, і таким чином роблять фундаментальний вклад у формування особистості - носія християнських цінностей у світі. Так, для молоді формування особистості в лоні сім'ї є ключовим. Від досвіду доброго взірця сім'ї, від освіченості та вихованості батьків залежить якість та напрямок формування особистості. За їхніми словами Церква повинна подбати про сімейне виховання, про збереження традиційного образу сім'ї та християнських цінностей в лоні сім'ї; спрямувати свої зусилля на формування усвідомлення батьками себе, як знарядь в Божих руках. Адже для них Церква є та, яка є гарантом збереження християнських сімейних цінностей, і повинна бути стійкою у цьому контексті, наслідуючи тим самим Христа, який був рішучий у своїх діях. Приналежність до «здорової» християнської сім'ї є найкращим ґрунтом для формування молодого українця.

Також, велике відчуття приналежності досвідчують молоді греко-католики до *Церкви*, як середовища їхнього становлення (друга позиція), а саме вони визнають, що вагомий вплив на них мали і продовжують мати богопосвячені особи та духовенство. Для багатьох молодих людей рівень приналежності до церкви залежить від особистості священика (311 респондентів), якого вважають ключовим у їхньому релігійному розвитку. Значний вклад у будівництві взаємовідносин у лоні церкви та приналежності до неї має привітна атмосфера (279 респондентів), яка робить церкву привабливою для молодого українця. На думку молодих людей, релігійні практики, такі як наприклад, богослужіння, мають відбуватись у зручний для більшості людей час, а також відбуватись зрозумілою для молоді мовою – їхньою рідною (221:224).

У контексті світової місії Церкви, як захисника миру, правди та гармонії на землі, молоді люди глибоко стурбовані такими питаннями, як відповідність між поведінкою і проповідуваними цінностями Церкви, ролі Церкви у збереженні людського життя від моменту зачаття і до природної смерті, у збереженні миру, подолання корупції в і поза

Церквою, соціальними проблемами. Всі ці глобальні проблеми породжують викривлене сприйняття себе і деструктивно впливають на уразливі верстви населення. Відрадно, що вони визнають молитовне життя Церкви найважливішим для сповнення своєї місії.

Молоді люди цінують всі аспекти Церкви рівною мірою: її місійну діяльність, літургійне і молитовне життя, навчальну і проповідницьку, соціальну і харитативну місії, усвідомлюючи їх беззаперечний та вирішальний вплив на формування особистості.

Іншими ключовими середовищами на шляху становлення особистості, на думку молодих греко-католиків, є: *друзі, освітні заклади, місця праці, соц. медіа*. Вони значною мірою впливають на формування життєвих цілей молодої людини.

Сучасна молода особа будує свої взаємини та життєвий досвід за допомогою засобів масової інформації. З одного боку, соціальні мережі стали основним джерелом інформації (616 респондентів), яку молоді люди не завжди готові критично осмислити. Деякі усвідомлюють, що їм необхідний захист від руйнівного впливу інтернету. З іншого боку, для них це також нагода взяти участь в політичному і соціальному житті (611 респондентів). Також, з одного боку, соціальні мережі стали для більшості можливістю для професійної кар'єри (612 респондентів). Однак з іншого - вони визнають, що соціальні мережі є одним із способів провести свій вільний час і спілкуватись з іншими (в середньому 613 респондентів), обмежуючи їх в живому природньому спілкуванні. Вони усвідомлюють, що справжні взаємовідносини будуються природнім шляхом, і лише коли вони уже побудовані, їх можна підтримувати соціальними мережами. Ця контраверсія ставить молоду людину перед безліччю викликами: невизначеністю своєї місії, розгубленістю у виборі та прийнятті важливих рішень, впливові руйнівних сил, ексклюзії та ізоляції особистості, яким вони не в силі протистояти без допомоги Церкви. Відтак, беручи до уваги значний вплив соц. медіа на становлення особистості та формування життєвих цілей, перед Церквою постає потреба активного «втручання» у цю сферу, виховуючи, євангелізуючи та ведучи своїх дітей за допомогою комфортних та зрозумілих для них технічних засобів.

Сучасні молоді українці переживають глибоку стурбованість питаннями миру у різних вимірах: світовому, національному, особистісному. Вони щиро прагнуть і мріють про мир та безпеку в Україні. Відтак, сподіваються від Глави Церкви чіткої та рішучої позиції щодо захисту миру в Україні, зрештою і в цілому світі. Молодь також прагне внутрішнього миру, шукають шляхів його віднайдення та збереження; усвідомлюють залежність внутрішнього миру від світових деструктивних впливів. Як наслідок, звертають своє обличчя до Церкви як опікунки та захисниці миру, покладаючи на неї великі надії.

Стурбованість молодого українця не обмежується лише питаннями миру; в них гостро присутня політична і релігійна свідомість, яка притаманна в більшості молоді, що живе в

Україні. Ці молоді люди активно виражають свою небайдужість до об'єднання Церкви, до надання УГКЦ статусу Патріархату; прагнуть міжрелігійного діалогу, засуджують російську агресію, бездіяльність і неправомірні вчинки чиновників у подоланні корупції та бідності в Україні. Вони прагнуть бути активними учасниками змін і будувати краще майбутнє для своєї країни та Церкви. Однак, вони зустрічаються з великою прірвою між їхніми прагненнями та здатністю і можливостями їх реалізувати. Про це також свідчить велике бажання українців знайти надійну та прибуткову роботу і водночас ту, яка б відповідала їхнім справжнім інтересам. Для багатьох молодих людей це є сенс їхнього життя, як також і мати власну сім'ю та дітей. Останнє відноситься до мешканців України і можна пояснити наслідками на даний час присутньої великої хвилі еміграції та заробітчанства, що ставить суттєві перешкоди у збереженні повноцінної сім'ї. У зв'язку з відсутністю одного чи двох батьків, молодь відчуває потребу і прагнення мати власну повноцінну сім'ю, в якій вони були обмежені.

У різних країнах світу у більшій чи меншій мірі молоді українці УГКЦ бачать себе «релігійними» і відчувають свою приналежність до церкви. Однак, також є помітною тенденція, що багато української греко-католицької молоді поза межами України не бачить сенсу своєї приналежності до церкви як релігійної інституції, а радше відносять себе до духовних осіб, що спричинене секуляризацією деяких країн та втратою довіри до церкви.

Підсумовуючи, багато молодих українців усвідомлюють виклики, які стоять перед ними на шляху свого становлення, як особистості та пошуку сенсу життя. Однак, вони не мають достатньо можливостей подолати їх самотужки. Такою рушійною силою, яка б укріпила їх на цьому шляху, є Церква як спільнота людей в особі духовенства, богопосвячених людей та вірних. Від такої спільноти молоді люди прагнуть бути прийнятими такими як вони є, відкритості, єдності у поглядах та діях, свідчення власним щоденним життям, відвагу, рішучість та витривалість у вірі.

Частина 2. Розуміння віри та покликання молодію особою, а також викликів на шляху розпізнання її покликання

Питання віри і покликання глибоко турбує сучасну молодь, вони шукають значення, зміст та шлях до них. Як показують результати опитування, молодь зустрічаються із труднощами розуміння, що таке покликання. Їхні думки розходяться: більшість вбачає у покликанні - служіння, трохи менша кількість респондентів зазначають – віру, приблизно в однаковій кількості охарактеризовують покликання як самореалізацію, священство, подружнє життя, божественне покликання, дарування себе, запрошення, свобода.

На питання: коли ти думаєш про Бога, з якими переліченими словами ти Його асоціюєш?, відповіді також розійшлися. Однак, домінуючою відповіддю є «любов» (87%) Наступні за

чисельністю 5 асоціацій складають від 66% до 75%, а це: правда, щастя, батько, спасіння, життя (від найменшого до найбільшого). Певна кількість респондентів дали свою власну відповідь на це запитання, а саме – мир. Для половини опитаних Бог є таємницею, для 43% Він – свобода. Однак, були і суперечливі відповіді, такі як: гріх, страх, сумнів – любов; зобов'язання – свобода. Близько 17% опитаних відчувають страх і зобов'язання, думаючи про Бога.

Більшість опитаної молоді, а це понад 76% розуміє, що Ісус їх любить. Для них Він також Божий Син і Спаситель (74%), приклад для наслідування і друг, якому можуть довіряти (62%), вчитель життя (58%). Близько 1.5% молоді відповіли, що Він є байдужим для них і така ж кількість вважає Його ворогом. Для 12% Він є пророком; 7% молоді сприймає Його? як революціонера, а також як мудру людину з минулого.

Прикладом справжнього покликання для молодих людей є духовенство, богопосвячені особи. В них вони шукають шлях до свого покликання. Їхній приклад стає привабливим і мотивує їх до запитань щодо свого покликання. Так, відчутною є велика кількість респондентів, зацікавлених в особистому духовному житті та покликанні Папи Франциска. Про це свідчить велика кількість запитань щодо його власного духовного життя і покликання, які молоді люди готові поставити Папі, зустрівшись індивідуально з ним. Молоді семінаристи також стають світичами і провідниками багатьох молодих людей. Молодь прагне, щоб старші священники, які носять відбитки радянського мислення, поступалися молодшим, які відкритіші на молодь, не бояться їх та мають відповідні знання і навички у різних ділянках, які переживають своє покликання тут і тепер. Для них також важливе вміння священника розмовляти з молоддю на «їхній мові», мати почуття зрозумілого гумору, що здебільшого притаманно молодим священникам. Таких молодих священників, на їхню думку, дуже потребує сільська молодь.

Молодь зазначає, що вони потребують справжньої щирої сповіді, прощення на шляху пошуку свого покликання. Від сповідника вони очікують розуміння, прийняття та аргументовані і зрозумілі відповіді на свої питання. Їх цікавлять важкі та «немодні» питання: гріх (зокрема сім смертних гріхів), пекло, життя після смерті, аборт, евтаназія, одностатеві шлюби, фемінізм, перелюб, на які Церква має давати чіткі, обґрунтовані та зрозумілі відповіді, а також бути послідовною та одностайною у своєму вченні, щоб молодь відчувала її правдивість, відкритість, чесність та вірність. Молодь визнає, що їм потрібні харизматичні духовні лідери, однак, мало молоді знає, що у своєму духовному супроводі вони можуть мати духовного сповідника. Це ставить потребу перед Церквою говорити молоді про особу духовного провідника, потребу такого духовного супроводу та наставництва для молоді на

шляху пошуку покликання, що веде до святості. Окрім цього, в особі свого провідника вони хочуть бачити людину, яка відверто любить і цінує свою віру.

Молодь прагне, щоб Церква йшла в ногу з часом. На їхню думку, це не означає кардинальних змін обряду чи традицій (вони навпаки цінують і відстоюють цей аспект), а прийняття та розуміння потреб та інтересів сучасної молоді шляхом віднайдення більш сучасних методів заохочення. **Шлях до свого покликання вони вбачають не в церкві як інституції, а через неї як спільноті людей, передусім молодих людей.** Вони зазначають, що Церква, будучи спільнотою людей, повинна стати молоддю. Вони оскаржують надмірне панування і керівництво старших у парафіяльних церквах (здебільшого у діаспорі), нав'язування їм своєї думки. У такій церкві молоді люди відчувають себе неприйнятими і це не дає простору для розвитку їх талантів та служіння ними, а отже багато молоді залишає церкву і шукає місце своєї самореалізації деінде: в церквах іншого обряду, або навіть віросповідання, різних субкультурах тощо.

Також варто тут виокремити нашу Церкву в діаспорі, яка на думку багатьох молодих людей переживає дисбаланс свого становлення та розвитку. Молоді люди вважають, що церква у діаспорі втрачає свою ідентичність через надмірне зосередження на збереженні українських традицій та культури і водночас занедбання плекання того, що значить бути греко-католиком. Відтак, пріоритетність сутності над формою (не відкидаючи останню) у діаспорній церкві може стати нагодою для більшої довіри до неї та заохочення з боку молоді. Також для молоді діаспори важливими є богослужіння їхньою рідною мовою, оскільки у цьому випадку вона стає зрозумілішою для них та для їх друзів, які можливо вперше були запрошені відвідати греко-католицьке богослужіння, а відтак можуть стати її активними членами і зростати у покликанні.

Молоді було поставлено запитання: Що вони самі можуть зробити, щоб привести молодь ближче до Бога? Це питання дало змогу зрозуміти їхній шлях зростання у вірі та розуміння свого покликання. Усі відповіді на це запитання ми проаналізували у чотири основні групи, де перша група – це найбільш актуальна серед молоді, остання - найменше:

1. *Свідчити власним щоденним життям.* Для молоді це означає дотримуватися Божих заповідей, вести справжнє (authentic, sincere), щире християнське життя, не соромитися його і не боятись. На їхню думку, таке життя має бути передусім радісним в любові і служінні до ближнього; воно робить людину щасливою і допомагає віднайти своє покликання. Як наслідок, справжній приклад іншої особи, її радість життя, щоденне слідування своєму покликанню приваблює багатьох, бо породжує різні внутрішні запитання і дає відповіді, які цікавлять молодь на шляху пошуку свого покликання, наприклад: чому він/вона такий/така цілком нормальний притримується цих християнських позицій? Що йому допомагає у

цьому? Такі люди стають цікавими для інших і тим самим стають живим прикладом християнського життя, яке надихає.

2. *Бути активними у церкві.* Більша кількість респондентів під питанням: що я сам можу зробити, щоб привести молодь до Бога, вони розуміють: що я можу зробити, щоб привести молодь до церкви. Для більшості Бог вважається Тим, Якого можна знайти лише в церкві. Їхня активність обмежується тим, що пропонує церква: відвідування богослужінь, участь в церковних хорах, організаціях спільнотах, рухах, участь в таборах, паломництвах, поїздках тощо. Тому, досить відчутною є відсутність тенденції розуміння молодими людьми важливості служити своїми талантами і поза церквою; переживати зустріч з Богом на місцях праці, навчальних закладах, вдома, в колі друзів/неприятелів тощо. Більшість з тих, хто не відвідує церкву чи не є активний у ній, залишили її через те, що не знайшли відповіді на питання: чому вони це мають робити?

Проаналізовані відповіді дають підстави стверджувати, що сьогодення молодь потребує, щоб Церква радше йшла до них, була з ними там, де вони перебувають, живуть, радіють, страждають, зустрічаються з викликами (зокрема у соц. мережах); відповідала радше на питання: Чому? (чому вони мають жити християнським життям?) ніж Як? (Як жити християнським життям?) Задоволення молодих людей відповідями на перше питання дасть їм мотив до пошуку відповідей на друге, а отже до трансформації їхнього життя, справжнього досвіду зустрічі з живим Богом, віднайдення свого покликання.

3. *Заохочувати до церкви своїх знайомих.* В особі знайомих молодь здебільшого вбачає своїх друзів, тих з ким комфортно і з ким вони можуть бути відкритими. Основним прямим методом заохочення для них є живе спілкування, яке виражається здебільшого через особисте запрошення відвідати богослужіння і через те, що церква пропонує: спільноти, табори, поїздки, різні заходи тощо. До опосередкованого методу заохочення вони відносять популяризацію подій, заходів, життя парафії та Церкви через засоби масової інформації (соціальні мережі, Інтернет, телебачення, відеоблоги).

Відродно також, що багато молодих людей розуміє потребу в «просвітленні» своїх друзів в питаннях віри, свого покликання, сенсу життя. Вони стверджують, що час від часу розмовляють про Бога та сенс життя з друзями, але також визнають, що торкаються цих тем частково і поверхнево, оскільки з одного боку відчують, що їхні приятелі не готові сприйняти ці чужі для них істини, а з іншого - вони самі не готові дати їм відповіді на питання віри, бо не цілком утверджені у ній та недостатньо підкріплені відповідними знаннями. Вони також розуміють, що підхід до заохочення своїх друзів повинен бути природнім та ненав'язливим.

4. *Молитись за молодь і з молоддю.* На жаль, лише невелика кількість респондентів (поодинокі відповіді) розглядає молитву з друзями чи за друзів, як спосіб допомогти їм стати ближчими до Бога та пізнати своє покликання. Тим самим, можна зробити висновок, що молодь покладає більше віри і сили на свої можливості, а ніж на Боже втручання, Його ласку. Однак, це стається радше через не усвідомлення ними значення молитви, її важливості для християнина. Тому це ще раз підтверджує те, що від Церкви молодь в першу чергу очікує зрозумілі, переконливі, доступні для їхньої вікової категорії відповіді на питання Чому? – чому варто молитись?

Підсумувавши думки опитаної молоді, можна зробити висновок, що більшість молоді ототожнює віру з релігійним життям, вірити для них означає жити християнським життям і бути активним у церкві. Таке розуміння менш притаманне молоді поза межами України, яка не достатньо переживає релігійну приналежність до церкви. Покликання молодь здебільшого ототожнює з священством, подружнім життям, а не з пошуком сенсу життя, яке веде до святості.

Частина 3. Формаційна та пасторальна місії Церкви з погляду молоді особи

Щоб сповнити свою навчальну та пасторальну місії від Церкви молодь передусім очікує відваги, рішучих дій, прозорості та правдивості. Молодь розуміє і приймає теперішні і минулі опущення чи помилки Церкви, однак вони очікують від неї визнання цих помилок. Для них таке визнання не є слабкістю, а навпаки - проявом свого авторитету та правдивим свідченням християнського життя, що провадить до відновлення довіри до Церкви.

Навчальна і пасторальна функція Церкви повинна реалізовуватися у всіх сферах життя, де перебуває молодь, до такої міри, щоб молодь могла зустрітись з Богом серед убогих та багатих, в місцях запустіння та розкоші, страждання та радості, на вулицях, в місцях праці і навчання, in their digital world, в своїх компаніях, спільнотах, субкультурах, трендах тощо. Церква має бути там, де є сьогоднішня молодь, бути з ними, любити і провадити, відповідаючи на їхні запитання на їхній мові, допомагаючи приймати правильні рішення та сприяти їхньому всесторонньому та духовному розвитку. Щоб побудувати такі необхідні взаємовідносини з молоддю у всіх аспектах сучасного життя, представники Церкви повинні передусім глибоко відчувати цю потребу, реалізовувати свій євангелізаційний потенціал у доступний, сучасний та креативний спосіб відповідаючи інтересами та викликам молоді. Це в свою чергу сприятиме більшій «рекламі» Церкви та християнських цінностей у сучасному світі.

Сучасна молодь тягнеться до активної позиції в суспільній, політичній, гуманітарній та релігійній ділянках. Вона хоче бути почутою, хоче брати на себе відповідальність та служити своїми здібностями і талантами; від інших вимагає довіри до себе. Тому Церква повинна

брати до уваги їхню думку, давати їм право на це, консультуватися з ними, запрошувати на засідання, зустрічі, збори на парафіяльному, локальному, національному та міжнародному рівнях. Важливим є залучення молоді у парафіяльні ради, надання їм провідних позицій у парафіяльних церквах. Також молодь відзначає, що багатьом молодим жінкам притаманна педагогічна майстерність, чуйність, креативність та лідерські навички. Тому Церква має вповні користати цим потенціалом, активно залучаючи жінок.

Підсумовуючи думки молодих людей, можна виділити декілька пасторальних та навчальних принципів Церкви, які очікує від неї сьогоднішня молодь:

- *Засвідчувати свою любов та турботу*, що значить бути з молоддю, приймати їхні слабкості, життєвий досвід, відповідати на їхні запитання, провадити не нав'язуючи своїх принципів та позицій. Важливим тут є індивідуальний підхід до молодої людини, який розглядає її як особистість – унікальне та найкраще творіння Творця.

Активна участь молодої людини в Божественній Літургії дарує їй дари Божої любові та опіки через вертикальний вимір єдності людини з Богом у Святих Таїнствах, молитві, благословенні. Відверті, щирі, глибокі та наповнені любов'ю сповіді, особисті розмови, контакт в соц. мережах, зацікавлення життям конкретної молодої людини та її проблемами, відвідини, молитва з нею і за неї – все це конкретні практичні вчинки, які мають реалізовуватись Церквою на різних рівнях. Окремим видом зустрічей із молоддю варто відзначити працю університетського та військового капеланства. На жаль, з певних причин, ця праця в нашій Церкві все ще не розвинулась достатньо, проте вже сьогодні багато молоді можуть зустрітись з душпастирями у своїх закладах, чи гуртожитках.

- *Бути прикладом християнського життя, який потягає*. Це стає можливим через духовність та цілеспрямованість Церкви, її відкритість, прозорість та уніфікованість її поглядів та вчення, а також справжнім щирим християнським життям тих, які уособлюють для молоді Церкву сьогодні. Життя та діяльність самої Церкви є живим прикладом для наслідування.

Цікавими для молоді в пасторальному аспекті є такі ініціативи Церкви як: свідчення людей (особливо відомих), молитовні практики, зокрема деякі з них римо-католицькі (адорація, Lectio Divina), соціальні проекти, реколекції, паломництва, сакральне мистецтво, проповіді. Останні мають мати євангелізаційний характер, бути зрозумілими в мовному, змістовному та культурному контекстах, адресовуватись потребам, інтересам та проблемам сучасної молоді, вчити практичного застосування почутих істин у житті.

- *Комплексність та природовідповідність*. Принцип комплексності покликаний забезпечити єдність навчальних та пасторальних впливів різних середовищ, де перебуває молода особа, на її становлення та віднайдення свого покликання. Варто зазначити, що такий

вплив має характеризуватися систематичністю та послідовністю. Природовідповідність полягає у врахуванні Церквою багатогранної і цілісної природи молодої особи, її індивідуальних, анатомічних, фізіологічних, сімейних, духовних, психологічних, релігійних, національних та регіональних особливостей.

Ефективними серед молоді є формаційні зустрічі, бесіди, семінари, лідерські вишколи, навчальні відоблоги, форуми, workshops, conferences, webinars, Christian websites, etc.

Спільнотність, що полягає між Церквою і різними верствами та сферами життя; будівництво справжніх відносин з тими середовищами, де перебуває сьогодні молодь. За допомогою таких спільнотних відносин Церква здійснює свій формаційний та пасторальний вплив на молодь, допомагає їй зустрітися з викликами, приймати правильні рішення, укріплюватися та зростати у вірі, розпізнати своє покликання.

У цьому допомагають Церкві створення різноманітних спільнот, організацій та рухів (Українська Молодь Христові, Пласт, Віра і Світло, Рух), праця капеланів у різних закладах, а також організація різних подій, які будують відносини. Надзвичайно ефективними та цікавими подіями, в яких яскраво переживає молодь цю спільнотність, є Світовий День Молоді, зустрічі в Тезе, «Вітер Надії», табори, мандрівки, розваги, ігри, змагання, пікніки, тощо.

Ініціативність та творчість. Сьогоднішня Церква має стати церквою для молоді, яка йде на зустріч, активно та творчо проявляє себе у суспільстві, готова до змін та викликів, вміє їм протистояти. Церква повинна декларувати себе у сучасних соц. мережах (Фейсбук, Інстаграм), пропонувати Християнські YouTube канали, apps. Ініціативність та творчість передусім має характеризувати парафіяльну церкву. Для цього важливим є «впустити» молодих людей у парафіяльне життя, щоб вони своїм творчим мисленням та підходом, відповідними сучасними методами, внутрішнім запалом та своїм позитивним налаштуванням до світу, могли «омолодити» Церкву. В цьому напрямку наша Церква пропонує такі творчі заходи як майстер класи, іконопис, молодіжні театри, хори, музичні християнські групи, фестивалі, ярмарки тощо.

Події революції Гідності та війни в Україні збудили велику хвилю волонтерського руху в Україні, який значною мірою став рухом саме молоді. Природне бажання допомогти та підтримати постраждалих, творити єдність перед викликом випробувань – саме ці фактори стали рушійними для розбудови волонтерського руху в Україні, який не проявляв себе значною мірою до цих подій.

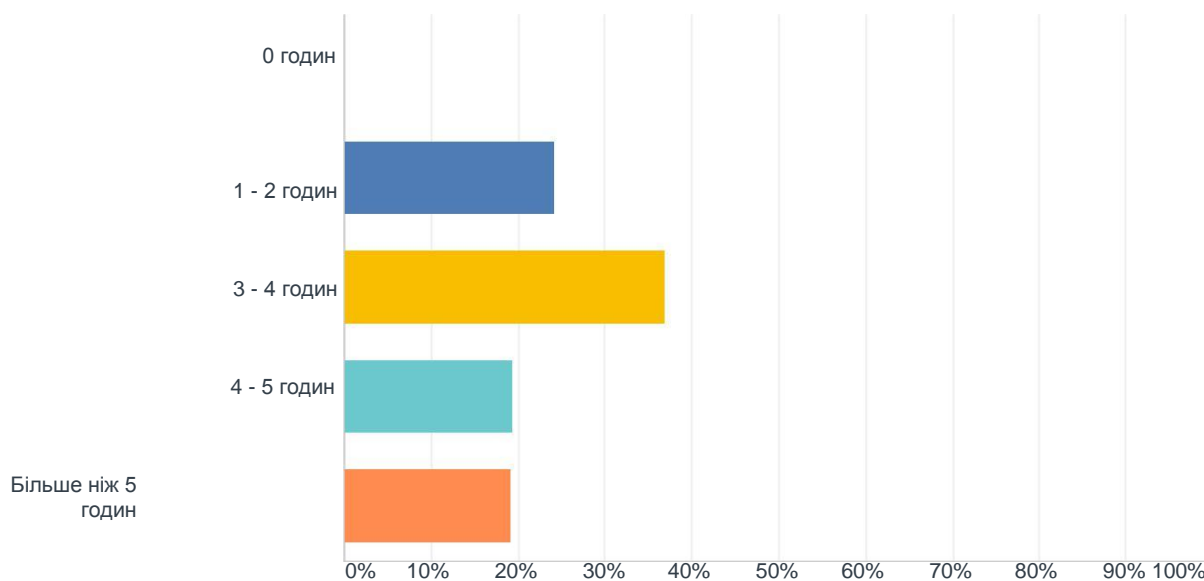
Однак, нерідко можна почути, що моделі праці, які практикуються особливо на парафіяльному рівні, вичерпали себе і стали малоцікавими для молоді. Тому програма

парафіяльного молодіжного душпастирства потребує радикального переосмислення та нових креативних методів праці з молоддю.

Додаток № 18

П8 Скільки годин Ви проводите в Інтернеті за день в цілому?²⁴⁹

Відповіло: 620 пропустило: 18

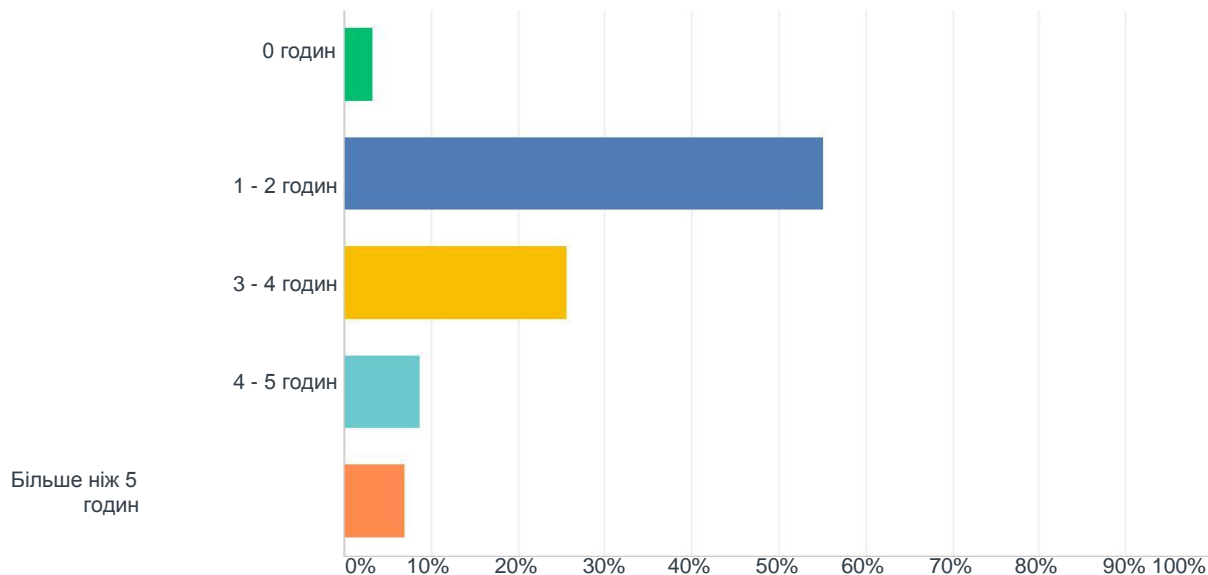
ВІДПОВІДЬ ВИБОРИ	ВІДПОВІДІ	
0 годин	0.16%	1
1 - 2 годин	24.35%	151
3 - 4 годин	36.94%	229
4 - 5 годин	19.35%	120
Більше ніж 5 годин	19.19%	119
Всього		620

²⁴⁹ Результати онлайн опитування серед молоді ГКЦ питання №8 ст. 15 дата проведення січень-червень 2018

Додаток № 19

П9 Конкретніше, скільки годин ви проводите соціальні мережі в день?²⁵⁰

Відповіло: 620 пропустило: 18

ВІДПОВІДЬ ВИБОРИ	ВІДПОВІДІ
0 годин	3.39%
1 - 2 годин	55.16%
3 - 4 годин	25.65%
4 - 5 годин	8.71%
Бліше ніж 5 годин	7.10%
Всього	

²⁵⁰ Результати онлайн опитування серед молоді ГКЦ питання №9 ст. 16 дата проведення січень-червень 2018

Інтерв'ю

Інтерв'ю з отцем Теодором Заблоцьким, парохом парафії Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього УГКЦ, смт. Рудне 04.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісусу Христу !

Слава Навіки!

➤ **Отче, чи могли б Ви розказати, як відбувалось душпастирство молоді з того моменту, як Ви прийшли сюди на парафію ?**

У 1995 році я був призначений сотрудником у цю церкву і я працював у семінарії. Я відповідав за молодь. В час початку підйому Церкви було набагато краще, набагато легше тому що був дійсно підйом і молодь хотіла змін. Тут при храмі було і УМХ і були пластуни. Молодь залучалась до різних церковних організацій. Як таких організацій скажу вам відверто, я не люблю лити воду і не люблю писати пусті речі, тобто казати, що щось є але коли воно не функціонує так як треба. Молодь брала участь у пласті в УМХ, брала участь у різних заходах. В нас на парафії провели аніматорський рух під проводом отця Тараса Миляна. У нашій школі проводились такі зустрічі щонеділі впродовж пів року. Це були різні зустрічі, різного роду забави. Починаючи від 3-4 класів і завершуючи випускниками, а навіть і студентами. В певному роді це була ораторія. Пізніше молодь почала брати участь у «Просвіті», але відбувся конфлікт поколінь, тобто старші не хотіли попустити своїх позицій. Вони диктували свої правила. І, нажаль ,через це молодь трошки відійшла, однак все одно вони щось робили. Брала участь у різних масових заходах. Наприклад, Роман Заблоцький започаткував декілька років тому такий пам'ятний похід присвячений голодомору. Тобто, кожного року в кінці листопада від школи ми йдемо таким походом. В ньому цікаво, що беруть участь різні покоління. Коло каплички, що знаходиться коло церкви відбувається в кінці викладання хреста.

Також брали участь в різних тематичних вечорах. На сьогоднішній день в нас є добра співпраця із народним домом, де проводимо різні тематичні заходи. Також і зі школою ми маємо добре налагоджену співпрацю, котру я проводжу, маю різні заходи, а також і маю приватні розмови з учнями. Маємо при храмі Вівтарну дружину, котра налічує 22 особи починаючи від 3-4 класу і завершуючи вже дорослими хлопцями. Маємо з цього семінаристів. Ще у нас є аніматорська група, учні 9 – 11 класів, котрі беруть на себе ініціативу у проведенні таборів.

➤ **Чи є якісь зараз молодіжні спільноти ?**

Молодіжних спільнот немає. Я є прихильником, щоб працювати.

➤ **Але чи приходять молодь до храму ?**

Приходить звичайно. Сталась тепер проблема ,коли почалась криза, молодь багато від'їжджає на заробітки, а також і війна.

➤ **А чи учні старших класі є активними у храмі ?**

Звичайно, приходять, я не можу їх зорганізувати у спільноти, котрі є звичними у інших храмах, але дівчата тримають хоругви хлопці прислужують ,тому маємо то ,що маємо.

Також відновлюються пласт, бо це організація котра дає дисципліну і це справді важливо. Ця організація також допомагає у потребі, от наприклад в часі виставлення плащаниці стоять пластуни і це справді так поважно виглядає.

➤ **А чи маєте катехитичну школу ?**

Так, маємо катехитичну школу імені митрополита Володимира Стернюка, але є одна річ ми не маємо місця коло церкви і все це робимо у школі. Співпраця із школою в нас є дуже добра, директор школи вже є на протязі двадцяти з чимось років. І на всі заходи, що відбуваються в школі я є запрошений, також на початку навчального року служимо службу Божу за успішний навчальний рік. Однак, є проблема, що наша церква далеко від центру. Також маємо дитячий садочок «Леліточка» із яким маємо налагоджену тісну співпрацю. Там є капличка своя, де служимо. Також на всі заходи, що там проводяться запрошують мене. Ще маємо дуже талановиту молодь, от наприклад, гурт. Попри все щорічно дають концерти на Різдво у нас в храмі. Проводимо катехизацію катехитом кваліфікованим. Маємо поділ на різні групи: маленьких, тих хто готується до першої сповіді і вже старших, правду кажучи їх не є багато, адже їх не заставиш прийти. Також я приходжу до школи, де час від часу проваджу виховні години. Як таких організацій є Вівтарна дружина, також є Матері в молитві, однак, документально це ніде не зафіксовано. Співпраця із молоддю проводиться, де тільки можна потрапити, щоб бути коло молоді туди і я стараюсь зайти.

➤ **Можливо є якісь перспективи, що будете втілювати у життя ?**

Звичайно, що є, найперше буду відновлювати пласт. Також до мене звернулись з пропозицією відновити просвіту, також із народним домом провадити різні тематичні вечори. На жаль багато молодих людей відходить у церкву Воскресіння, де є краща база для праці, там є місце; якби в нас було місце, ми б також творили тут таке. Можливо із часом вдасться отримати земельні ділянки навколо церкви, щоб також щось таке творити. Також водимо гаївки коло храму.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Ігорем Червінським, адміністратором парафії Різдва Пресвятої Богородиці УГКЦ, смт. Рудно 04.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісусу Христу!

Слава Навіки!

➤ **Отче, Ваша парафія є наймолодшою у Залізничному деканат. Храму Ви ще не маєте, однак праця із парафіянами вже ведеться. Чи могли б більш детально розповісти про це?**

То є правда, що наша парафія наймолодша, однак думаю, що не лише у деканаті, але й у цілій єпархії. Але щоби говорити про парафії потрібно зрозуміти її специфіку. Переший не мало важливий момент, це те, що парафія займає площу, на яку місцеві кажуть новобудови і дачі, тобто вона в майбутньому я думаю, що приєднається територіально до Рудно. Друга річ це те, що ми не маємо ще земельної ділянки, ні храму. Але було звернення тих людей котрі там проживають про те, що вони хочуть мати свій храм для спільних молитов. Воно виходить із цього, що ця парафія є молодшою, напевно середній вік парафії буде досить такий ранній, тому що там живуть молоді сім'ї. Це або ті, що одружились недавно і лише мають новонароджених дітей, або так, що діти є не дуже великим. Майже не має людей старшого віку. В середньому це молоді сім'ї, що мають малих дітей. Також не маловажний факт є те, що це люди не місцеві. Тобто напевно 80% це є ті хто переїхав із міста в ці новобудови. Дачні кооперативи які не є заселенні десь так густо, як ці новобудови, вони також починають заселятись, молодими сім'ями. Цікавим є той момент, що ці люди не звикли ходити, до храмів, що є тут в Рудно, бо вони для них не є рідними. Рідними для них є ті де вони ходили до них раніше. Часто є так, що родина, котра придбала будинок тут, продовжує їздити на богослужіння до храмів де вони ходили до того.

Напевно років вісім тому було перше таке звернення від тих громадян, що вони хочуть мати свій храм. Коли митрополит Ігор доручив мені займатись цією справою, то ми на сьогодні вже маємо рівно рік. А саме 26 вересня було проголошено про заснування парафії Різдва Пресвятої Богородиці. Звичайно перед тим передували зустрічі із тими людьми, були збори, але на даний час ми знаходимось у пошуках земельної ділянки. Звичайно, ведеться і документальна сторона, де зберігається всі документи. Що ж стосується людей, то потрібно зрозуміти, що люди є різні, знаю, що є там багато сектантів, є сім'ї переселенці із Сходу, є сім'ї, котрі переїхали сюди із міста. Звичайно люди є різні, але є вже той кістяк парафії, котрі були за тим, щоб мати свій храм у майбутньому. Що до самої праці, то є проблематично ми не маємо місця, ми немає такого притулку так званого. Коли є деканальні збори, то з такою доброю заздрістю завидую парафіям, котрі мають приміщення. Бо вони мають місця де

збиратись, а ми цього не маємо. Я зараз є на цьому етапі, що ми даліше знайомимось із цими людьми. Вперше таке знайомство це було на Йорданські відвідини. Бо хто вже впустив, свого священика, тобто мене, то я вже із ними проводив розмови.

Знову ж таки є специфіка дачних кооперативів, старенькі люди живуть самі, їхні діти живуть постійно у Львові. А ці старенькі мають клаптик землі, тобто городу, і є можливість там жити є якісь комунікації, то вони проживають там сезонно від весни до осені, хоча і є такі, що живуть там постійно. Дачні кооперативи, можна сказати так є порозкидвані більше і займають більшу площу. І ця територія межує із Рудном і по дачних кооперативах сягає до Яворівського району. Це є окрема частина села, яка насправді потребує цієї парафії і років можливо п'ятнадцять тому там де зараз створюється парафія, було поле. Були поодинокі будинки, а зараз повністю все забудоване. Навіть за останній рік я сам бачу наскільки масово поселяються тут люди.

➤ **Чи було багато хат котрі Вас впускали ?**

Скажу чесно я не рахував, але думаю, що із того населення, що там є то відсотків близько сорока було. Ми йшли з будинку в будинок, я дзвонив і говорив, хто я є і щоби просто так сказали ми не хочемо то не було. Було так, що були закриті будинки, або ще не оселились.

Вони є свідомі, бо певною мірою усвідомлюють, що кілька років ми вже будемо старші, нам буде важче їхати до Львова, не знати чи наші діти і захочуть нас везти до Львова. І питання храму коло хати, для них щораз то постає гостріше. Є також дуже багато будинків, які на стадії будівництва і там ще люди не живуть. Є такі, що передають одні одним, що є в нас тут парафія, хоча немає ні земельної ділянки, ані храму, але вже якісь роботи проводяться.

➤ **Чи могли б розповісти, що було за цей рік що минув ?**

Я маю над ними духовну опіку, це зазвичай першої п'ятниці відвідини, людей які не можуть прийти до храму, сповідь Євхаристія це така перша річ. Друга річ, що я почав робити це роблю прощі. Бо для мене проща, це є місце зустрічі з людьми в першу чергу, і друга річ це є гарна нагода поговорити помолитись, ну і люди горнутьяся. Люди цього є спрагли, якщо є нагода поїхати, вони їдуть. Також за допомоги братства семінарії Святого Миколая, я беру листи від дітей і заохочую тих людей допомагати. Цього року вже буде втретє це проведено. Навіть якщо не беруть таких «цільових» листів, то вони просто до мене пишуть, що не мали змоги взяти лист, але бажали долучитись, то писали, що потрібно привезти, і привозили це окремо і ми це все передавали семінаристам. Також ми робили перед святом Миколая, відвідини, Львівської Духовної Семінарії Святого Духа, що знаходиться на Сихові де ми їм показали семінарію. Це була подорож батьків і дітей. Одні семінаристи допомогли в тому, що взяли батьків і показали їм семінарію, а з дітьми були інші брати, котрі мали для них підготовлену програму, це як і ігри, так і короткі науки. Також мали перекуску у семінарії

ній крамничці, а також і зустріч із отцем ректором. Також приємною несподіванкою було для дітей, що до них завітав Святий Миколай, котрий вручив кожному із дітей подаруночок. Також плануємо це робити.

Ще робили одноденні канікули із Богом. На жаль зробити повноцінні канікули із Богом, на декілька днів ми не можемо, бо знову ж таки впираємось у проблему приміщень. А знайти приміщення в Рудному, також є проблематично. Але ми робимо такі канікули як одноденні, знову ж таки за допомогою семінаристів із організації Еклезія, бо свого часу будучи духівником Еклезії знаю, що вони були засновані для допомоги парафіям, тому і зараз сам користаю із них. І ми плануємо у першу суботу листопада, зробити табір із цими дітьми. І власне люди завжди відгукуються на якісь такі пропозиції, вони власне хочуть і прагнуть цієї праці. Деколи в них виникає таке питання, чому ми маємо їхати за цим кудись, як хочемо мати це тут.

Звичайно мене кличуть на різного роду заходи, що відбуваються в нас тут, на місці, це і на початок року в школі, і на закінчення в школі. Також це різні заходи, що відбуваються у Рудному.

➤ **Отче, а в який спосіб відбувається спілкування із цими людьми ?**

Ну єдиним засобом зв'язку для мене із ними фактично є мобільний телефон. Добрим способом це є Вайбер, в котрому ми маємо групу із цих парафіян і ми обмінюємось інформацією у ній. Наприклад, на перше вересня я молився за добрий початок навчального року, то батьки у вайбері надсилали мені імена своїх дітей, чи так само сорокоусти. Також і за допомогою вайбера, проводжу фотозвіт для тих хто не мав змоги бути присутнім. Ще скажімо появляються ті, хто є нові і ми їх долучаємо до цієї групи. І можу сказати, що на даний час ніхто ще не видалився із неї.

Також можу сказати, що роблю повідомлення якихось заходів у два способи. Перший це вайбер, де прошу про поширення. А коли є готове роздруковане оголошення, то я розвозжу їх туди. Там є два магазини, де мене знають і я їм залишаю ці оголошення, щоб вони передавала оголошення, щоб розвішали, як і на дачних кооперативах, так і на самих вулицях. Також я залишав їм свою візитну картку, де були мої контактні дані.

➤ **Можливо вже маєте якісь плани на майбутнє ?**

Як я вже говорив вище, то це одноденні канікули з Богом, де вони будуть мати літургію, катехизму, перекуску, якісь забави, перегляд фільму. Це свого роду одноденна ораторія.

Наразі можна сказати, що нас єднає ідея парафії, вже як буде місце для будівництва, буде посвячений хрест, вже можна буде збиратись на молитву. Також у моїх планах є те, що навіть той майбутній храм, якщо нам дозволить влада, то звести його таким способом щоб під храмом були приміщення. Звичайно, що і сам храм не буде великий, бо зводити великий

храм я не бачу сенсу. Однак, приміщення мають бути, щоб мали де збиратись і ті діти, і молодь. Бо на цій території, що є немає нічого, де б молодь могла збиратись, тому краще нехай будуть у храмі. Звичайно, планів є безліч, однак для реалізації це є важче не стільки з кошторисом, бо заходи не є аж надто коштовні, однак більш проблематично із приміщеннями. Бо навіть якщо взяти народній дім у Рудному, то його графік діяльності є надзвичайно щільний.

Цікавим фактом є те, що чи то дітей, чи дорослих є простіше зібрати ближче до вечора, бо батьки зранку їдучи у місто на роботу завозять дітей до школи, чи то у Львові чи у Рудному, а повертаючись із роботи забирають їх додому. Тому зібрати їх найлегше є у вечірній час.

➤ **Отче, Ви згадували про дітей, але чи є на парафії присутня молодь старших шкільних класів, студенти ?**

Молодь є шкільна, але не старших, я думаю до дев'ятого класу це найстарші і то їх одиниці. Старших немає, далше вже йдуть молоді батьки можливо їм по двадцять п'ять років, а можливо і молодші є, але це вже сім'ї. Також скажу і немає старшого покоління. А також є дідусь чи бабуся, хоча їх не багато, але вони живуть самі. Тобто у цій місцевості, є прогалини між поколіннями.

➤ **Яка є перспектива розвитку праці із молоддю? Бо є праця із дітьми, однак вони підроснуть і чи вже маєте якісь задуми, що з ними далше творити ?**

В подальшому я хочу цих дітей привчити, щоб вони були в спільноті. І будуть створюватись спільноти, бо коли ми вже будемо мати і храм, і приміщення, то маю надію, що вони самі захочуть збиратись, і щось ще робити. Звичайно мусить бути катехизм, як і для старших, так і для молодших. Діти повинні відчувати, що їх тут хочуть бачити, що їх потребують. Звичайно, потрібно буде їх ділити на тих, що готуються до першої сповіді, ті, що вже мали першу сповідь на різні вікові групи.

Вже є потреба, щоб готувати дітей до першої сповіді, однак через проблему, що не має храму, то я попросив їх, що поки що нехай ходять на підготовку туди ,де вони зазвичай ходять до храму на богослужіння. Однак коли повстане храм, я буду із ними займатись. Також я маю велику надію на семінаристів. Коли будуть приміщення, буду зарошувати їх сюди для допомоги, бо це навіть буде добра практика для них самих, вони будуть бачити як твориться нова парафія. Бо коли приходиш на парафія, котра вже існує, то вона функціонує як великий механізм. А тут буде творитись з нічого.

Також будуть і старші котрі будуть хотіти творити спільноту. І це не буде обмежуватись лише літургією. Бо коли люди цього не знайдуть тут будуть їхати кудись інше, але коли це буде тут на парафії, тоді вони будуть ставити питання, який сенс їхати кудись, якщо це є тут. Також звичайно, щодо молоді, це буде розвиватись та добра практика таборів, та канікул

поки що одноденних, а в подальшому і багатоденні. Також різного роду проці, поїздки. Не завжди потрібно кудись далеко, можна навіть у Львів, чи то по храмах піти, чи по музеях, чи навіть на спільну піцу. Батьки із великою радістю віддають дітей на такі заходи.

➤ **Чи роздумували Ви, що до співпраці з іншими молодіжними організаціями ?**

Що стосується інших парафій, я роздумував, я коли інші робили табори я скидав у цю групу нашу, що робиться і пропонував їм. Бо важливо є приміщення, бо коли є де руки помити і тепло, це є легше.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Юрієм Воловецьким адміністратором парафії Св. Володимира Великого
УГКЦ, смт. Рудне 04.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісус Христу !

Слава Навіки!

➤ **Отче, могли Ви б розповісти нам про те, як відбувається душпастирство молоді на парафії.?**

Дана парафія була започаткована о. Теодором Заблоцьким 1997 році. а вже у 1998 році а саме 15 жовтня було видано свідоцтво про реєстрацію парафії. Однак мене було дано на парафію вже у 2003 році. як сотрудника, однак вже у 2004 році, як адміністратора. Ми зразу на парафії започаткували катехитичну школу і так, щоб дітей із катехитичної школи формувати у молодіжну спільноту нам дуже не вдавалось. Бо завжди діти приходили на якийсь час до катехитичної школи. Тому, нажаль, дуже багато молоді при парафії не має, але останніми роками можливо три- чотири роки, коли почали гуртуватись молоді люди віку 13 – 17 років. І минулого року вже була сформована спільнота « Володимирська молодь», і вже із ними пробуємо щось робити. Так що ми, щодо молодіжної праці є дуже молода парафія, бо на початках, тобто ,у 2000-х роках годі було когось залучити, чи зацікавити. На цей час відколи є спільнота ,то маємо зустрічі щотижня, це є при катехитичній школі, маємо аніматорів які також є наші парафіяни. Ми їх виформували як то кажуть, послали на науку і вони допомагають, займаємося з тою організацією. Минулого року це було десь 25 осіб, які щотижня приходили, ну і щось в парафії з ними то загальне по містечку ми робили, може воно добре, може не добре, але робили, то вибрали місце і прибрали ліс від сміття, така була реальна робота. Також ця молодь разом із організацією «Карітас» допомагає в організації та проведенні свят для одиноких людей це на Миколая, на Різдво Христове, на Пасху. Вони розносять продукти, придумують привітання. Це і як для дітей молодших катехитичних

класів, так і для одиноких людей. От минулої неділі розпочиналось навчання в катехетичній школі, то вони прийшли прикрасили церкву, всі прийшли на літургію у вишиванках. Це було таке парафіяльне свято, де ми розпочали новий навчальний катехетичний рік

А також щотижня вони збираються і мають на таких трьох рівнях зустріч:

1. Молитва – зазвичай я її проводжу
2. Катехизація – є я або катехит чи семінарист
3. Ігрова частина – провадять аніматори.

Це так виглядає спільнота, цього року ми і на далі закликаємо молодь приходити до нас ,аби збільшувати її. Навчання розпочнуться з жовтня цього року. За допомогою цих молодих людей ми організували літній табір, були аніматори із цієї спільноти, вони виділились як лідери, котрі активно допомагають.

➤ **Чи це єдина молодіжна спільнота парафії ?**

Так, це єдина молодіжна спільнота. Є інші спільноти, але це є вже старші пані. Також декілька років тому була Вівтарна дружина. Було навіть 12 осіб, однак хлопці виростили і до певного віку були, а вже пізніше відходили. На сьогоднішній день є тільки 4 особи, котрі окрім вівтарної дружини є ще в катехитичній школі і також в молодіжній спільноті. Тому не можемо їх вважати як окрему спільноту.

➤ **Чи могли б Ви розповісти особливості молитви у спільноті? Адже Ви сказати, що вони мають зустріч трьохрівневу і найвищим рівнем є молитва.**

Це є або вервичка, або Ісусова молитва, дана молитва проводиться в катехитичній школі, а не в церкві. До Церкви вони звичайно приходять у неділі та в свята. Так як в нас є у неділю дві літургії, то друга літургія є в намірі дітей молодіжної спільноти.

➤ **Ви багато разів згадували про катехетичну школу. Розкажіть за якою структурою вона працює ?**

В нашій катехетичній школі, щороку було близько ста учнів, цього року є трошки менше. Навчання в нас розпочинається із жовтня, на протязі місяця вересня я запрошую дітей і вже із жовтня розпочинаємо навчання. В нас є два роки згідно плану синоду єпископів нашої церкви приготування до першої сповіді. Це є перший клас діти, яким є сім-вісім років. Тоді два роки вони навчаються і другий клас стає особливим, бо вони починають готуватись до першої сповіді та урочистого святого причастя. А вже решту класів ми йдемо за катехетичною програмою: «З Нами Бог» та сестер катехиток св. Анни. В нас в школі є 6 класів, де з них ми у 1;2;3;5 – класах використовуємо підручники сестер катехиток св. Анни та у 5-6 класах підручники «З Нами Бог». На завершення навчання, вкінці року ,ми провадимо поїздку, де маємо молитву, відпочинок і після цієї поїздки у всіх розпочинаються літні канікули у катехетичній школі.

➤ **Отче, а ці учні, випускники катехитичної школи, йдуть до молодіжної спільноти, чи ні ?**

Ми їм пропонуємо. На наше сподівання ця спільнота мала б мати, якщо б прийшли усі випускники школи, то 45 осіб. Однак, скільки їх буде не можу сказати, бо перше заняття буде лише у суботу. Вже тоді будемо знати скільки їх є. Маю надію, що збільшиться принаймні до 40 осіб. Бо за період існування спільноти практично відтоку осіб не було. Було, що певний період не приходили через те, що була накладка в часі комусь, однак вже за певний період повертався.

➤ **А що стосується аніматорів? Чи це є учні катехитичної школи ?**

Так це є учні катехитичної школи, котрі завершили її та продовжили навчання вже у руслі, котре їм було найбільш до вподоби і це стало аніматорство. Кожен із них був по різних школах аніматорів, хтось був при церкві Покрови, церкві Володимира і Ольги. Дехто продовжує ще своє навчання там, але коли ми їх кличемо до помочі на парафії вони з радість відповідають. Чи це на веселі канікули чи на табори в Карпатах.

➤ **Яка вікова категорія учасників табору в Карпатах ?**

В принципі це є ті учасники, хто навчається у катехитичній школі, бо когось більше на жаль немає ,ні у церкві, ні у таборах. Цього року це було 52 учасники, це найбільше дітей. Старші це ті хто поїхав вперше і так залишився.

➤ **Чи в перспективі розглядаєте співпрацю з іншими спільнотами деканату, чи можливо семінарії, якихось інших організацій ?**

Я їм. пропонував, в деяких моментах співпрацювати з іншими спільнотами. Я знаю, що старші спілкуються із різними молодіжними спільнотами: їздять на чужини, котрі організують інші спільноти, також їздять на чужини до семінарії. Але це все на особистому рівні, однак це ще спільнотами не має цього, хоча надіємось, що буде.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Ярославом Геваком, адміністратором парафії Вознесіння ГНІХ УГКЦ, м. Львів 04.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісусу Христу!

Слава Навіки!

➤ **Отче, могли б розповісти як у Вашій парафії відбувається душпастирство молоді?**

Базовою моделлю є катехитична школа, де ми маємо підготовку дітей. Підготовка відбувається не лише до Першої Сповіді, але й продовжується й після Першого Сповіді. Крім того, маємо спільноти: найбільша молодіжна спільнота - це є «Посвіт».

➤ **Якщо я не помиляюсь, то ця спільнота ще існує від 90-х років ?**

Так, корінням ця спільнота сягає ще церкву Йосафата та Андрія, в котрій була заснована, але коли було зведено храм Вознесіння, то вона перебралась до нього. Окрім неї, є ще також інші спільноти, такі як Марійська дружина, в котру входять не лише дівчата, але й хлопці. Також маємо ще хори, котрі формуються як молодіжна спільнота: є молодіжний хор та дитячий хор, вони збираються разом, тому можемо казати, що це спільнота. А також маємо ще Вівтарну дружину.

➤ **А чи могли б Ви розповісти про діяльність спільнот ?**

Що ж стосується «Посвіту», то в свій час було підкреслена місійна діяльність. Давніше вони часто виїжджали на місійні терени, мали різного роду там діяльність. Однак тепер, вони, в більшості, перейшли на харитативну діяльність, бо вік учасників трошки знизився. Бо десь у зв'язку із тим, що учасники є молодші, то бояться десь далі їхати. Ця харитативна діяльність відбувається не лише на Миколая та інші свята, але й протягом цілого року. Звичайно, також є і молитовні зустрічі. Також і, якщо можна так сказати, то й мають потяг до просвітницького напрямку, тобто запрошують різних людей, котрі б їм щось цікаве сказали, чи й досить часто самі йдуть до когось.

Марійська дружина має молитовні зустрічі, тримає хоругви під час Богослужінь. Я б сказав, що це діти особливого характеру, їм пропонується багато різних варіантів, і якщо вони на це згоджуються, то виконують їх. Можливо, в своєму роді, вона дублює діяльність «Посвіту», бо відвідує сиротинці, дома пристарілих. Просвітницькі моменти ходили до школи на зустрічі, особливого чогось такого зіркового не було.

➤ **Ви згадували про молитовні зустрічі, чи могли б детальніше розповісти про них ?**

От наприклад, Марійська дружина, вона більше базується на молебні, вервиці, а також й особиста молитва, однак вона може змінюватись. Останнім часом ще почали практикувати молитву на церкві – вервицю, що є дуже гарний момент.

«Посвіт» давніше збирався щоп'ятниці на молитовну зустріч, мали Ісусову молитву на храмі, однак, на жаль, через певну зайнятість їх цього не вдається робити на храмі, але збираються, якщо так можна сказати «на довільну» молитву. Вони собі кожного разу обирають іншу молитву, цим самим вони не є прив'язані вже аж до чогось так сильно, бо це трохи дорослі вже діти і вони самі собі обирають, чи це молитви ТЕЗЕ чи інші, вони у цьому питанні мають більшу свободу рішень. бо туди входить молодь старших класів та студенти.

➤ **Вище сказано було, що Марійська дружина дублює діяльність «Посвіту» чи не виникало в вас бажання об'єднати їх ? Можливо, навіть і Вівтарну дружину, додавши до них, цим самим зробивши одну спільноту з різними зацікавленнями чи напрямками ?**

Тут можливого не є проблема об'єднати, бо звичайно молодь знається і ми провадимо спільні заходи, однак є такий нюанс, що чим менша спільнота, тим легше їй діяти, бо я не бачу потреби зробити одну організацію, в котрій почнуть губитись особистості, де не буде якогось такого «соціального ліфту», де, наприклад, є голова, заступники, відповідальні за щось люди, котрі чуються потрібними, і роблять. Коли є величезна спільнота, то людина губиться як мурашка і її важко зреалізувати себе. Я думаю, що це не має потреби в цьому. Немає проблеми для них зробити щось спільно, бо вони це роблять, і немає проблеми їх закликати до співпраці у одній якійсь справі. Бо тут є важливий момент моєї присутності - це об'єднавчий, щоб вони відчувались, що вони є парохіяни, а не лише спільнотою. Тому я стараюсь бути присутнім у їх житті із різними їхніми проблемами. Це і є тим об'єднавчим моментом спільнот.

➤ **А що стосується катехитичної школи ?**

Катехитична школа у кращі часи обіймала близько вісімста учнів. На сьогоднішній день є лише п'ятсот – шістсот учнів, з них діти, котрі готуються до Першої Сповіді - це близько двісті п'ятдесяти. На жаль, ми бачимо, що кількість дітей зменшується. Також в нас є катехиза і після Першої Сповіді, однак батьки надають перевагу різного роду гурткам, що змусило нас пристосуватись до цього виклику і ми зробили гуртки в нас у церкві. Маємо танці, хор, театральний, який трошки занепав, але будемо відновлювати, англійська мова комп'ютерний та інші. Тобто гуртки вже в храмі дають можливість зберегти дітей при храмі. Бо, говорячи про стратегію, то зберегти дітей після Сповіді - це вже навіть не завдання катехитичної школи, а саме властиво гуртків. За рахунок них, ти маєш можливість підійти до цих дітей і зробити катехизму для цих дітей на декілька хвилин. Цього буде достатньо для того, щоб дитина була оцерковлена. Я вважаю, що це дуже хороший шанс, щоб дитина трималась церкви. навіть якщо вони до церкви не ходять, але їй вже щось там відкладеться. Я вважаю, що це хороший спосіб притягнути дітей до церкви, замість того, щоб вона ходила десь поза церквою, ми пропонуємо їй ці самі гуртки у церкві. Бо навіть як ходить довго, то і вже зайде до церкви.

➤ **Отче, а чи є якісь плани на майбутнє, можливо, це розвиток самостійний, чи можливо спільні проекти з іншими організаціями ?**

Молодь, котра входить у «Посвіт», дуже гарно спілкується вже з іншими спільнотами з інших парохій. І таким гарним виявом був спільний проект можливостей , це, якщо так

можна сказати, був «семінар можливостей», закликали вони разом із Марійською дружиною храму Всіх Святих Українського Народу відомих людей, котрі вже зреалізувались - це були і артисти, бізнесмени та й інші, котрі поділились своїм життям. Тобто вони дуже легко й не вимушено спілкуються з іншими спільнотами й іншими пародіями, бо немає зараз ніяких перешкод. Зараз існує безліч способів спілкуватись - це і фейсбук і інстаграм та інші - за допомогою чого дуже швидко налагоджуються стосунки.

От наприклад хори, не лише на парафіяльному рівні, але й міждержавному рівні спокійно без втручання інших осіб запросили хор із Прибалтики, де вони спільно зробили концерт, котрий відбувся надзвичайно гарно.

Так що молодь є дуже просунута і якщо їй не заважати, то вони дуже гарно працюють.

Що ж стосується співпраці із семінарією, то можна сказати, що вона вже є налагоджена, адже брати, котрі є й самі із цієї парафії, активно на ній працюють. Також не мало важливо є те, що брати із семінарії їздять у гуртожитки студентів, котрі знаходяться на території нашої парафії. Це відбувається, і можна сказати, що й там відбувається душпастирство молоді за рахунок праці семінаристів.

➤ **Можливо є у Вас стратегія розвитку молодіжного душпастирства ?**

Моєю основною стратегією є не заважати, а підтримувати. Тобто я захожую, наприклад, були люди, які співали, я їм сказав, що їм гарно вдається і можливо вони б зорганізувались у таку хорову спільноту, продовжуйте далі співати, можливо і щось більшого творить. Однак, що треба - тим ми допомагаємо. Тобто стратегія основна є: коли є діти чи молодь - це дати зреалізувати себе, це є найперший момент, а коли вже вони реалізуються і бачиш їх здібності, то вже пропонується їм щось. Зазвичай, церква має виробленні століттями свої праці, так що можна запропонувати їм без проблем. Але моя основна ідея - це не заважати, а підтримувати, бо дуже часто можна мати свою візію, бачення, стратегію, але вона потім не сходиться із тим, що діти можуть самі запропонувати, чого вони самі хочуть. Тобто потрібно «рук на пульсі» тримати, не щороку, не щомісяця, а щодня. Бо мінливість характеру є дуже великою. Зараз вони хочуть одне, а завтра вже щось інше. Подібно, як «Посвіт» спочатку була місійна праця, тепер з харитативною працею. І я на це спокійно дивлюсь. Ведеться до того, що потрібно тримати «руку на пульсі», а стратегії - це є далекоглядна перспектива і її важко будувати, бо все дуже швидко змінюється.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Миколаєм Білецьким, сотрудником парафії Всіх Святих Українського Народу УГКЦ, м. Львів 05.12.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісусу Христу!

Слава Навіки!

➤ **Отче, розкажіть як у Вас на парафії відбувається праця із молоддю ?**

Будучи семінаристом, котрий завершив третій курс семінарії, я почав працювати із молоддю, а саме, я почав проводити парафіяльні табори із молоддю у Карпатах та «Канікули із Богом», а після тих таборів я почав провадити катехизації у катехетичній школі, де готував дітей до Першої урочистої Сповіді та Святого Причастя. Також щотижня я мав зустрічі із Марійською дружиною цього храму, із якою розпочав активно брати участь у чуваннях та прощах. Відповідно до програм, котрі ми із молоддю складали на рік. Так при парафії я вже працюю десять років.

➤ **Чи могли б розказати за молодіжні спільноти, що діють на цій парафії ?**

Коли я прийшов на дану парафію, то на ній уже діяла спільнота Марійська Дружина та була Вівтарна Дружина, однак, вона мала такий собі переломний період і десь через рік вона розпочала із новою силою свою діяльність. З ними займались, або семінаристи, або священники, але вона паралельно розвивалась на рівні із Марійською Дружиною. Це було при парафії, коли я сюди прийшов. Однак, коли я став священником, можливо не задовго до цього, на парафію прийшло Католицьке Скаутство Європи в Україні. Чому я так кажу, бо властиво свій попередній досвід праці із молоддю та дітьми, я брав від них. На основі їхньої праці з дітьми, праці з середнім віком і праці старшої молоді, котра вже не так працює як служить, виховуючи молодше покоління. Тому я був першим на парафії священником, котрий залучив старшу молодь служити молодшим. Бо і на Марійській та Вівтарній є так звані голови спільнот, які мають свої команди, та вони можливо проводять табори - не так священник, який є там присутній і сумує працю та формує молодь. За такою структурою ми робили різні вишколи для молоді. Бо саме такий підхід я взяв із Католицького скаутського руху. Це є такі три молодіжні організації, також є у нас молодіжний хор та катехитична школа, що носить ім'я Блаженних Мучеників ХХ століття, котра розвивається у всіх критеріях і ланках УГКЦ. Директором є призначена окрема особа, котра має спеціальний вишкіл педагога-катехита.

➤ **Яка є діяльність молодіжних спільнот ?**

Класично є те, що при кожній парафії УГКЦ після її виходу із підпілля формувались такі дві основні спільноти - це як Марійська Дружина та Вівтарна Дружина. Часто Вівтарна формувалась краще і швидше, так як вона є прислугою у храмі. Натомість Марійська - це ті, хто тримали хоругви у храмах. На нашій парафії, як і на кожній іншій парафії, такими

спільнотами були Марійська та Вівтарна дружини. Із ними займались священники, бо, окрім того, що вони мали свою ділянку праці, вони мали мати катехизацію, чи зустрічі. І такі зустрічі завжди відбувались у п'ятницю, давніше це було лише одна група Марійської дружини. Однак віднедавна є дві групи: молодші - тільки дівчатка і страші - дівчата та хлопці. У Вівтарній дружині до цього року було лише одна група, але зараз вже маємо дві групи. Ці обидві дружини мали свої функції, про які вже я говорив. Хлопці – прислуга, дівчата - тримати хоругви. Однак, окрім цього вони мали тематичні зустрічі, чи то Євангелія, чи то актуальні запитання, чи ще щось у цьому роді. Був такий період, коли молодь вступала у дискусії, запрошували на зустрічі різних гостей. Тобто щоп'ятниці ми проводили із молоддю такі зустрічі, де вона поглиблювала свої катехетичні, богословські та й церковні знання.

Відтак Марійська дружина була таким рушієм при парафії, бо молодь повинна творити поле свого життя, і вона почала організовувати різні заходи у чотири пори року - це чужання і двічі реколекції. У періодах перед Різдом та Пасхою, вони почали робити чужання, Хресні дороги, різні екскурсії та поїздки, стилізовані заходи, і вже це все формувала молодь, а не я нав'язував, бо вони, що хотіли, то робили. Важко, коли зараз ставлять за високі планки і говорять, що молоді не вдається, але вони формуються і потрібно їх розуміти - в них інший час, інші типи вподобань. Тому треба дати їм можливість йти за тими правилами, які самі добре обрали. Згодом й Вівтарна дружина підключилась і почала брати участь і з Марійською Дружиною у різних чужаннях прощах, та й інших заходах.

Саме Марійська дружина стала такою серцевиною проведення Канікул з Богом та літніх таборів. Було на початках лише один заїзд табору та одна зміна Канікул з Богом. Це ще навіть було так чотири роки тому, то зараз ми маємо дві зміни Канікул з Богом та два й три табори у Карпатах. Часто буває навіть таке, що вони беруть на себе організацію табору й на інших парафіях. Однак, як показує практика, найкращі табори - це були табори для своїх, тобто ми були, якщо можна так сказати, однією сім'єю, де разом відпочивали й навчались чогось нового. Потрібно розуміти, що перші табори проводились у польових умовах, тобто це були палатки з мінімум зручностей, що надавало ізюминку і душу такому табору, але декілька років тому було придбано парафією базу у селі Орявчик, де є всі зручності, що призвело до втрати того першого таборового духу. Бо для того, щоб праця із молоддю розвивалась активно, потрібно купляти не готовий продукт, а такий, що може розвиватись, де й самі учасники будуть розвиватись. Бо коли є готове все, табір є одного типу, що обмежує керівників проявляти креативність у своєму роді, чого натомість немає у таборах, котрі розвиваються так, як щорічно там щось змінюється. Звичайно, потрібно розуміти, що ризикувати не потрібно, бо були різні екстремальні випадки. Але такі табори у палатках

дають молоді засмакувати щось таке чого вони не мають у повсякденному житті. Звичайно, що молодь формує свої умови, а ми духівники та парафіяни дбаємо за забезпечення промислової частини табору для доброго його проведення. Чому я розказую так про табір, так це тому, що велика частина тих, хто є у спільнотах починали свій шлях саме із табору, після якого вони бачили той, справді добрий, приклад підлітків у служінні для них, що призводило до бажання дітей бути такими ж.

Що ж стосується Католицького Скаутства Європи - це організація, котра на відміну від Пласту є церковною. Бо Пласт є міжрелігійна скаутська організація, котру дуже важко мати в рамках парафіяльних спільнот. Звичайно, можна спробувати її ввести у парафіяльний склад, але це буде дуже і дуже складно. Безперечно Пласт є гарною, потужною, але національною організацією і вона відійшла від церковних рамок. Що ж стосується Католицького Скаутства Європи, то історії не буду розповідати про їх створення, однак скажу одне, від заснування у них була метода, що вони є при парафії, однак формуються на природі. Тобто парафія дає можливість для них щотижневої збірки. Оскільки там є три категорії перша - це наймолодші до 12 років, середуці - від 12 до 16 років і найстарші - це ті, що працюють із тими молодшими, називаються провідники. Також у них є прописано у всіх правилах, що має бути провідник, який завжди має бути із ними, а також він має співпрацювати із парафією, на якій вони є. Тобто вони мають брати участь навіть у літургійному році парафії, церковному житті цілої церкви. і на кожному таборі коло провідника має бути священик, де є щодня Літургія. Також цікаво в них є година світла, де вони мають читати та роздумувати над Святим Письмом. Також є заняття, тобто вони не сидять, не загоряють на сонечку. Тобто у них є чітко прописана методологія парці. Якщо порівняти звичайні парафіяльні табори із скаутськими, то вони б сказали, що вони є дуже розхитані у часі. І душпастирство скаутів потребує вишколу для отців, бо ті, хто вийшов із скаутів йому є легко, так як він розуміє специфіку їхню, так як я наприклад. Але ті, хто не знає, яка специфіка їх, то часто плутає їх із Пластом, чи обирає Марійську або Вівтарну дружину. Але ж сама формація канікул з Богом - це є винахід скаутів, тому це й пішло із скаутства, чи навіть аніматорство - це також є із скаутів. І думка скаутів є така, що дітей при парафії мають виховувати ті, хто пройшов той весь шлях. І справді це дуже цікаво є, однак, наша церква ще не засмакувала цього. бо у католицькій не має вівтарної дружини у них є скаутство і вони виконують всю діяльність на парафії - від прислугування до допомоги потребуючим. Це свого роду діяльність наших Марійських та Вівтарних дружин. На сьогодні проблема скаутства у церкві є така, що є монополія на Марійську та Вівтарну дружину, а скаутство помало розвивається та немає священнослужителів, котрі б могли із ними працювати.

➤ **Отче, розкажіть про катехетичну школу?**

Так у нас на парафії є катехетична школа, котра була заснована у 2005 році і має назву: «Блаженних Мучеників ХХ століття». На сьогоднішній день є понад триста дітей, вони формуються по класах і провадять катехизи починаючи від першого класу. Так, у нас є розрахований курс на два роки підготовки до Першої сповіді та Урочистого Причастя. Це є одне заняття у тиждень. Так виклади проводять катехити, котрі мають катехетичну освіту, також викладають семінаристи та монахині. Звичайно після прийняття Першої Сповіді та Урочистого Причастя продовжується катехизація, однак діти відпадають і це є більша частина що відходить. Тому потрібно так працювати із дітьми, щоб діти після Першої Сповіді перейшли до якоїсь із спільноти, бо вік тих діточок є такий, що дає можливість їм приходити у ті спільноти для молодших.

➤ **Чи могли б розказати про молитовне життя цих спільнот?**

Не має якогось особливого молитовного чи літургійного життя спільноти, вийнятої поза парафіяльний цикл молитовного життя. Однак було, що я запровадив - це те, що у п'ятницю Марійська й Вівтарна дружини брали участь у Службі Божій на 18 годину, після якої в них відбувались зустрічі. Зараз це відійшло, але ми над цим працюємо і воно повертається. У Скаутстві - це є обов'язок. Літургія, вони без неї не можуть почати табір, якщо немає отця, щоб їм відслужив, то вони йдуть у найближче село і там домовляються з місцевим отцем за Літургію. Також у скаутстві є обов'язок - сповідатись щомісяця. І це для молоді є важливо. А катехитична школа, як та, що готує їх до цього, пояснює їм про Літургію, навчає їх.

Літургійне життя кожної спільноти, звичайно, має так звані молитви спільноти, але це не є щось надзвичайне. Бо на першому місці є молитовне життя парафії.

➤ **Що ж стосується стратегії праці із молоддю на майбутнє, якою вона є?**

Важливо пам'ятати, що всі добрі ідеї молоді мають бути підтримані, бо коли не підтримуються ідеї на парафії, то молодь буде шукати деінде те місце, де підтримають їх ідеї, що призводить до втрати молоді на парафії.

Також для того, щоб спільноти більше розвивались мають проводитись практика служіння для молодших. Це різного роду, починаючи від табору до Хресних доріг, та й інших заходів. Також потрібно йти у школи, говорити із ними, показувати, що таке існує. Бо часто, як показує практика, не усі знають про ті чи інші заходи, що проводить молодь, та й не всі знають, що є такі молодіжні спільноти, показати, що життя з Богом не є нудним, що тут цікаво, бо праця із наймолодшими членами - це є й праця із батьками, тому як, на жаль, і в нашій церкві, як УГКЦ не є розвиненою аж надто праця із батьками, а її зараз дуже потрібно. Бо ні у Марійській, ні у Вівтарній дружині, ні у катехитичній школі цього не має. Натомість у скаутів це є і це дає свої плоди. Бо є добре, коли батьки бачать, чим займаються їхні діти.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Зиновієм Боднаром, тимчасовим адміністратором парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці УГКЦ, м. Львова 18.10.2018 р./ Інтерв'юєр **Роман Демко**

Слава Ісусу Христу!**Слава навіки!****➤ Отче, розкажіть як розвивалась у Вас на парафії праця із молоддю?**

На мою думку, діти і молодь є фундаментальна частина кожної парафії і ми у свою чергу стараємось, щоб кожну дитину залучити до храму. Звичайно є діти котрі не мають доброго прикладу від батьків, бо коли питаєшся чи батьки відвідують храм, то чую відповідь так по великих святах. Тому я зі свого боку стараюсь залучити дітей до церкви не лише тих хто переступає поріг храму, але й дітей що є на дорозі. Я часто кличу дітей на церковне подвір'я, щоб погратись із ними у різні ігри. Також завжди стараюсь мати для них якісь призи. Бо бачу, що є із цього результат, бо діти йдуть на територію церкви, адже знають, що отець буде із ними грати футбол, ну це менші діти.

Що ж стосується старших дітей, то ми маємо різного роду діяльність за допомогою якої хочемо побачити не лише тих, хто прийшов до храму, але й тих хто не прийшов. Бо завжди собі задаю питання, як вийти їм на зустріч, щоб вони побачивши священника не думали одразу про молитву, але щоб й бачили у ньому і духовну людину і цікавого співрозмовника. Також організуємо різні поїздки, по монастирях, замках, щосуботи та неділі маємо катехетичні навчання. У неділю маємо дві літургії перша о 9, друга о 12. Та в основному, молодь приходить на 12 годину. У мене є така педагогіка виховання, що я їм завжди розкакую Біблію, наприклад початок створення світу, як Бог сотворив світ, то виходить, що однієї неділі я розкакую, а вже на наступну неділю після літургії маю діалог, що було розказано попередньої неділі.

Маємо Марійську дружину, котра є рушійною силою, котра є недавно заснована, так як сама парафія не є старою, і вона довго формувалась. Стараємось із кожним роком розвивати їх. Також маємо Ангелятко це є дитяче згромадження, де наприклад у неділю дитина йде до церкви, ну а якщо дитина йде, то вже і батьки дивляться, як дитина біжить до церкви і бачать як дитина горить, яку вона має радість і самі йдуть до церкви, раді коли дитина очі горять. Батьки знають, що у церкві священник вийде на подвір'я побавиться із дітьми, знають також що ми організуємо поїздки, прощі. Наприклад, у цьому 2018 році мали поїздку до Крехова, Унева. Зараз плануємо козацькі могили, замки Львова, в Берестечко поїздки. Стараємось відкрити кожну дитину, бо кожна дитина це є свій світ, стараємось, щоб відкрити кожну дитину та, щоб вони відкрили себе в церкві. Напевно найбільше ми пізнаємо дітей у поїздках

Також ми формуємо молодіжний хор, хоча це не є так легко, адже кожна дитина стидається. Ще провадимо різну харитативну діяльність, організуємо вертепи дитячі із молодіжною спільнотою, виступи до Святого Миколая, хочемо відкрити кожную дитину. Так, у спільноті маємо близько п'ятнадцяти - сімнадцять дітей у спільноті. В нас сама парафія не є великою, так як у нас є ще й православні.

➤ **Чи Марійська дружина є лише для дівчат, чи також у ній є присутні і хлопці?**

Ні це лише дівчата і їх вік коливається від дванадцяти до п'ятнадцяти років. а для хлопців при храмі діє Вівтарна дружина, котрі прислужують не лише у неділю та свята, але й і в будні дні. Звичайно у бідні дні це не є надзвичайно чисельно, але є. У неділю також стараємось залучати молодь, чи то дітей до того, щоб вони підходили до переду, а не стояли ззаду храму. Часто вартує закликати дітей до діалогу.

➤ **Чи є праця між молодіжними організаціями ?**

Маємо різні зустрічі, так звані круглі столи, дискусії, чи навіть, коли дорослі допомагають, тобто, молодь допомагає дітям із різною працею. Тобто, це старші допомагають молоді, як аніматори. Зараз на жаль маємо лише двох дівчаток аніматорів і приїжджаю брат семінарист.

➤ **Що ж стосується служіння потребуючим ?**

Не можна сказати що ми тісно співпрацюємо із Карітасом, адже на парафії ми не маємо ні лічниці, ні середньої школи, ні початкової. Так як Біологорища не має багато населення і всі їздять на Левандівку.

➤ **Чи проводите літні табори?**

Так маємо, але це табори на місці. Маємо лише такі і це тільки із одноденними поїздками. На жаль виїзного табору на якусь базу ми не маємо ще. Хоча вже думаємо над цим, щоб втілити в життя.

➤ **Чи є молодь старша, тобто, учні старших класів, студенти ?**

Є молодь, беруть участь у різного роду заходах, які ми маємо присвячені тут до різних тематичних днів. Стараємось їх залучати, щоб кожен відчував себе потрібним. Буває, що залучаємо й до господарської праці при храмі. Звичайно, що молоді аж так багато не є, бо треба розуміти, що нашими вірними є близько 130 родин, тому тут не є великого населення. Тому такої численної кількості молодих людей ми не маємо.

➤ **Отче, скажіть, а що стосується молитви. Чи мають вони окреме молитовне правило ?**

Ні сказати, що молитовне правило вони мають я не можу. Адже у церкві є stále коло богослужінь і молитов, також є програма молитва учня. Де ми в такому плані стараємось розбудувати напрямок із богослужінням.

➤ **Чи існує при храмі катехетична школа?**

Так маємо катехетичну школу імені Владики Юліана Вороновського, котра була заснована у 2013 році. Однак сама праця така, як катехизація ведеться із 1996 року. Це відбувалось у капличці, але це було відповідно літо, осінь, весна, коли не було зимно, бо на жаль приміщень крім храму ми не маємо. Хоча надіюсь, що скоро розпочнемо будівництво якогось такого класу для дітей. У катехитичній школі маємо три групи, це є ті хто готується до першої сповіді та урочистого причастя, група тих, хто вже мав першу сповідь та групу старших. Що ж стосується програми, то використовуємо підручники, які випускала комісія у справах катехизації.

➤ **Чи відбувається праця із батьками дітей?**

Так відбувається праця, є не лише у церкві, але й поза межами неї, часто може це бути вдома зустріч із цілою сією.

➤ **Які у Вас плани на подальший розвиток праці із молоддю?**

Найперше, це створення катехитичної школи, але маємо бажання збільшувати нашу спільноту. Що ж стосується праці із школою, то не можу сказати, що не хочу піти до школи, але не можу, адже такі навчальні заклади знаходяться на територіях іншої парафії. Зараз безперечно, є поставлено стратегію, що до праці і розвитку із молоддю на парафії. Також продовжувати співпрацю із семінаристами, що ще й є бажання співорганізувати спільні табори із іншими парафіями. Де й буде відбуватись співпраця молоді та обмін досвідом.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Назарієм Балінським, сотрудником парафії Положення Пояса Пресвятої Богородиці УГКЦ, м. Львів 06.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісусу Христу !

Слава Навіки!

➤ **Отче, розкажіть будь ласка скільки молодіжних спільнот є у Вас на парафії ?**

В нас на парафії є молодіжна спільнота «Промінь Надії», заснована 14 жовтня 2011, а також є ще молодіжний хор. Найперша мета молодіжної спільноти - це навчання катехизму. Щоп'ятниці ми має зустрічі, на котрих відбувається катехиза, а також провадять і соціально – харитативну діяльність, таку як з 2012 року молодь почала проводити свої перші табори, як у Львові, так і в Карпатах на базі відпочинку Джерело, яка знаходиться в селі Нижня Рожанка, Сколівського району (7 км до Славського). Цього ж року всі аніматори почали відвідувати ШХА, брати участь в різних прощах, організувати чування, відвідувати сиротинці і старечий дім, виступати на Миколая і з вертепом та організувати Хресні

Дороги. Вже низку років ми їздимо із театральними дійствами і в будинки-інтернати, і в старечі доми. Часто це є поза межами міста Львова. Також на парафії є Карітас, котрий залучає молодих людей до допомоги. Також вони при парафії займаються активною діяльністю, це є і аніматорство, а також це і допомога у підготовці до чогось.

➤ **Розкажіть як появилась ця спільнота ?**

Шість років тому, отець Володимир Войтович творив перші спроби заснувати спільноту, а вже за часу опіки сестрою Григорією почався стрімкий розвиток спільноти. Вона щодня займалась із ними. На сьогоднішній день, можна сказати, що до спільноти приходить вже третє покоління, бо друге покоління завершує своє навчання у вузах, та буде йти у доросле життя. Тим самим воно відійде від спільноти.

➤ **Чи молитовне правило спільноти є якимось особливим ?**

Ні, єдине, що вони мають із такого, що практикується у церкві - це молитва ТЕЗЕ. Це відбувається на зустрічах, а також вони ще й мають молитву Іскра Любові. І також ми на Літургіях у неділю стараємось усі збиратись разом. Також на день народження спільноти (на свято Покрови), де відбуваються нічні чування.

➤ **Чи є при Вашому храмі катехитична школа ?**

Так, у нас є катехитична школа імені Омеляна Ковча, також цього року було освячено ще одні приміщення, котрі належать до катехитичної школи, а так у нас до того вже був двоповерховий будинок із трьома класами. Також маємо катехизацію осіб різного віку. Це як дуже маленьких ,так і вже дорослих осіб. Щорічно проводиться катехизація до першої сповіді.

➤ **Отче, що ж стосується стратегії розвитку праці із молоддю?**

Важко говорити про стратегію, але ми хочемо розвивати нашу спільноту, посилювати її. Так щоб була якась чітка стратегія, так це не має. Бо важко спрогнозувати, що захоче молодь. Ми радше відкликаємось на добрі пропозиції молоді та підтримуємо їх.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Олегом Зубиком, адміністратором парафії Св. Андрія і свщмч Йосафата
УГКЦ, м. Львова 08.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісус Христу !

Слава Навіки!

➤ **Отче, чи могли б Ви розповісти про історію заснування парафії?**

Так звичайно, історія храму бере початок, ще із початку 1900 років, а якщо бути точнішим то перше братство, котре почало розвивати ідею будівництва храму на Левандівці було створене у 1914 році. Головою на той час став отець Йосиф Гризан. А саме будівництво храму розпочалось у 1921 році, на місці, що була куплена за 200 злотих. Вона була зведена вже у 1924 році. Перший грошовий внесок на будівництво храму пожертвував Митрополит Андрей Шептицький. Наступним парохом був отець Мирон Прийма. Якщо я не помиляюсь, то із 1930 до 1939 року. Але його було арештовано і у 1941 році, здається так ,у 41 році стає парохом отець Ярослав Тихий. Також у цьому храмі сам посвячував престіл Архиепископ Йосип Сліпий у 1945 році. Але радість для нашої парафії не тривала тоді довго і вже в 1946 році під час псевдо собору пароха отця Ярослава було заарештовано. Та з цього моменту храм переходить у власність Української Православної Церкви. І лише 12 грудня 1989 року храм назад повертається до нашої греко-католицької громади.

➤ **Отче, чи могли б Ви розповісти як у Вас відбувався розвиток душпастирства молоді ?**

Розвиток душпастирства молоді можна сказати, що розпочався із 2005 року. А вже у 2006 році ми провели перший табір. Протягом цього часу ми розвивали працю із молоддю, радше її провадила сестра із згромадження селезіан, так як і я сам є вихідцем із цього згромадження. То сестра Анна організувала, катехизму для дітей, також провадила підготовку до першої сповіді і Урочистого причастя. І я ввів Служби Божі для дітей і молоді. Також ми працюємо у школі, що знаходиться на нашій парафії. І вже щораз більше з'являлось молоді. Також сформував я Вівтарну та Марійську дружину. Також при храмі діє катехитична школа і ми маємо чотири класи в яких зараз навчається близько шістдесят учасників.

➤ **Чи Вівтарна і Марійська дружина мають якусь харитативну діяльність ?**

У нас тут на Левандівці є притулок для неповнолітніх, куди ми ходили із різними театральними дійствами. Це як і вертеп, так і свята різного роду. І навіть деякі ,а саме, старші учасники цих спільнот працюють волонтерами. Також маємо групу дошкільної підготовки, де нам допомагають волонтери. Допомагають у проведенні табору. З 2006 року ми маємо табори на парафії, цього року ми мали два табори. Перший в селі Дубина з 9 по 14 липня. Це були учасники старші і мали самі собі готувати їсти. Другий це у селі Орявчик з 19 по 29 серпня. Також вартує розуміти, що у обох таборах була і катехизація і літургія. Єдиний нюанс, що кількість учасників була мінімальна це перший 15 учасників і другий 10.

➤ **Я так розумію і Марійська і Вівтарна дружина це є дві окремі спільноти ? Чи не було у Вас думки їх об'єднати ?**

Скажу чесно ні, бо в них немає проблеми провести щось разом, тобто вони із радістю співпрацюють між собою, допомагають одна одній в потребі, але також вони одночасно із тим прекрасно існують окремо. Тому я не бачу сенсу їх об'єднувати.

➤ **Можливо у Вас є якісь плани на майбутнє, що стосується розвитку душпастирського проводу ?**

Плани є, однак, не все вдається так як ми хочемо. Нажаль, наприклад, маємо мало молодих осіб, бо на території Левандівки знаходиться ще одна церква, а саме храм Вознесіння, котрий має набагато більші потужності та можливості. Тому велика частина молоді йде туди, так як там є більше людей і більше молодих осіб. А як відомо молоді цікавіше де є молодь. Однак, у нас є брат Ярослав семінарист, котрий провадить катехизації. Можливо воно не завжди йде так успішно як би цього хотілось, але маємо, що маємо. Також розширюємо свої можливості, бо, на жаль, довгий час в нас не було взагалі приміщень. Тепер маємо один клас, скоро буде введено другий, а також будемо розширювати свої можливості. І маємо надію, що збільшивши приміщення збільшиться й кількість дітей.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Сергієм Шваглою, парохом парафії Воскресіння ГНІХ УГКЦ, м. Львів

02.10.2018 р./ Інтерв'юер Роман Демко

Слава Ісусу Христу!

Слава Навіки!

➤ **Отче, розкажіть будь ласка, як у Вас на парафії розвивалась праця із молоддю, бо, як відомо, коли наша церква вийшла із Підпілля у ній не було ніяких структур, котрі б працювали із молоддю і кожна парафія по своєму починала розвиток душпастирства молоді.**

Починаючи із 1995 року я як священник Української Греко-Католицької Церкви, став провідником молодіжної християнської організації «Посвіт». На той час в організації було тридцять членів, які протягом чотирьох років, що я був провідником організації. збільшились до дев'яносто осіб. Проте хочу сказати, що не моя заслуга, а заслуга того, що ми дали можливість людям бути в церкві і розвиватись в ній та відкривати свої таланти і можливості тому, що структура «Посвіту» була поділена на секції. І кожна секція мала свою діяльність. Фактично кожен день молоді люди мали можливість збиратись і проводити цікаво час з Господом Богом - це є початок.

Коли вже мене було призначено на парафію Христового Воскресіння на той час тут існувала, вже молодіжна спільнота, а саме це була Марійська дружина. Ця спільнота не мала структурного підходу до своєї праці. У 2003 році на парафії, за моєї ініціативи було створено молодіжну організацію, яка називається «Світло з Назарету», котра розпочала свою діяльність за схемою, яка була відпрацьованою у «Посвіті». Тобто молоду особу, чи то хлопець, чи дівчина, запрошувалось до організації з метою проявити себе. Тут кожен міг представити свої таланти, здібності, проявити себе, як особистість. Бо коли ми говоримо про будь яке товариство, спільноту, ми мусимо зрозуміти одну просту річ. Будь які товариства і спільноти створюються на базі «самотніх людей». Тобто, це люди які не знаходять себе, не то що не знайшли, а не знаходять себе в тому світі. Вони відчуються чужими: в барах, ресторанах, дискотеках, нічних клубах і т.д. І власне ми мусимо їй запропонувати альтернативне середовище для спілкування, молодь мусить бути соціальною. Тобто людина створена для того, щоб спілкуватись і для того, щоб бути в соціумі, і власне ми постарались запропонувати тим молодим людям відкрити себе, так як це відбулось у «Посвіті». І на разі можу сказати, що це було успішно, тому що зараз є 2018 рік і ми маємо вже третю генерацію молодих людей, які змінюють склад молодіжної організації «Світло з Назарету». Це вже прийшли молоді люди котрі на той час коли створювалась організація були маленькими дітьми. Вони зараз реалізують себе в плані найрізноманітнішому. Частина спільноти активно працює в часі грудня - січня, організовуючи різні заходи, такі як «Свято Миколая», «Вертеп» та інші. Також є друга частина спільноти, яка себе активно проявляє у Літній період, будучи аніматорами, волонтерами, котрі допомагають у праці в дитячих таборах. Є так само певна групка людей із молодіжної спільноти, яка себе дуже комфортно відчуває, коли організовує чи то нічні чування, чи то театральні дійства. Цікавим є те, що вони є активними цілий рік, але найкомфортніше чуються кожен у своєму часі. Тобто, я можу сказати, що молодіжний рух на парафії в нас є розділений по інтересах і по тому наскільки молода людина готова служити в церкві прославляючи Господа Бога. В свою чергу ми стараємось не навантажувати якоюсь діяльністю, що їм не до вподоби, а навпаки сприяти тому, щоб кожен із них відкрився у тому напрямку, де він хоче, щоб кожен із них відкрив свої таланти та здібності. (на стратегію) На сьогоднішній день «Світло з Назарету» налічує близько п'ятдесяти молодих людей, котрі постійно змінюються: одні відходять, другі приходять. Однак, кожен із них виконує якесь своє соціальне служіння при храмі.

➤ **Як відомо при Вашому храмі діє Школа Християнського Аніматора. Чи ця школа є однією із секцій спільноти, чи це окрема спільнота ?**

Школа Аніматора це найперше бажаючі люди котрі хочуть там займатись. Адже, не кожна людина буде аніматором, вона має мати певного роду дари від Господа Бога, як ми

називаємо харизми, які б дали можливість дати тій молодій особі бути лідером поміж двома, трьома, десятьма, двадцятьма однолітками. І тому школа аніматорів вона не так вчить, як вона відокремлює осіб, які би мали здібність бути лідером. Тобто, школу аніматора можна назвати так само і школою лідерства, тому, що по суботах ми їх вчимо, як бути лідерами. І ця школа не існує, як окрема структура, це є один із підрозділів спільноти «Світло з Назарету».

➤ **Чи існують ще якісь спільноти молодіжні при парафії ?**

Спільнота «Світло з Назарету» це є лише одна із спільнот. В нас на парафії є дуже потужна Вівтарна дружина. На сьогоднішній день із вівтарної дружини в семінарії є десять семінаристів. Тобто, це молоді люди, які мають своє окреме служіння у святині. Вони активно допомагають у прибиранні храму, а саме й святині. Активно допомагають також у підготовці до Різдвяних та Пасхальних свят. Це є молоді хлопці, які себе бачать, можливо у майбутньому священнослужителями. Мене тішить, що є частина молодих людей, які вже навчаючись у вузах продовжують прислужувати. Тобто, вони бачать це не як якесь допоміжне служіння в церкві, а як служіння Богові і це є дуже важливо. Таким способом, вони служать Богові, кожен за допомогою свого місця служіння, хтось із свічкою, хтось подаючи кадило. Це є молоді люди які разом і відпочивають, і їздять на прощі, реколекції, починаючи від дітей і завершуючи молодими людьми.

Так само, ми маємо при храмі харитативну спільноту, вона займається виключно допомогою людям, котрі цього потребують. Вони не збираються у якісь групки, натомість вони допомагають у соціальному центрі, котрий вже не перший рік діє при нашому храмі. І саме вони зголошуються, щоб допомагати людям які потребують. Тобто, принести чи віднести обід, роблячи це раз в день. Кожного року кількість осіб, які там є задіяні є різною, то може бути п'ять, може бути десять осіб, кожного року число змінюється. Це є така соціально-харитативна спільнота. Але вони беручись до цієї справи виконують її на протязі року часу.

➤ **Чи у цій спільноті кожного року змінюються усі учасники, чи є й такі, що вже не один рік там служать?**

Є там учасники котрі вже на протязі десяти років служать там. Тобто це не є щось, що діє під примусом. Це є виключно на волю кожного із учасників, вони самі вибирають. Це є молоді особи котрі є членами парафії і в такий спосіб прославлять Бога творячи діла милосердя.

➤ **Отче, а чи ще є у Вас при парафії якісь молодіжні організації ?**

Так, в нас на парафії є ще два молодіжні хори. Перший це молодіжно-старший і молодіжно-дитячий. Вони своїм співом, прощами прославляють господа Бога.

➤ **Чи є у планах на майбутнє створити спільну працю всіх спільнот?**

Воно і відбувається спільно, коли відбувається відпочинково-виховна програма «Вершина», котра поєднує всіх учасників спільнот до купи. Ми вже другий раз випробували таку річ, що

беремо молодь без дітей віком від 15 років і старше у програму молодіжного вишколу. І цього року дуже позитивно пройшла вона, і те що ми найбільше переживали ,бо це програма в якій беруть участь виключно молоді люди від 15 років і старші часто і студенти. А як відомо за молоддю особливий потрібен нагляд. І знаєте вони дуже гарно і найголовніше з користю для себе та прославою Бога провели цей час. Те за що ми найбільше переживали, те найкраще і вдалось.

➤ **Отче, скажіть чи літургійне життя молодіжних спільнот якимось відрізняється від літургійного життя парафії ?**

Ні, тому що кожне літургійне життя має на першому місці передбачати прославу Господа Бога. Ми не можемо створювати якусь групу людей, котра особливо прославляє Господа Бога. Ми маємо загальний потік літургійного життя в парафії і в тому загальному потоці є і спільноти. бо коли ми почнемо творити якісь особливі групи молитви, чи для якоїсь окремої групи людей Службу Божу, ми почнемо відокремлюватись від церкви від тіла Христового. Тому я переконаний, що ми не можемо відділяти, ми маємо, літургійне життя парафії, котре має своє навантаження, свою ціль а найважніше мету прославу Господа Бога. І ми не можемо робити одних кращими других гіршими. Є літургійне життя парафії, є навчальні програми, є вишколи, є табори, є різного роді соціальні речі, але це все є з'єднане одним: прослава Господа Бога. Коли ми будемо робити якісь особливі літургії окремих груп, ми будемо створювати «секту», тому що ця група людей захоче чогось особливого, чого немає в інших. А ця особливість приводить до того, що ми почнемо себе вирізнявати, вивищувати чи понижувати. А в церкві ми всі перед Господом Богом є рівні ми є порох, і порох має однакостайно, одноголосно з серцем і душею прославляти Господа Бога.

Отче, дякую за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава навіки.

Інтерв'ю з отцем Андрієм Березівським, сотрудником парафії Воскресіння ГНІХ УГКЦ, та керівником «Центру Родини» при храмі Воскресіння ГНІХ УГКЦ, м. Львів, 02.10.2018 р./

Інтерв'ю ер Роман Демко

Слава Ісусу Христу !

Слава Навіки!

➤ **Отче, чи могли б Ви розказати, яке основне завдання і мета Центру Родини, який відкрився недавно при парафії Воскресіння Христового ?**

Центр Родини він не те, що відкрився ,він радше продовжує свою діяльність, просто ,храм Христового Воскресіння перебрав повністю провід на себе. Тобто, храм став виконавцем

проекту, бо він зароджувався, був початковою ідеєю своєю, це була парафіяльна спільнота. Вона розуміла про те, що українська родина потребує опіки, про неї потрібно подбати. Власне парафіяльна спільнота задумала створити такий центр, вони шукали виконавця проекту і звернулися до фонду святого Володимира, проте щоби вони могли започаткувати якийсь такий ресурс, в якому б можна було в контексті родини працювати з усіма. І фонд святого Володимира був виконавцем проекту, але вже оскільки скінчився договір, то храм Христового Воскресіння повністю перейняв на себе провід Центру Родини. І основна мета є заопікуватись родиною, українською родиною, щоби ця родина мала такий інтегральний зріст в усіх ланках, там де може бути та чи інша проблема, чи потреба, щоби можна було власне допомогти і посприяти, щоби якимось для родини це було краще. І тому, починаючи, наприклад, від самого маленького, коли ще мама готується народжувати, коли родина тільки утворилась і готується народжувати дітей, хоч в мене є також ідея піти ще перед тим, тому що от ці перед шлюбні науки, які відбуваються у храмі Христового Воскресіння, щоби їх перенести в контекст центру, щоби ми власне готували до подружжя. Потім, відповідно, готуємо людину до народження дитини, відповідно це роблять фахівці, показують, що як. Потім, коли вже появилась дитина на цей світ, відповідно, на початку, очевидно не можливо, якимось чином з нею працювати, але від півтора року вже є пропозиція в контексті центру, так звана школа Малюк від півтора до трьох років, вона опікується дитиною, чи вчимо дітей різноманітні і найбільш потрібні речі. Уроки на той час вони є дуже малесенькі і короткі. Бо згідно із науковими дослідженнями і підтвердженнями, малесенька дитина вона не може довго зосереджувати свою увагу, відповідно відбувається по п'ятнадцять хвилин. Але, вже є мови іноземні, мовлення, рахувати, фізкультура, також лікувальні процедури, якщо діти мають якісь такі проблеми наприклад ЛФК вправи і так далше, для того, щоби дитина могла правильно ходити не косити і так далше.

Потім від трьох до шести років - це вже є інша школа, де дитина отримує більше інформації, це школа Гармонія називається. Відповідно заняття вже є по сорок – сорок п'ять, а деколи й по годині, де подається інформація, яка є для більш старших дітей. Відповідно дитина на уроці вже є сама, а не з батьками, тобто по чуть-чуть її більше соціалізується немов би.

Окрім цих двох шкіл, які є так само, є різні гуртки які також допомагають зреалізувати та розвивати свої таланти. От тепер відкриваємо гурток гітари, що цікаво він буде в собі об'єднувати різну вікову групу, починаючи від дітей з дев'яти років і старших, навіть зараз проситься жінки тридцяти п'яти років, двадцяти семи років по моєму. Тобто мають інтерес до цих речей. Тому, в контексті гуртків ми працюємо більше вже від потреби, якщо люди прагнуть той чи інший гурток. То ми їх записуємо і шукаємо того чи іншого тренера, який би

міг цю потребу зреалізувати. Великий запит є на гуртки англійської мови, попри те, що діти вивчають іноземну мову у школах, але все ж таки великий запит є на гурток. Театральний гурток так само, й лікувальні фізкультурні гуртки, до речі, для різних вікових категорій, як і для дорослих людей, так і для дітей.

➤ **Але, отче, чи є праця Центру Родини із молоддю старших класів шкіл, студентами?**

На даному етапі цього немає, радше є залучення молодих людей до праці в Центрі Родини. В нас при храмі є школа аніматора і ми цю молодь, що навчається там залучаємо, як аніматорів, у Центрі Родини. В мене є ідея, щоб зробити ораторію відповідно, щоб аніматори могли супроводжувати дітей та допомагати провадити працю із дітьми, тобто, забавляти дітей.

Щоб конкретно займатись молоддю на даному етапі немає, але я думаю, що воно в якомусь контексті піде принаймні, що можна буде зорганізувати якусь спільноту молодіжну, яка би була при Центрі Родини, і вона була б таким свого роду матеріалом для волонтерства, щоб можна було допомагати. Але, щоб ми йшли в школи, це є хіба один момент, так званого статевого виховання.

➤ **Як ця праця відбувається між школою і Центром Родини ?**

Це відбувається так, школа як навчальний заклад, робить до Центру Родини свій запит ,про те що вони хотіли б для своїх старшокласників провести відповідно такий тренінг. Для цієї праці у центрі є два тренери, котрі мають різноманітні сертифікати різних тренінгів, в котрих вони брали участь, це як і в Україні ,так і за її межами. Вони є досить фаховими спеціалістами, а також мають, так би мовити, ліцензію від католицької церкви, навіть про те що вони мають право викладати уроки статевого виховання. Ці два тренери один жінка, один чоловік - це є Ігор Хім'як і Зоряна Слівінська. Вони, власне, викладають по школах ці тренінги окремо для хлопців, окремо для дівчат і мають досить такий міцний попит. Власне цей Ігор Хім'як видав у свічадо книжку про статеве виховання, я знаю що він мав виклади по монастирях.

➤ **Слухаючи Вас закладається думка, що перспективи для праці із молоддю є, адже зараз в Центрі безпосередньо із нею не працюють. Чи можливо Ви маєте вже якісь напрацювання?**

Зараз, я ,як тільки ввійшов у роль директора, запускаю те ,що є, фактично. Зараз я тільки приглядаюсь і більше, що би я хотів це є якраз принести просто християнського духу до цього, що є, тому що це, що було до того, це була фактично школа. Як звичайна світська інституція. Тепер, власне, цей інтегральний розвиток людини вимагає того, щоб туди додати також і Бога, духовний елемент. І власне це я якраз пробую тепер тут зробити.

Але, очевидно, що на молодь ми будемо звертати увагу в конкретних напрямках, аж так багато не має, є лише тільки створення цієї молодіжної спільноти і статевого виховання про, що попередньо я розповідав.

➤ **Отче, скажіть будь ласка, чи у Вас в планах є залучення інших християнських спільнот, семінаристів чи навіть комісії церкви ?**

Очевидно, що так, це було б дуже добре навіть зараз підключати до таких речей тому, що зараз вже один із семінаристів є тренером по гітарі брат Юрій Пітила, він буде викладати уроки гри на гітарі. Можливо, якщо будуть запити на інші напрямки, де б можна було залучати семінаристів, то ми будемо цьому сприяти. Також по при це будемо запрошувати допомагати у інших напрямках. Будемо залучати у різних працях ,таких як Веселі канікули та інші. Ми хочемо, щоб молоді люди, семінаристи чи навіть молодіжна комісія надала своїх аніматорів для того, щоб співпрацювати. Тут є важливий момент ще додати християнського духу. Але, хто як не семінарист може це зробити. Коли він прийде у підряннику, коли вони побачать, не як за звичай, вчителя, як вчителя , але побачать семінарста, як духовного наставника.

Дякую, отче, за інтерв'ю. Слава Ісусу Христу!

Слава Навіки!